

โครงการออกแบบเครื่องประดับ สำหรับให้กำลังใจพ่อแม่ที่มีลูก
อยู่ในภาวะควั่นขัน โครมของบ้านปั้นดาวนั้

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณเฑิต
สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณเฑิต
ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

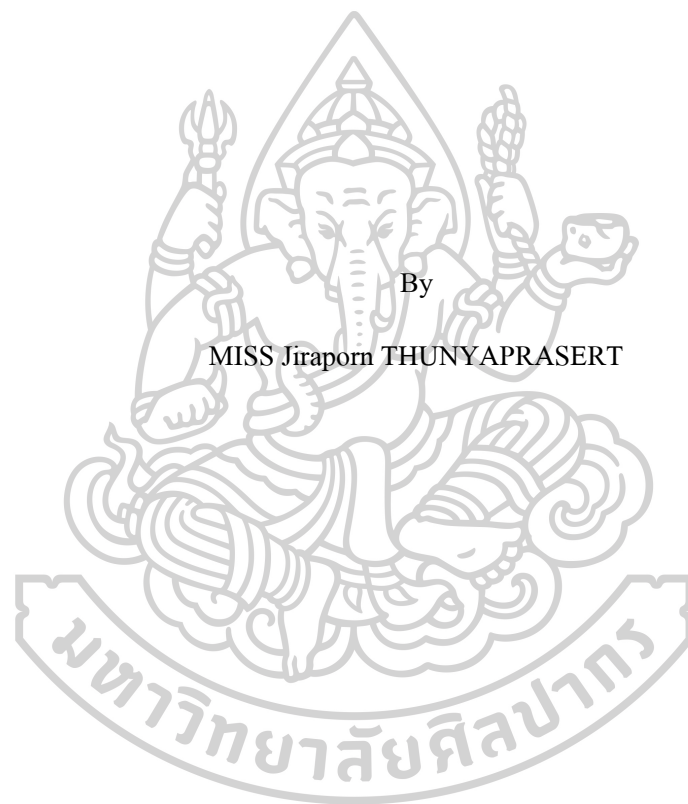
โครงการออกแบบเครื่องประดับ สำหรับให้กำลังใจพ่อแม่ที่มีลูก
อยู่ในภาวะควั่นชิน โตรมของบ้านปิ่นดาวน

โดย
นางสาวจิราภรณ์ ฐัญญูประเสริฐ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

JEWELRY DESIGN PROJECT TO SUPPORT PARENTS OF DOWN SYNDROME
CHILDREN AT PAN-DOW HOUSE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for Master of Fine Arts JEWELRY DESIGN

Department of Jewelry Design

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2020

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

59157306 : การออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ดาวน์ซินโดรม, กำลังใจ, เครื่องประดับ

นางสาว จิราภรณ์ ธัญญาประเสริฐ: โครงการออกแบบเครื่องประดับ สำหรับให้กำลังใจพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมของบ้านปั้นดาว อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปฐมาภรณ์ ประพิศพงค์วานิช

โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับให้กำลังใจพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมของบ้านปั้นดาวมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่ช่วยสร้างกำลังใจให้กับพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และเป็นผลงานเครื่องประดับที่สามารถสื่อสารให้ความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมว่ามีความสามารถไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป ซึ่งตรงกับจุดประสงค์ของบ้านปั้นดาว ที่เป็นบ้านหลังเล็กๆ เกิดจากแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม อยากที่จะให้ลูกได้ใช้ชีวิตเหมือนเด็กปกติ จึงเกิดการรวมตัวกันของผู้ปกครองที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ แลกเปลี่ยนองค์ความรู้เกี่ยวกับการดูแล จัดกิจกรรมเสริมสร้างพัฒนาการ รวมไปถึงการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน

จึงได้ศึกษากิจกรรมและพัฒนาเสริมสร้างพัฒนาการของบ้านปั้นดาว และได้เริ่มทำกิจกรรมดังนี้ 1. กิจกรรมวาดภาพครอบครัว 2. กิจกรรมปั้นดินแม่ 3. กิจกรรมปั้นดินหัวใจ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ สร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่แสดงออกถึงความพยายาม เป็นความทรงจำในการทำกิจกรรมนั้นๆ และสามารถเป็นสื่อที่สามารถพกพาไปไหนต่อไหนได้

ผลที่ได้รับจากความรู้สึกของแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม เมื่อได้ใส่ชิ้นงานเครื่องประดับ ทำให้รู้สึกภูมิใจที่ได้สร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่ผ่านกิจกรรมศิลปะต่าง ๆ จนเป็นชิ้นงานเครื่องประดับมีความหมาย มีมูลค่าทางจิตใจ และเพิ่มกำลังใจให้กับแม่ที่มีลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และตัวชิ้นงานเครื่องประดับก็สามารถเป็น สื่อ ในรูปแบบหนึ่งที่จะเล่าเรื่องราว ประสบการณ์ ผลงาน ความสามารถของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมว่าเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้นสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป ซึ่งเป็นประสบการณ์และแนวทางให้กับพ่อแม่ที่เพิ่งจะมีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และเสริมสร้าง ความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคคลทั่วไปได้รู้จักเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมากขึ้น

59157306 : Major JEWELRY DESIGN

Keyword : DOWN SYNDROME, SPIRIT, JEWELRY

MISS JIRAPORN THUNYAPRASERT : JEWELRY DESIGN PROJECT TO
SUPPORT PARENTS OF DOWN SYNDROME CHILDREN AT PAN-DOW HOUSE THESIS
ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR DR. PATHAMAPHORN PRAPHITPHONGWANIT

A series of Jewelry design project for 'Baan Pun Down' association to encourage parents of children with Down Syndrome.

The purpose is to create jewelries that help raise the encouragement for parents with children in Down Syndrome. And these jewelries are able to communicate and to increase the understanding about children who are in Down Syndrome that they are capable of doing things not that different from other normal children.

Which this project corresponds to the purpose of the 'Baan Pun Down' association that all parents who have children with Down Syndrome want to raise their children as normal. Therefore the integration of parents of children with Down Syndrome to exchange knowledges and caring experiences, to organize children development activities and also to encourage each other.

I therefore studied the activities of 'Baan Pun Down' association and have adopted such activities for further development by create activities as follows 1. Family drawing, 2. 'Mother' clay molding, 3. 'Heart' clay molding. After activities were held, I analyze data and create jewelries that express mother and child effort which contains good memories while doing the activity together. And the jewelries can be a medium that can be carried anywhere.

The results obtained from the feelings of the mother of a child with Down Syndrome while wearing this series of jewelry made me feel very proud of this creation that works through various art practices until it is a final piece of meaningful series of jewelry which could be media that shows the ability of children with Down Syndrome and also has great mental value that could raise the encouragement of the parents of children with Down Syndrome.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จักสามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะด้วยคำแนะนำและความช่วยเหลือจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษาที่เคารพ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมาภรณ์ ประพิศพงค์วานิช และอาจารย์ทวีศักดิ์ มูลสวัสดิ์ ขอขอบพระคุณสำหรับคำปรึกษาและคำชี้แนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้ และทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี รวมทั้งขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาการออกแบบเครื่องประดับ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ให้คำแนะนำพร้อมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย และยังสามารถนำมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเองและสังคมได้ ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ของทุกท่าน ที่คอยให้กำลังใจ ช่วยสนับสนุนและแนะนำให้คำปรึกษาช่วยเหลือทั้งงานและกำลังใจจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้

ขอขอบคุณบ้านปั้นคาวี โดยเฉพาะครอบครัวพี่แอ๊ปกับน้องเอิร์ท และพี่ปลากับน้องข้าวปุ้น ที่ให้ทั้งข้อมูล คำแนะนำต่างๆ และเสียสละเวลามาร่วมทำกิจกรรมในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

ขอขอบคุณพี่เก๋ แห่ง Likaybindery ที่ให้คำปรึกษาในเรื่องการเย็บเล่มทำสมุดภาพ รวมไปถึงช่วยสอน ให้ความรู้ในเรื่องเย็บสมุด จนทำให้สมุดภาพสำเร็จออกมาเป็นรูปเล่ม

และวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไม่อาจสำเร็จได้ หากขาดกำลังใจสำคัญ คือ พ่อและแม่ของข้าพเจ้า ที่คอยดูแล สนับสนุน ให้กำลังใจและมอบความรักให้มาโดยตลอด

สุดท้ายคนที่อยากขอบคุณมากที่สุดก็คือตนเอง ขอขอบคุณที่ทำจนสำเร็จ ขอขอบคุณที่ไม่ทิ้งวิทยานิพนธ์ไป และทำจนวิทยานิพนธ์สำเร็จไปได้ด้วยดี

จิราภรณ์ ธัญญะประเสริฐ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉุ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตในการวิจัยและการออกแบบ	3
1.4 วิธีการศึกษา.....	3
1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	4
2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม	4
2.2 ทักษะคิดของแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม	14
2.3 ศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	17
2.4 ข้อมูลบ้านปิ่นดาวน์	21
2.5 กิจกรรมของบ้านปิ่นดาวน์.....	23
2.6 การวิเคราะห์กิจกรรมต่างๆ ของบ้านปิ่นดาวน์	25
2.7 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการออกแบบ.....	26
2.8 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
3.1 กิจกรรมการวาดภาพครอบครัว	34
3.2 กิจกรรมปั้นดิน.....	36
บทที่ 4 ขั้นตอนการออกแบบและสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ	59
4.1 แนวทางในการออกแบบ.....	59
4.2 วิเคราะห์แนวทางในการออกแบบทั้ง 3 แนวทาง	84
4.3 ขั้นตอนการดำเนินงาน.....	85
4.4 ขั้นตอนการทำกิจกรรมสมุดภาพ	91
4.5 ความรู้สึกของแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมหลังจากทำกิจกรรมสมุดภาพ.....	94
4.6 ความรู้สึกของแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมหลังจากได้ดูการทำกิจกรรม สมุดภาพ...95	
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	97
รายการอ้างอิง	102
ภาคผนวก	111
ภาคผนวก ก ลักษณะเพิ่มเติมของเด็กกลุ่มผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม.....	112
ภาคผนวก ข ประวัติ ความเป็นมา และบทสัมภาษณ์ของบ้านปั้นดาวน้.....	110
ภาคผนวก ค กิจกรรมของบ้านปั้นดาวน้.....	114
ภาคผนวก ง ขั้นตอนการดำเนินงานจากแนวทางที่ 1 และขั้นตอนการดำเนินงานจากแนวทางที่ 3	113
ประวัติผู้เขียน	118

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 การดูแลเด็กกลุ่มผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมในวัยต่างๆ.....	9
ตารางที่ 2 ลักษณะทั่วไปของดินแต่ละประเภท.....	39
ตารางที่ 3 การทดลองของดินแต่ละประเภท.....	39
ตารางที่ 4 การเลือกใช้ที่ดินในกิจกรรมปั้นแม่ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม	50
ตารางที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ผลงานการปั้นแม่ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม	51
ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการออกแบบทั้ง 3 แนวทาง	84

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 ลักษณะของโครโมโซมที่ปกติ	4
ภาพที่ 2 ลักษณะโครโมโซมจากการมีโครโมโซมคู่ที่ 21 เกินมา 1 แท่ง.....	7
ภาพที่ 3 ผู้ที่อยู่ในภาวะควาน์ซีนโครม	8
ภาพที่ 4 ศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	18
ภาพที่ 5 สื่อการเรียนการสอนระดับก่อนอนุบาล.....	19
ภาพที่ 6 บรรยากาศการเรียนการสอนระดับก่อนอนุบาล	19
ภาพที่ 7 สื่อการเรียนการสอนระดับอนุบาล	20
ภาพที่ 8 บรรยากาศการเรียนการสอนระดับอนุบาล	20
ภาพที่ 9 วิชาศิลปะระดับอนุบาล	20
ภาพที่ 10 ผลงานวิชาศิลปะระดับอนุบาล	21
ภาพที่ 11 พี่แอมป์และน้องเอิร์ท	22
ภาพที่ 12 โลโก้บ้านปั้นดาว	22
ภาพที่ 13 ผลงานพวงมาลัยของเด็กที่อยู่ในภาวะควาน์ซีนโครม	23
ภาพที่ 14 ครูหนักกับเด็กที่อยู่ในภาวะควาน์ซีนโครม.....	24
ภาพที่ 15 รูปแบบของเครื่องประดับ Cameo	27
ภาพที่ 16 รูปแบบของเครื่องประดับ Cameo Silhouette	29
ภาพที่ 17 คุณกรรณิการ์ อัครพุทธิพร และเด็กชายสรวิชญ์ อัครพุทธิพร	33
ภาพที่ 18 คุณสุภรัตน์ เข้มขำ และเด็กหญิงชาคริยา ปีสิงห์.....	33
ภาพที่ 19 ผลงานการวาดภาพครอบครัวน้องของเอิร์ท	35
ภาพที่ 20 ผลงานการวาดภาพครอบครัวของน้องข้าวปุ้น	36
ภาพที่ 21 ดินน้ำมัน.....	37

ภาพที่ 22 ดินแป้งโดว์.....	37
ภาพที่ 23 ดินแป้งข้าวขนมปัง.....	37
ภาพที่ 24 ดินญี่ปุ่น.....	38
ภาพที่ 25 ดินไทย.....	38
ภาพที่ 26 ดิน Clay Work.....	38
ภาพที่ 27 ตัวอย่างดินทรงกลม.....	41
ภาพที่ 28 ผลงานการปั้นดินทรงกลมของน้องเอิร์ทด้วยดินแป้งขนมปัง.....	41
ภาพที่ 29 ผลงานการปั้นดินทรงกลมของน้องข้าวปั้นด้วยดินแป้งขนมปัง.....	41
ภาพที่ 30 ตัวอย่างดินทรงรี.....	42
ภาพที่ 31 ผลงานการปั้นดินทรงรีของน้องเอิร์ทด้วยดิน Clay Work.....	42
ภาพที่ 32 ผลงานการปั้นดินทรงรีของน้องข้าวปั้นด้วยดิน Clay Work.....	42
ภาพที่ 33 ตัวอย่างดินทรงสี่เหลี่ยม.....	43
ภาพที่ 34 ผลงานการปั้นดินทรงสี่เหลี่ยมของน้องเอิร์ทด้วยดินแป้งขนมปัง.....	43
ภาพที่ 35 ผลงานการปั้นดินทรงสี่เหลี่ยมของน้องข้าวปั้นด้วยดินแป้งขนมปัง.....	43
ภาพที่ 36 กิจกรรมกวดดินบนแบบกระดาษ 2 มิติของน้องเอิร์ท.....	46
ภาพที่ 37 ผลงานการกวดดินบนแบบกระดาษ 2 มิติรูปวงกลม สี่เหลี่ยมของน้องเอิร์ท.....	46
ภาพที่ 38 กิจกรรมกวดดินบนแบบกระดาษ 2 มิติของน้องข้าวปั้น.....	47
ภาพที่ 39 ผลงานการกวดดินบนแบบกระดาษ 2 มิติรูปวงกลม สี่เหลี่ยมของน้องข้าวปั้น.....	47
ภาพที่ 40 กิจกรรมปั้นดินแม่ของน้องเอิร์ท.....	48
ภาพที่ 41 ผลงานการปั้นแม่ของน้องเอิร์ท.....	48
ภาพที่ 42 กิจกรรมปั้นดินแม่ของน้องข้าวปั้น.....	49
ภาพที่ 43 ผลงานการปั้นแม่ของน้องข้าวปั้น.....	49
ภาพที่ 44 แบบร่าง 2 มิติ จากการปั้นดินแม่ของน้องเอิร์ท.....	52
ภาพที่ 45 แบบร่าง 2 มิติ จากการปั้นดินแม่ของน้องข้าวปั้น.....	53

ภาพที่ 46 ขั้นตอนการวิเคราะห์ผลงานการปั้นแม่ของน้องเอิร์ท โดยใช้วิธีสลับชิ้นส่วนของแต่ละ
ชิ้นงาน53

ภาพที่ 47 ขั้นตอนการวิเคราะห์ผลงานการปั้นแม่ของน้องข้าวปุ้น โดยใช้วิธีสลับชิ้นส่วนของแต่ละ
ชิ้นงาน54

ภาพที่ 48 ผลการวิเคราะห์ผลงานการปั้นแม่ของน้องเอิร์ท54

ภาพที่ 49 ผลการวิเคราะห์ผลงานการปั้นแม่ของน้องข้าวปุ้น55

ภาพที่ 50 ผลงานการปั้นดินหัวใจของน้องเอิร์ท57

ภาพที่ 51 ผลงานการปั้นดินหัวใจของน้องข้าวปุ้น57

ภาพที่ 52 แบบร่าง 2 มิติ ใช้ลักษณะรูปแบบตัวเรือนของเครื่องประดับ Cameo มาผสมผสานกับ
ผลงานจากกิจกรรมการวาดภาพครอบครัวของน้องทั้งสองคน60

ภาพที่ 53 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากผลงานการวาดภาพของน้องเอิร์ท61

ภาพที่ 54 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากผลงานการวาดภาพของน้องข้าวปุ้น61

ภาพที่ 55 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากผลงานการวาดภาพของน้องเอิร์ท โดยใช้ลายเส้น61

ภาพที่ 56 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากผลงานการวาดภาพของน้องข้าวปุ้น โดยใช้ลายเส้น62

ภาพที่ 57 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติของน้องเอิร์ท62

ภาพที่ 58 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติของน้องข้าวปุ้น63

ภาพที่ 59 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากกิจกรรมปั้นดินแม่63

ภาพที่ 60 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากกิจกรรมปั้นดินแม่โดยใช้การซ้ำของรูปทรงกลม64

ภาพที่ 61 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติ ที่คัดทอนมาจากรูปทรงของกระดูกของน้องเอิร์ท64

ภาพที่ 62 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติ ที่คัดทอนมาจากรูปทรงของกระดูกของน้องข้าวปุ้น65

ภาพที่ 63 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติ ที่ใส่ลวดลายจากผลงานกิจกรรมการวาดภาพครอบครัวของ
น้องเอิร์ท65

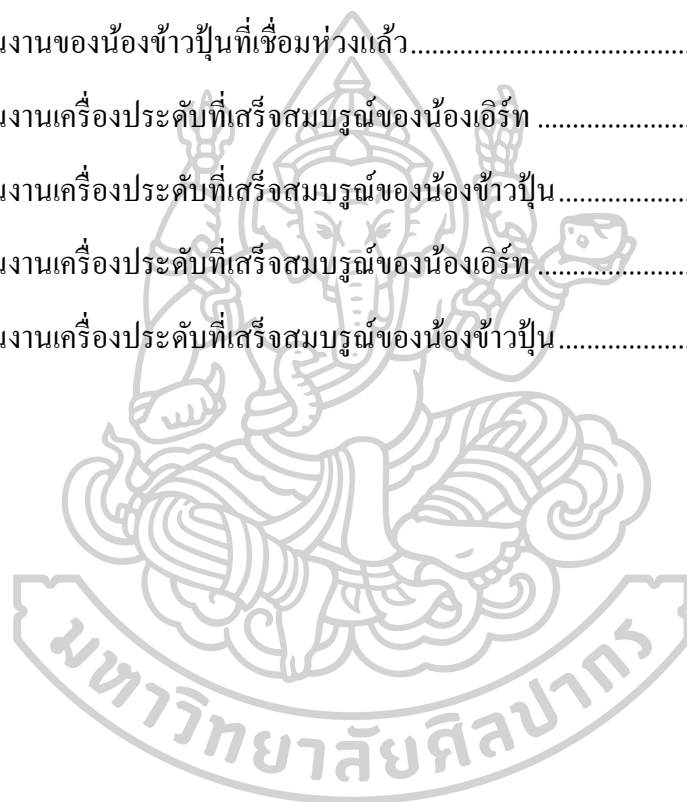
ภาพที่ 64 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติ ที่ใส่ลวดลายจากผลงานกิจกรรมการวาดภาพครอบครัวของ
น้องข้าวปุ้น66

ภาพที่ 65 ผลงานแบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติของน้องเอิร์ท66

ภาพที่ 66 ผลงานแบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติของน้องข้าวปุ้น	67
ภาพที่ 67 ภาพร่าง 2 มิติสมุดภาพ	67
ภาพที่ 68 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพ	67
ภาพที่ 69 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพของน้องเอิร์ทครั้งที่ 1	68
ภาพที่ 70 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพของน้องข้าวปุ้นครั้งที่ 1	68
ภาพที่ 71 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพของน้องเอิร์ทครั้งที่ 2	69
ภาพที่ 72 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพของน้องข้าวปุ้นครั้งที่ 2	69
ภาพที่ 73 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพของน้องเอิร์ทครั้งที่ 3	71
ภาพที่ 74 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพของน้องข้าวปุ้นครั้งที่ 3	74
ภาพที่ 75 พัฒนารูปแบบสมุดภาพของน้องเอิร์ทครั้งที่ 4	77
ภาพที่ 76 พัฒนารูปแบบสมุดภาพของน้องข้าวปุ้นครั้งที่ 4	79
ภาพที่ 77 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากแนวทางที่ (1)	82
ภาพที่ 78 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากแนวทางที่ (2)	82
ภาพที่ 79 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากรูปแบบที่ (1)	83
ภาพที่ 80 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากรูปแบบที่ (2)	83
ภาพที่ 81 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากรูปแบบที่ (3)	84
ภาพที่ 82 ขึ้นรูปชิ้นงานด้วยโปรแกรมเครื่องแกะสลัก	86
ภาพที่ 83 ผลงานชิ้นงานเครื่องประดับที่แกะด้วยเครื่องแกะสลัก	86
ภาพที่ 84 ผลงานชิ้นงานเครื่องประดับที่ตกแต่งขี้ผึ้งเสร็จ	87
ภาพที่ 85 ผลงานชิ้นงานเครื่องประดับที่หล่อเสร็จ	87
ภาพที่ 86 ผลงานชิ้นงานเครื่องประดับที่ตกแต่งเสร็จ	88
ภาพที่ 87 ผลงานชิ้นงานเครื่องประดับที่เสร็จสมบูรณ์	88
ภาพที่ 88 ผลิตออกมาเป็นงานรูปเล่ม	89
ภาพที่ 89 เลเซอร์ตัดลวดตามรูปแบบของสมุดภาพ	89

ภาพที่ 90 สมุดภาพที่เลเซอร์ตามรูปแบบของสมุดภาพ	89
ภาพที่ 91 เย็บเข้ารูปเล่ม	90
ภาพที่ 92 สมุดภาพที่เสร็จสมบูรณ์	90
ภาพที่ 93 ชิ้นงานสมุดภาพจากกิจกรรมปั้นดินแม่ที่เสร็จสมบูรณ์	91
ภาพที่ 94 บรรยากาศการทำกิจกรรมสมุดภาพของพี่แอมป์และน้องเอิร์ท.....	92
ภาพที่ 95 บรรยากาศการทำกิจกรรมสมุดภาพของพี่ปลาและน้องข้าวปุ้น.....	92
ภาพที่ 96 เครื่องประดับกิจกรรมสมุดภาพที่เสร็จสมบูรณ์ของพี่แอมป์และน้องเอิร์ท.....	93
ภาพที่ 97 เครื่องประดับกิจกรรมสมุดภาพที่เสร็จสมบูรณ์ของพี่ปลาและน้องข้าวปุ้น.....	93
ภาพที่ 98 ผลงานเครื่องประดับจากกิจกรรมวาดภาพครอบครัวที่เสร็จสมบูรณ์ของพี่แอมป์และน้องเอิร์ท	98
ภาพที่ 99 ผลงานเครื่องประดับจากกิจกรรมวาดภาพครอบครัวที่เสร็จสมบูรณ์ของพี่ปลาและน้องข้าวปุ้น.....	98
ภาพที่ 100 ผลงานเครื่องประดับจากกิจกรรมปั้นดินแม่ที่เสร็จสมบูรณ์ของพี่แอมป์และน้องเอิร์ท ...	99
ภาพที่ 101 ผลงานเครื่องประดับจากกิจกรรมปั้นดินแม่ที่เสร็จสมบูรณ์ของพี่ปลาและน้องข้าวปุ้น	99
ภาพที่ 102 ผลงานเครื่องประดับจากกิจกรรมปั้นดินหัวใจที่เสร็จสมบูรณ์ของพี่แอมป์และน้องเอิร์ท	100
ภาพที่ 103 ผลงานเครื่องประดับจากกิจกรรมปั้นดินหัวใจที่เสร็จสมบูรณ์ของพี่ปลาและน้องข้าวปุ้น	100
ภาพที่ 104 เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม 2 คนที่เข้าร่วมกิจกรรมศิลปะ.....	113
ภาพที่ 105 ตัวอย่างพื้นฐานการวาดรูปของคุณครู.....	113
ภาพที่ 106 ผลงานพื้นฐานการวาดรูปของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมต้นชั่วโมง	113
ภาพที่ 107 ผลงานพื้นฐานการวาดรูปของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมท้ายชั่วโมง.....	113
ภาพที่ 108 เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจับดินสอสี่นิ้ว.....	113
ภาพที่ 109 คุณครูสอนเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจับดินสอสี่นิ้ว.....	113
ภาพที่ 110 ผู้เข้าร่วมกิจกรรมศิลปะการวาดรูป.....	113

ภาพที่ 111	ครูנתสอนเด็กที่อยู่ในภาวะควานชิน โดรมจิมอเล็กโทนทีละคน	114
ภาพที่ 112	ตัวอย่างรูปถ่ายที่ถ่ายในวันที่นัดเจอกัน	112
ภาพที่ 113	วันจัดแสดงผลงานภาพถ่าย.....	112
ภาพที่ 114	ชิ้นงานจากวัสดุขี้ผึ้ง (Wax) เป็นแผ่นกลมรี	114
ภาพที่ 115	นำชิ้นงานทองเหลืองไปเลเซอร์ลวดลายลงบนชิ้นงาน	115
ภาพที่ 116	ชิ้นงานของน้องข้าวปุ้นที่ตัดกรอบชิ้นงานแล้ว	115
ภาพที่ 117	ชิ้นงานของน้องข้าวปุ้นที่เชื่อมห่วงแล้ว.....	115
ภาพที่ 118	ชิ้นงานเครื่องประดับที่เสร็จสมบูรณ์ของน้องเอิร์ท	115
ภาพที่ 119	ชิ้นงานเครื่องประดับที่เสร็จสมบูรณ์ของน้องข้าวปุ้น	115
ภาพที่ 120	ชิ้นงานเครื่องประดับที่เสร็จสมบูรณ์ของน้องเอิร์ท	116
ภาพที่ 121	ชิ้นงานเครื่องประดับที่เสร็จสมบูรณ์ของน้องข้าวปุ้น	117

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กลุ่มอาการดาวน์ซินโดรม หรือโรคดาวน์ หรือ Down's syndrome หรือ Down syndrome เป็นโรคที่เกิดจากความผิดปกติของพันธุกรรมที่เป็นมาแต่กำเนิด โดยเกิดจากความผิดปกติของโครโมโซม เด็กในกลุ่มอาการนี้มักเกิดจากพ่อและแม่ที่ปกติ แต่เด็กจะมีความผิดปกติของพันธุกรรมที่เกิดจากความผิดปกติของโครโมโซม คือมีโครโมโซมแท่งที่ 21 เกินมา 1 แท่ง พบได้ 95% โดยชื่อของโรคตั้งตามชื่อของแพทย์ชาวอังกฤษชื่อ John Langdon Down ซึ่งเป็นคนแรกที่ได้อธิบายอาการของโรคนี้ไว้เมื่อปี ค.ศ. 1866 แต่แพทย์ที่ค้นพบสาเหตุว่าเกิดจากความผิดปกติของพันธุกรรม คือ Jerome Lejeune ในปี ค.ศ. 1959 ปัจจุบันยังไม่มียวิธีป้องกันไม่ให้เป็นโรคกลุ่มอาการดาวน์ได้ และกลุ่มอาการดาวน์นี้สามารถพบได้ทุกเชื้อชาติทั่วโลก โดยพบว่า ประมาณ 800 คนในทารกแรกเกิด จะเป็นโรคนี้ 1 คน สำหรับประเทศไทยนั้น พบทารกแรกเกิดที่เป็นกลุ่มอาการดาวน์ประมาณ 1,000 คนต่อปี หรือเกิดขึ้นประมาณ 3 คนต่อวัน¹

ลักษณะทั่วไปของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมทุกคนจะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ ศีรษะเล็ก หน้าแบน สันจมูกแบน ตาเล็กเฉียงขึ้น ซึ่งจะมีหน้าตาที่คล้ายคลึงกันกว่าพี่น้องที่้องเดียวกัน ระบบกล้ามเนื้อจะอ่อนนุ่มและมีภาวะปัญญาอ่อนเล็กน้อย ซึ่งเด็กที่อยู่ในกลุ่มอาการดาวน์เหล่านี้จะมีพัฒนาการที่ล่าช้ากว่าเด็กปกติ แต่สามารถเรียนรู้ได้โดยการฝึกฝนและสามารถอยู่ในสังคมปกติ รวมทั้งสามารถช่วยเหลือตนเองได้ การพัฒนาการของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมยิ่งเริ่มเร็วเท่าไรก็ยิ่งเกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้นพ่อแม่จึงมีความสำคัญต่อเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมเป็นอย่างมาก ซึ่งต้องมีกำลังใจที่เข้มแข็ง และหาข้อมูลของเด็กที่

¹นิลภา พุกษานุกัณฑ์ และสาวิตรี พรานพนัส, การตรวจคัดกรองและการวินิจฉัยก่อนคลอดทารกกลุ่มอาการดาวน์ (สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์, 2555), 202.

บ้านปันดาวนเป็นบ้านหลังเล็กๆ ที่ก่อตั้งขึ้นโดยแม่ของน้องเอิร์ท ซึ่งน้องเอิร์ทเป็นเด็กที่อยู่ในภาวะดาวนซินโดรม แม่ที่รักและปรารถนาอยากจะทำให้ลูกได้ใช้ชีวิตเหมือนเด็กปกติทั่วไป จึงเกิดการรวมกลุ่มกันเล็กๆ ในชุมชน หากแต่การเป็นเด็กที่อยู่ในภาวะดาวนซินโดรมนั้น มีข้อจำกัดหลากหลายประการที่พวกเขาจะต้องสู้ไปด้วยกัน เพื่อเป็นกำลังใจให้พ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวนซินโดรมเช่นกัน ซึ่งพ่อแม่ของเด็กกลุ่มนี้ต้องใช้มากกว่าความรัก และการรวมตัวของบ้านปันดาวนนั้น ก็เพื่อแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ ตลอดจนกำลังใจโดยการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนองค์ความรู้เกี่ยวกับการดูแล เสริมสร้างพัฒนาการ รวมถึงการสังเกตอาการต่างๆ ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวนซินโดรม เพื่อช่วยให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวนซินโดรม สามารถอยู่ร่วมในสังคมได้ด้วยตนเอง และไม่ต้องเป็นภาระของสังคม²

จากปัญหาข้างต้นทำให้ออกสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับสำหรับให้กำลังใจพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวนซินโดรม จากพ่อแม่ที่มีประสบการณ์ของบ้านปันดาวน ซึ่งบทบาทของเครื่องประดับที่ผ่านมานั้น เครื่องประดับจะถูกมองว่าเป็นสิ่งของที่มีค่าและเป็นตัววัดฐานะของคนในสังคม ปัจจุบันนี้ได้มีเครื่องประดับร่วมสมัยเกิดขึ้น ทำให้เครื่องประดับมีบทบาทที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งบทบาทของเครื่องประดับของข้าพเจ้านั้นคือ ลี้อ ซึ่งเครื่องประดับชุดนี้จะเป็นตัวสื่อสารให้ผู้สวมใส่สามารถพหาคิดตัวไปไหนมาไหนด้วยได้ โดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุดคือการให้กำลังใจพ่อแม่ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวนซินโดรม เป็นการให้กำลังใจในการดูแลลูกที่อยู่ในภาวะดาวนซินโดรม ว่าเด็กที่อยู่ในภาวะดาวนซินโดรมก็มีความน่ารัก และมีความสามารถไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่ช่วยสร้างกำลังใจให้กับพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวนซินโดรม

1.2.2 เพื่อสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่สามารถสื่อสารให้ความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวนซินโดรมว่ามีความสามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป

²กรรณิการ์ อัครพุทธิพร.บ้านปันดาวน. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2561. เข้าถึงได้จาก

1.3 ขอบเขตในการวิจัยและการออกแบบ

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.3.1.1 ประวัติและการฝึกฝนของพ่อแม่ที่มีต่อลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจากบ้านปิ่นดาวณ์

1.3.1.2 ความสามารถของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจากบ้านปิ่นดาวณ์

1.3.2 ขอบเขตด้านการออกแบบ

1.3.2.1 กิจกรรมและความสามารถของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจากบ้านปิ่นดาวณ์

1.3.2.2 กิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างกำลังใจของแม่ที่มีลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจากบ้านปิ่นดาวณ์

1.4 วิธีการศึกษา

1.4.1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม

1.4.2 ศึกษาประวัติความเป็นมา จุดประสงค์และกิจกรรมของบ้านปิ่นดาวณ์

1.4.3 สรุปเนื้อหาและวิเคราะห์ข้อมูลของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมและกิจกรรมของบ้านปิ่นดาวณ์เพื่อนำเสนอแนวทางการออกแบบและแบบร่าง

1.4.4 ทดลองวัสดุเพื่อการทำกิจกรรมของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม

1.4.5 ดำเนินการสร้างสรรคผลงาน

1.4.6 สรุปผลการออกแบบ

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เครื่องประดับที่ทำให้พ่อแม่ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และมีประสบการณ์ของบ้านปิ่นดาวณ์รู้สึกภูมิใจในตัวลูกและรู้สึกที่ผ่านมา ที่ทุ่มเทมานั้นมันมีความหมายและมีกำลังใจที่จะฝึกฝนลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมต่อไปและแรงบันดาลใจให้กับพ่อแม่ที่เพิ่งมีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมว่าเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้นมีความสามารถไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป

1.5.2 เครื่องประดับที่เป็นหนึ่งในแรงกระตุ้นอันจะช่วยเพิ่มความรู้ความเข้าใจให้กับพ่อแม่ของเด็กที่มีลูกอยู่ในกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรมไปสู่สังคม เพื่อลดช่องว่างทางสังคม เมื่อมีผู้รู้และเข้าใจเด็กในกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรมมากขึ้น ก็จะทำให้เด็กดาวน์ซินโดรมนั้นมีโอกาสทางสังคมมากขึ้น

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม

ดาวน์ซินโดรม (Down Syndrome) ในภาษาไทยมักเรียกกันสั้นๆ ว่า “เด็กดาวน์” เกิดจากความบกพร่องในการกำเนิด³

โครโมโซม คือ สารพันธุกรรมที่อยู่ภายในนิวเคลียสของทุกเซลล์ภายในร่างกาย สารพันธุกรรมที่อยู่บนโครโมโซมนั้นมีอยู่เป็นจำนวนมาก โครโมโซมทำหน้าที่ถ่ายทอดสารพันธุกรรมจากพ่อแม่ไปสู่ลูก ไม่ว่าจะเป็ยสัผสม สัตา รูปร่างมูก รูปร่างปาก ลักษณะรูปร่าง กระดูก ความสูง ผิวพรรณ และอื่นๆ อีกมากมาย การถ่ายทอดลักษณะพันธุกรรมจากพ่อแม่ไปสู่ลูกแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน ขึ้นกับลูกแต่ละคนได้รับสารพันธุกรรมในแต่ละตำแหน่งที่ไม่เท่ากัน

ภาพที่ 1 ลักษณะของโครโมโซมที่ปกติ

ที่มา : ชนิดและจำนวนโครโมโซม, เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2561, เข้าถึงได้จาก

<http://www.thaigoodview.com/library/contest1/science03/53/2/heredity/topic020002.html>

³คำข่าว นายดอกมา, คนสร้างคำ, พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สารคดี, 2552),

โครโมโซมในมนุษย์มี 46 แท่ง โดยจับกันเป็นคู่ๆ จึงมีจำนวนคู่ทั้งหมด 23 คู่ คู่ที่ 1-22 เป็นโครโมโซมที่กำหนดการทำงานต่างๆ ของร่างกาย เรียกโครโมโซมกลุ่มนี้ว่า Autosome คู่ที่ 23 เป็นโครโมโซมที่กำหนดความเป็นเพศเรียกว่า โครโมโซมเพศ โดยโครโมโซมเพศในผู้หญิงเป็นโครโมโซม X 2 แท่ง (XX) ส่วนโครโมโซมเพศในผู้ชายเป็นโครโมโซม X 1 แท่ง และโครโมโซม Y 1 แท่ง (XY) ในการแจ้งผลโครโมโซมจึงระบุจำนวนโครโมโซมทั้งหมดและระบุความเป็นเพศไว้ด้วยกัน การเขียนโครโมโซมในเพศหญิงจึงเป็น 46, XX และในเพศชายเป็น 46, XY⁴ (ภาพที่ 1)

2.1.1 สาเหตุและปัจจัยต่อการเกิดของผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม (ภาพที่ 2)
แบ่งสาเหตุของกลุ่มอาการดาวน์ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

2.1.1.1 มีโครโมโซมคู่ที่ 21 เกินมา 1 แท่งเรียกภาวะนี้ว่า Trisomy 21 คือโครโมโซม 23 คู่ หรือ 46 แท่ง โดยมาจากแม่ 23 แท่ง (จากไข่ จากรังไข่) และมาจากพ่อ 23 แท่ง (จากสเปิร์ม) เมื่อไข่และสเปิร์มมาผสมกันจึงได้ 46 แท่ง แต่ผู้ป่วยที่เป็น Trisomy 21 นี้จะมีโครโมโซม 47 แท่ง สาเหตุคือ รังไข่ของแม่มีการแบ่งเซลล์ที่ผิดปกติ ทำให้ได้ไข่ที่มีโครโมโซม 24 แท่ง โดยมีแท่งของโครโมโซมคู่ที่ 21 เกินมาอีก 1 แท่ง เมื่อไข่ผสมกับสเปิร์มที่มีโครโมโซม 23 แท่ง จึงได้เซลล์ตัวอ่อนที่มีโครโมโซม 47 แท่ง ประมาณ 75% ของเซลล์ตัวอ่อนเหล่านี้จะตายในครรภ์ และแม่ก็จะแท้งออกไป ที่เหลือประมาณ 25% จะสามารถเติบโตพัฒนาต่อไปจนกลายเป็นทารก และแม่สามารถคลอดออกมาเจริญเติบโตต่อไปได้ การเกิด Trisomy 21 นี้ เป็นสาเหตุของ Down's syndrome ประมาณ 94% ความเสี่ยงของการที่แม่คนหนึ่งจะผลิตไข่ที่ผิดปกติและมีลูกที่เป็นกลุ่มอาการดาวน์ขึ้นกับอายุ อายุแม่ที่มากขึ้น ก็จะมีโอกาสมีลูกเป็นโรคนี้น่าขึ้นโดยเฉลี่ย คือ

แม่ที่อายุ 25 ปี ถ้าตั้งครรภ์ 1,250 คน จะมีโอกาสมีลูกเป็นกลุ่มอาการดาวน์ 1 คน (0.08%)

แม่ที่อายุ 30 ปี ถ้าตั้งครรภ์ 1,000 คน จะมีโอกาสมีลูกเป็นกลุ่มอาการดาวน์ 1 คน (0.1%)

แม่ที่อายุ 35 ปี ถ้าตั้งครรภ์ 400 คน จะมีโอกาสมีลูกเป็นกลุ่มอาการดาวน์ 1 คน (0.25%)

แม่ที่อายุ 40 ปี ถ้าตั้งครรภ์ 100 คน จะมีโอกาสมีลูกเป็นกลุ่มอาการดาวน์ 1 คน (1%)

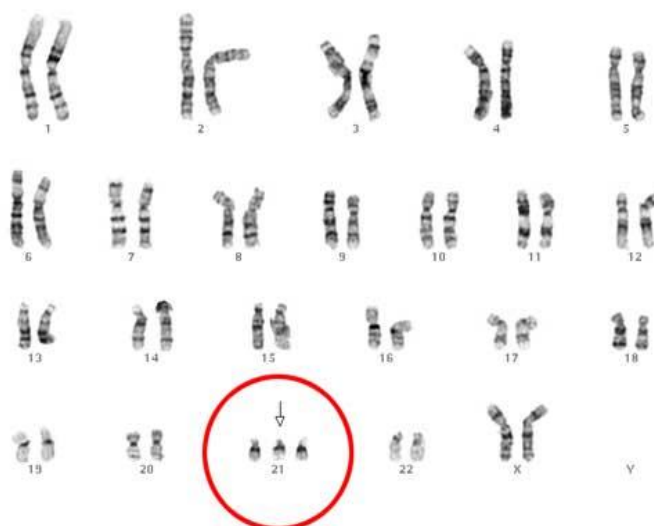
⁴นิลภา พุกษานุกศักดิ์ และสาวตรี พรานพันธ์, การตรวจวัดกรองและการวินิจฉัยก่อนคลอดทารกกลุ่มอาการดาวน์ (สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์, 2555), 202-203.

แม่ที่อายุ 45 ปี ถ้าตั้งครรภ์ 30 คน จะมีโอกาสมีลูกเป็นกลุ่มอาการดาวน์ 1 คน (3.3%)

2.1.1.2 การที่มีสารพันธุกรรมของโครโมโซมคู่ที่ 21 เกินมา แต่จำนวนแท่งของโครโมโซมไม่เพิ่มขึ้น แต่การที่โครโมโซมผิดปกติ (Translocation Down's syndrome) สาเหตุเกิดจากการที่พ่อหรือแม่มีโครโมโซมผิดปกติ คือ บางส่วนของแท่งโครโมโซมที่ 21 ย้ายไปติดอยู่กับโครโมโซมแท่งอื่น (ที่พบบ่อยคือไปติดอยู่กับแท่งของโครโมโซมที่ 14) และทำให้มีจำนวนโครโมโซมเหลือเพียง 45 แท่ง เรียกว่าเกิดการสับเปลี่ยน หรือ เคลื่อนย้ายโครโมโซมแบบ Robertsonian translocation พ่อหรือแม่ที่มี Robertsonian translocation นี้ แม้จะมีจำนวนโครโมโซมเพียง 45 แท่ง แต่จะไม่มีอาการผิดปกติใดๆ เพราะสารพันธุกรรมยังมีอยู่ครบ เพียงแต่ย้ายตำแหน่งเท่านั้น ซึ่งเราจะเรียกพ่อหรือแม่เหล่านี้ว่าเป็นพาหะของกลุ่มอาการดาวน์นั่นเอง แต่เมื่อพ่อหรือแม่ผลิตสเปิร์มหรือไข่ออกมา ก็จะมีโครโมโซมที่ผิดปกติ และเมื่อมีลูก ลูกจะมีความเสี่ยงที่จะได้รับสารพันธุกรรมของโครโมโซมคู่ที่ 21 เกินมา และกลายเป็นดาวน์ซินโดรม หรืออาจมีโครโมโซมแบบที่เป็นพาหะเหมือนพ่อหรือแม่หรืออาจมีโครโมโซมเป็นปกติก็ได้ ทั้งนี้โอกาสที่ลูกจะปกติหรือ ผิดปกติขึ้นอยู่กับโครโมโซมของพ่อหรือแม่ว่า แท่งของโครโมโซมที่ 21 นั้นย้ายตำแหน่งไปอยู่กับโครโมโซมแท่งไหน การเกิดการเคลื่อนย้ายตำแหน่งโครโมโซมแบบ Robertsonian translocation นี้ เป็นสาเหตุของกลุ่มอาการดาวน์ ประมาณ 3-4% คือยังเป็น 46 แท่งเรียกภาวะนี้ว่า ภาวะมีการสับเปลี่ยน หรือ การเคลื่อนย้าย

2.1.1.3 การที่มีเซลล์ในร่างกายบางเซลล์มีโครโมโซมคู่ที่ 21 เกินมา 1 แท่ง คือมี 47 แท่ง แต่ในขณะที่บางเซลล์มีโครโมโซม 46 แท่งเหมือนปกติ เรียกว่า Trisomy 21 mosaicism สาเหตุการเกิดเหมือนกับ Trisomy 21 แต่เมื่อเซลล์ตัวอ่อนที่เป็น Trisomy 21 นี้ แบ่งเซลล์เพื่อเติบโต กลับเกิดการแบ่งตัวที่ผิดปกติ คือ เซลล์เริ่มต้นที่มีโครโมโซม 47 แท่ง เมื่อแบ่งตัวออกเป็น 2 เซลล์แล้ว เซลล์หนึ่งเกิดสูญเสียโครโมโซมแท่งที่ 21 ไป ทำให้เกิดเซลล์ลูกที่กลับมาโครโมโซมเป็นปกติ คือ 46 แท่ง แต่ขณะที่เซลล์ลูกอีกเซลล์ยังมีโครโมโซม 47 แท่ง เหมือนเซลล์เริ่มต้น ตัวอ่อนจึงมีเซลล์อยู่ 2 แบบ และเซลล์ทั้ง 2 แบบนี้ก็กลายเป็นเซลล์เริ่มต้นแบ่งตัวเจริญเติบโตต่อไป ให้เซลล์ลูกๆ ที่มีโครโมโซมเหมือนกัน ในที่สุดเมื่อตัวอ่อนพัฒนากลายเป็นทารกที่สมบูรณ์ ร่างกายจึงมีเซลล์ทั้ง 2 แบบ ตัวอย่างคือในขณะที่เซลล์ผิวหนังมีโครโมโซม

46 แห่ง เซลล์ของตัวกลับมี 47 แห่ง เป็นต้น ซึ่งจะไม่เหมือนกันในแต่ละคน ซึ่งการเกิด Trisomy 21 mosaicism นี้ เป็นสาเหตุของกลุ่มอาการดาวน์ประมาณ 2-3%⁵

ภาพที่ 2 ลักษณะโครโมโซมจากการมีโครโมโซมคู่ที่ 21 เกินมา 1 แห่ง
ที่มา : toongpang, วันดาวน์ซินโดรมโลก (World Down's syndrome Day), เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2561, เข้าถึงได้จาก <http://www.vcharkarn.com/varticle/44419>

2.1.2 ลักษณะของเด็กกลุ่มผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม

เด็กกลุ่มอาการดาวน์มีลักษณะหน้าตาจำเพาะ คือ ใบหน้ากลม ตามีขนาดเล็ก หางตาเฉียงขึ้น มีผิวหนังที่หัวตย่นมาบังหัวตา ตั้งจมูกแบน หูเล็ก ใบหูส่วนบนมีรอยพับมากกว่าปกติ ศีรษะแบนกว่าปกติ คอสั้นและมีไขมันสะสมที่ส่วนหลังของคอมากกว่าปกติ การตรวจมือและเท้า จะพบมือและนิ้วสั้น เส้นลายมือขาดขาดความกว้างของมือ ปลายนิ้วก็ยู่โค้งเข้าหาหน้านิ้วาง (ภาพที่ 3)

⁵ แพทย์หญิง สลิล ศิริอุดมภาส. กลุ่มอาการดาวน์ (Down's syndrome). เข้าถึงเมื่อ 19 มีนาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://haamor.com/th/ดาวน์ซินโดรม/>

ภาพที่ 3 ผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม

2.1.3 การป้องกันการเกิดเด็กกลุ่มผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม

เนื่องจากไม่ทราบสาเหตุที่ชัดเจนที่ทำให้เกิดความผิดปกติของพันธุกรรม จึงไม่มีการแก้ไขสาเหตุเบื้องต้น อย่างไรก็ตามการตรวจวินิจฉัยก่อนคลอดถือว่าการคัดกรองวิธีหนึ่งที่จะช่วยป้องกันและลดการเกิดกลุ่มอาการดาวน์ได้ในปัจจุบันโดยทั่วไปจะมีการตรวจ 2 ลักษณะ คือ

2.1.3.1 การตรวจคัดกรองกลุ่มอาการดาวน์ของทารกในครรภ์ ได้แก่ การตรวจคัดกรองทางชีวเคมีก่อนคลอด (Biochemical screening) โดยการเจาะเลือดของมารดาในระหว่างตั้งครรภ์ ตั้งแต่อายุครรภ์ 11 สัปดาห์ เพื่อตรวจหาระดับ Alphafetoprotein (AFP) ฮอร์โมน 3 ชนิด คือ Unconjugated Estriol, Human Chorionic Gonadotropin (HCG) และ Pregnancy Associated Plasmaprotein A (PAPP-A) และการตรวจโดยใช้อัลตราซาวด์ เช่น The Nuchal Translucency Test เป็นการตรวจวัด ความหนาของน้ำที่สะสมใต้ท้ายทอยทารก เมื่อมารดาตั้งครรภ์ 11-13 สัปดาห์ ซึ่งมักจะทำควบคู่ไปกับการตรวจคัดกรองทางชีวเคมี นอกจากนั้นยังมีการตรวจอัลตราซาวด์เพื่อดูความผิดปกติต่างๆ ของทารกในครรภ์ว่ามีความสัมพันธ์กับกลุ่มอาการดาวน์หรือไม่ แต่วิธีการตรวจเหล่านี้มีความรวดเร็วในการตรวจประมาณ 50-70% และไม่สามารถบอกได้ชัดเจน

2.1.3.2 การตรวจวินิจฉัยก่อนคลอด ได้แก่ การตัดชิ้นเนื้อรก (Chorionic Villi Sampling) โดยใช้เข็มเจาะผ่านทางหน้าท้องหรือสอดเข้าทางช่องคลอดของมารดาในขณะที่ ตั้งครรภ์ 11-12 สัปดาห์ และ การเจาะน้ำคร่ำ (Amniocentesis) ไปตรวจในระหว่างที่มารดามีอายุ ครรภ์ 16-20 สัปดาห์ วิธีนี้สามารถวินิจฉัยทารกกลุ่มอาการดาวน์ในครรภ์ได้แม่นยำ

2.1.4 การดูแลเด็กกลุ่มผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม (ตารางที่ 1)

หลังจากได้การวินิจฉัยที่แน่นอนจากผลการตรวจโครโมโซมแล้ว เด็กกลุ่มอาการ ดาวน์ต้องได้รับการประเมินตั้งแต่ในวัยทารกแรกเกิดเพื่อตรวจหาความผิดปกติที่พบร่วม เช่น ระบบหัวใจ หลอดเลือด ระบบทางเดินอาหาร และตรวจการทำงานของต่อมไทรอยด์ เป็นต้น นอกจากนี้แพทย์ควรส่งปรึกษานักกระตุ้นพัฒนาการหรือนักกิจกรรมบำบัด เพื่อให้เด็กได้รับการ กระตุ้นพัฒนาการโดยเร็วตั้งแต่ในวัย 1-2 เดือนเพื่อประเมินความก้าวหน้าของพัฒนาการของทารก เป็นระยะ แพทย์ควรเน้นให้ผู้ปกครองเรียนรู้การกระตุ้นพัฒนาการที่ต่อเนื่องและสม่ำเสมอทุกวัน⁶

เมื่อทารกอายุมากขึ้นในวัย 6-12 เดือน ควรส่งตรวจการได้ยิน ตรวจตา การดูแลในเรื่อง ทั่วไป เช่น การได้รับวัคซีน และการให้อาหาร เป็นต้น เช่นเดียวกับทารกปกติ

ตารางที่ 1 การดูแลเด็กกลุ่มผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมในวัยต่างๆ

อายุ	การดูแล
แรกเกิด	<ul style="list-style-type: none"> - ให้ความสำคัญแก่พ่อแม่ในเรื่องของสาเหตุ - ส่งเลือดตรวจโครโมโซมเพื่อยืนยันการวินิจฉัย - ตรวจการทำงานของต่อมไทรอยด์ - ตรวจภาวะอุดตันของทางเดินอาหาร ความผิดปกติของหัวใจแต่กำเนิด

⁶สมจิตร จารูรัตนศิริกุล และรุ่งรวี วรรณสินธุ์, สารพันเรื่องราวเพื่อดาวน์ ที่คุณรัก, (สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2552)

ตารางที่ 1 การดูแลเด็กกลุ่มผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมในวัยต่างๆ (ต่อ)

อายุ	การดูแล
อายุ 1-2 เดือน	<ul style="list-style-type: none"> - นีควักซินตามปกติ - ติดตามพัฒนาการ (ชันคอ ยิ้ม) - ส่งกระตุ้นพัฒนาการ - ตรวจสอบความผิดปกติของหัวใจตั้งแต่กำเนิด
อายุ 4-6 เดือน	<ul style="list-style-type: none"> - นีควักซินตามปกติ - ติดตามพัฒนาการ (คว้าได้ มองตาม ยิ้มตอบ ส่งเสียงอ้อแอ้) - ตรวจสอบการทำงานของต่อมไทรอยด์ซ้ำ (เฉพาะในกรณีที่มีการตรวจขณะอายุแรกเกิดผิดปกติ) - แนะนำถึงอันตรายของการเกิดกลุ่มอาการดาวน์ซ้ำในการตั้งครรภ์ครั้งต่อไป - แนะนำเว้นระยะการตั้งครรภ์ 1-2 ปี
อายุ 10-12 เดือน	<ul style="list-style-type: none"> - นีควักซินตามปกติ - ติดตามพัฒนาการ (นั่งได้เอง ดึงจากทำนั่งให้ยืนขึ้น ส่งเสียงหม่ำๆ) - ส่งกระตุ้นพัฒนาการ ส่งตรวจการได้ยินในกรณีที่เด็กไม่หันตามเสียงเรียก - ตรวจตา ประเมินว่ามีตาเหล่ ตากระตุก ต้อกระจก หรือต้อน้ำตาอุดตัน - แนะนำอัตราเสี่ยงซ้ำในครรภ์ถัดไป และวิธีการวินิจฉัยก่อนคลอด - ตรวจสอบความพิการตั้งแต่กำเนิดของหัวใจ
อายุ 1-2 ปี	<ul style="list-style-type: none"> - นีควักซินตามปกติ - ติดตามพัฒนาการ (ยืน เริ่มเดิน) - ส่งกระตุ้นพัฒนาการ ฝึกกล้ามเนื้อมัดใหญ่มัดเล็ก - ส่งนักอรรถบำบัดเพื่อฝึกพูด - ตรวจตา ประเมินว่ามีตาเหล่ ตากระตุก ต้อกระจก ต้อน้ำตาอุดตัน - ตรวจสอบการทำงานของต่อมไทรอยด์

ตารางที่ 1 การดูแลเด็กกลุ่มผู้ที่อยู่ในภาวะความฉันทินโตรมในวัยต่างๆ (ต่อ)

อายุ	การดูแล
อายุ 3-4 ปี	<ul style="list-style-type: none"> - ติดตามพัฒนาการ (การพูด การสื่อสาร) - ตรวจตา ประเมินว่ามีตาเหล่ ตากระตุก - แนะนำเรื่องการเข้าโรงเรียน - ประเมินความสามารถเด็กในการเข้าโรงเรียน - ตรวจการทำงานของต่อมไทรอยด์ทุก 1-2ปี
อายุ 5-10 ปี	<ul style="list-style-type: none"> - นึกวัยขึ้นตามปกติ - ตรวจตาประเมินว่ามีตาเหล่ตากระตุกต่อกระจกพอน้ำตาอุดตัน - ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตัวเองในเรื่องต่างๆ ให้มากที่สุด - ประเมินความสามารถด้านการเรียน การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม - ประเมินการเจริญเติบโตระว่างภาวะอ้วนซึ่งพบได้บ่อยในเด็กกลุ่มอาการดาวน์ที่ไม่มีโรคหัวใจพิการตั้งแต่กำเนิด - แนะนำการเล่นให้ระว่างเรื่องข้อต่อกระดูกสันหลังส่วนคอเคลื่อน
วัยรุ่น	<ul style="list-style-type: none"> - นึกวัยขึ้นตามปกติ - แนะนำการเล่นให้ระว่างเรื่องข้อต่อกระดูกสันหลังส่วนคอเคลื่อน - ประเมินการเจริญเติบโตระว่างภาวะอ้วนซึ่งพบได้บ่อยในเด็กกลุ่มอาการดาวน์ - แนะนำการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น - ในเด็กหญิง สอนให้เด็กกลุ่มอาการดาวน์ดูแลและทำความสะอาดตัวเองขณะมีประจำเดือน หากเด็กไม่สามารถดูแลตัวเองได้ควรปรึกษาแพทย์ - ตรวจการทำงานของต่อมไทรอยด์ทุก 1-2 ปี

2.1.5 แนวทางการดูแลส่งเสริมพัฒนาการเด็กกลุ่มผู้ที่อยู่ในภาวะความฉุนโครม

เด็กกลุ่มอาการความฉุนโครมมักมีระดับสติปัญญาบกพร่องระดับปานกลางถึงรุนแรงจากการศึกษาในต่างประเทศพบว่าการกระตุ้นพัฒนาการที่ถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยเพิ่มพูนศักยภาพได้อย่างชัดเจนและจะได้ผลดีที่สุด หากทำในระยะ 2 เดือนถึง 2 ปีแรกของชีวิต ทำให้เด็กกลุ่มอาการความฉุนโครมมีสติปัญญาบกพร่องอยู่ในระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง ระดับสติปัญญามีแนวโน้มลดลงเมื่ออายุมากขึ้น พัฒนาการด้านภาษาจะช้ากว่าระดับสติปัญญา ดังนั้นการส่งเสริมพัฒนาการโดยเร็วจึงเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากจะช่วยให้เด็กมีโอกาสพัฒนาความสามารถในด้านต่างๆ สมวัยหรือตามศักยภาพเด็กกลุ่มอาการความฉุนโครมจะมีพัฒนาการเป็นลำดับขั้น เช่นเดียวกับเด็กทั่วไปและควรฝึกพูดอย่างสม่ำเสมอโดยเริ่มตั้งแต่อายุ 12-15 เดือนทักษะด้านสังคมจะพัฒนาได้ดีทักษะการเรียนรู้โดยการมองเห็นจะดีกว่าการฟัง

เนื่องจากในเด็กกลุ่มอาการความฉุนโครมมีความผิดปกติหลายอย่างที่พบร่วมด้วยรวมทั้งมีโอกาสเจ็บป่วยได้ง่ายและบ่อยกว่าเด็กทั่วไป จึงควรแนะนำพ่อแม่ให้พาเด็กกลุ่มอาการความฉุนโครมไปพบแพทย์ตั้งแต่แรก อาศัยความร่วมมือของทีมสหสาขาวิชาชีพครอบครัวและสังคมรอบข้าง เพื่อให้มีการดูแลครอบคลุมแบบองค์รวม (Holistic Care) คือดูแลทั้งด้านร่างกายจิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ โดยมีจุดมุ่งหมายของการดูแลรักษาตามอาการหรือแก้ไขความผิดปกติที่พบร่วมฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กกลุ่มอาการความฉุนโครมและติดตามเป็นระยะๆ เพื่อให้เด็กเหล่านี้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในชีวิตประจำวัน ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมใกล้เคียงกับคนปกติมากที่สุดและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ไม่ก่อปัญหาให้กับสังคม

เด็กเหล่านี้ควรได้รับวัคซีนตามกำหนดเหมือนเด็กทั่วไป ดูแลให้ได้รับสารอาหารที่มีประโยชน์ครบถ้วนและเหมาะสม เนื่องจากผู้ป่วยมีแนวโน้มที่จะเป็นโรคอ้วน จึงต้องระวังไม่ให้บริโภคอาหารแป้ง น้ำตาล ไขมัน และไขมันปริมาณมาก รวมทั้งต้องสนับสนุนให้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

หลักการทั่วไปในการกระตุ้นส่งเสริมพัฒนาการคือทำเป็นประจำทุกวันสม่ำเสมอ ฝึกทีละเรื่องช้าๆ บ่อยๆ จนเด็กทำได้จึงจะเปลี่ยนฝึกเรื่องอื่นไม่สร้างความตึงเครียดแก่เด็กในช่วงแรกๆ เด็กอาจต่อต้านไม่ให้ความร่วมมือ ผู้ฝึกไม่ควรดุหรือขู่แต่ควรให้กำลังใจชื่นชมตั้งใจเย็นและมีความอดทน เด็กกลุ่มนี้มักจะขึ้นขอบคนตรีและศิลปะ เพราะสามารถปลดปล่อยความคิดและจินตนาการต่างๆ ได้โดยไม่ต้องยึดติดกับการท่องจำ

การกระตุ้นพัฒนาการกล้ามเนื้อเนื้อมัดใหญ่ ต้องมีความระมัดระวัง โดยเฉพาะกล้ามเนื้อคอ เนื่องจากเด็กจะมีปัญหาหากกล้ามเนื้อไม่แข็งแรงและข้อต่อจะหลวมกว่าปกติ โดยเฉพาะข้อต่อของกระดูกสันหลังส่วนคออันที่หนึ่งและสองทำให้กระดูกสันหลังส่วนคอตำแหน่งนี้เคลื่อนได้ง่าย

ซึ่งอาจเป็นอันตรายจากการกดทับเส้นประสาทที่เกี่ยวข้องกับการหายใจดังนั้นในการส่งเสริมพัฒนาการไม่ควรกระชากหรือออกแรงมากเกินไปควรปรึกษาผู้เชี่ยวชาญการกระตุ้นพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดใหญ่จะใช้วิธีการนวดตัว อาจใช้โลชั่นหรือน้ำมันมะกอกทาผิวเพื่อให้การนวดทำได้ง่าย การฝึกยกแขนขาขึ้นลงร่วมกับมีเพลงประกอบขณะฝึก เด็กจะชอบและให้ความร่วมมือมากขึ้น โดยผู้ฝึกนับเลขจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้และท่องจำตัวเลข

การกระตุ้นพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็ก จะเริ่มฝึกโดยให้เด็กหยิบจับของชิ้นเล็กๆ ที่ไม่เป็นอันตราย เช่น หีบลูกเกด เป็นต้น การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในกลุ่มอาการดาวนซ์ระดับเรียนได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมศิลปะการปั้นแป้งโดว์พบว่าทักษะในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนอยู่ในระดับดีและดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหลังการสอน⁷

การฝึกการมองในเด็กเล็กจะฝึกเช่นเดียวกับเด็กปกติ โดยจัดหาโมบายแขวนไว้ให้เด็กมองการหาสิ่งของมาให้เด็กดูด้วยการเลื่อนไปทางซ้ายขวาล่างอย่างช้าๆ เมื่อเด็กโตขึ้นให้เด็กฝึกหยิบของใส่กล่อง ซึ่งอาจหาของที่เด็กชอบมาเล่นร่วมกับเด็กผู้ฝึกจะเลื่อนกล่องไปมาเพื่อให้เด็กฝึกมองหากกล่องก่อนใส่ของเล่น สิ่งที่พ่อแม่ควรตระหนักคือเด็กกลุ่มนี้โตขึ้นจะชอบเข้าไปยืนดูโทรทัศน์ติดหน้าจอทำให้สายตาเสียง่าย ผู้ดูแลต้องระมัดระวังอย่าให้เด็กดูโทรทัศน์ใกล้เกินไป ควรหาสิ่งกีดขวางมาวางกั้นการฝึกการดูแลทีวีประจำวัน ได้แก่ การรับประทานอาหาร อาบน้ำ สวมเสื้อผ้า และดูแลการขับถ่ายเอง ควรฝึกเมื่อเด็กได้รับการกระตุ้นพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดใหญ่และมัดเล็ก ผู้ฝึกต้องใจเย็นอดทนค่อยเป็นค่อยไปแต่ต้องฝึกเป็นประจำสม่ำเสมอ ในระยะแรกผู้ฝึกอาจทำให้เด็ก ต่อมาค่อยๆ จับมือเด็กให้เข้ามาช่วยทีละน้อยให้คำชื่นชมทุกครั้งเมื่อเด็กเริ่มให้ความร่วมมือ แม้จะทำได้เพียงเล็กน้อย เด็กจะรู้สึกอยากทำมากขึ้นแล้วค่อยให้เด็กทำด้วยตัวเองมากขึ้นเรื่อยๆ เด็กกลุ่มนี้จะชอบพูดเพราะ นุ่มนวล และชอบคำชม

การฝึกระเบียบวินัยเป็นสิ่งที่จำเป็นเพราะเด็กต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม สามารถฝึกได้ตั้งแต่เด็กยังไม่เข้าโรงเรียน วิธีการฝึกระเบียบวินัยทำได้โดยการปฏิบัติให้ดูเป็นแบบอย่าง เด็กกลุ่มนี้จะเรียนรู้ได้ดีโดยการเลียนแบบพฤติกรรม ดังนั้นหากต้องการให้เด็กมีระเบียบวินัยพ่อแม่หรือบุคคลในครอบครัวต้องเป็นแบบอย่างที่ดี เด็กจะปฏิบัติตามได้เอง เด็กกลุ่มนี้จะไม่ชอบให้ใคร

⁷สุปราณี เมฆขจร. การพัฒนาทักษะในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในกลุ่มอาการดาวนซ์ซินโดรม ระดับเรียนได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมศิลปะการปั้นแป้งโดว์. เข้าถึงเมื่อ 23 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.hitap.net/2014/02/07/การตรวจคัดกรองและวินิจฉัย>.

ทะเลาะกันหรือส่งเสียงร้องให้ดัง หากเด็กได้ยินหรือเห็นเด็กจะทำร้ายตนเองและตะโกนร้องเสียงดัง

การฝึกพูดในเด็กกลุ่มอาการดาวนั้จะมีปัญหาในการใช้ภาษา เพราะมีการทำงานของกล้ามเนื้อในปากผิดปกติ เนื่องจากกล้ามเนื้ออ่อนนุ่ม โดยทั่วไปเด็กจะพูดได้เมื่ออายุประมาณ 2-2.5 ปี ปัญหาด้านภาษาและการพูดของเด็กกลุ่มอาการดาวนั้ ได้แก่ พัฒนาการด้านการพูดมักช้ากว่าความเข้าใจภาษา สติปัญญา พูดไม่ชัด และพูดไม่คล่อง สาเหตุที่ทำให้เด็กมีความผิดปกติทางการพูด คือ มีความผิดปกติทางการได้ยิน มีภาวะกล้ามเนื้ออ่อนนุ่ม มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีช่องปากขนาดเล็ก การสบฟันผิดปกติ การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อไม่สัมพันธ์กัน ส่งผลต่อการควบคุมการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อของอวัยวะที่ใช้ในการเปล่งเสียงพูด ดังนั้น โปรแกรมฝึกพูดของเด็กกลุ่มอาการดาวนั้จะต้องออกแบบเฉพาะบุคคล โดยนักแก้ไขการพูดจะเป็นผู้ประเมินความสามารถในการสื่อสารของเด็ก ให้คำแนะนำรวมทั้งช่วยกระตุ้นส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่จะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความสามารถด้านภาษาและการพูดของเด็กอย่างมาก⁸

2.2 ทศนคติของแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวนั้ซินโดรม

ความหมายของทศนคติจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายว่า ทศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อและความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ใดๆ ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มการตอบสนองต่อสิ่งนั้นๆ ในลักษณะสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

2.2.1 องค์ประกอบของทศนคติ

2.2.1.1 องค์ประกอบด้านปัญญา หรือความรู้ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้หรือความคิดความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเหล่านั้น เพื่อเป็นเหตุผลในการที่จะสรุปรวมเป็นความเชื่อ ช่วยในการประเมินผลสิ่งเรานั้น

2.2.1.2 องค์ประกอบด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้านั้นแล้วว่า พอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว เป็นต้น

⁸นัยนันต์ จิตประพันธ์. “การป้องกันและการดูแลเด็กกลุ่มอาการดาวนั้.” วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้ปีที่ 1, ฉบับที่ 3 (กันยายน - ธันวาคม 2557): 80-85.

2.2.1.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) เป็นองค์ประกอบด้านความพร้อม ความโน้มเอียง ที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นในทิศทางที่สนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้มาจากการประเมิน ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นส่วนประกอบในการทำนายพฤติกรรมได้

2.2.2 การเกิดทัศนคติ

ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล ทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นได้ตามเงื่อนไข 4 ประการคือ

2.2.2.1 กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนองแนวความคิดต่างๆ เช่น จากครอบครัว ครู การเรียนการสอน และอื่นๆ

2.2.2.2 ประสบการณ์ส่วนตัว ขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป เนื่องจากประสบการณ์ของคนจะสะสมขึ้นเรื่อยๆ แล้ว ยังมีรูปแบบเป็นของตัวเองด้วย ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล รวมทั้งการพัฒนาทัศนคติด้วยประสบการณ์ที่รุนแรงหรือกระทบกระเทือนจิตใจบุคคลเป็นสิ่งที่ฝังแน่นในจิตใจของบุคคลได้นาน

2.2.2.3 การเลียนแบบ การถ่ายทอดทัศนคติของคนบางคนได้มาจากการเลียนแบบทัศนคติของคนอื่นๆ ที่ตนพอใจ เช่น พ่อ แม่ ครู ญาติ และบุคคลอื่นๆ

2.2.2.4 อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมมีทัศนคติคล้ายคลึงตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ เช่น กลุ่มเพื่อนสถาบัน ศาสนา รวมถึงสื่อสารมวลชนก็มีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลเป็นอย่างมากเช่นกัน

2.2.3 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ทัศนคติของบุคคลสามารถทำให้เปลี่ยนแปลงได้หลายวิธี อาจจะโดยวิธีที่บุคคลได้รับข่าวสารต่างๆ ซึ่งข่าวสารนั้นอาจมาจากบุคคลอื่นหรือมาจากสื่อมวลชนต่างๆ ข่าวสารที่ได้รับนี้จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบด้านความรู้ เป็นที่เชื่อกันว่าถ้าองค์ประกอบใดเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบด้านอื่นจะมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน เช่น ถ้าองค์ประกอบของทัศนคติด้านความรู้เปลี่ยนแปลง ก็มีแนวโน้มทำให้องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ เกิดการเปลี่ยนแปลง ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบด้านพฤติกรรมด้วย

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติอาจจะเกิดจากการเปลี่ยนภาวะการจูงใจในตัวบุคคล โดยปกติแล้วข่าวสารใหม่และความพึงพอใจที่ได้รับจะช่วยให้ภาวะการจูงใจในตัวบุคคลเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนภาวะการจูงใจของบุคคลจะทำให้การรับรู้ของบุคคลที่มีต่อสถานการณ์หนึ่งๆ

เปลี่ยนแปลง และทำให้ทัศนคติของบุคคลนั้นเปลี่ยนแปลงไปด้วย อาจกล่าวสรุปได้ว่า สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติคือ

- 2.2.3.1 ได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลหรือสื่อมวลชน
- 2.2.3.2 ได้รับประสบการณ์ตรงหรือความกระทบกระเทือนใจ
- 2.2.3.3 การรักษาทางจิตใจ เพื่อให้เข้าใจเหตุผลที่ถูกต้องขึ้น
- 2.2.3.4 เปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมใหม่

การเปลี่ยนทัศนคติควรให้ความสนใจในตัวแปรเหล่านี้ด้วย คือ แหล่งข้อมูล ข่าวสาร สื่อ และผู้รับสารด้วย ซึ่งตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรอิสระที่ทำให้เกิดผลตามมาก็คือ ความสนใจ ความเข้าใจ การยอมรับ การเก็บจำและการกระทำ

ในโปรแกรมการกระตุ้นพัฒนาการตั้งแต่วัยแรกเริ่มสำหรับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมซึ่งได้กล่าวข้างต้นว่า จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและความเอาใจใส่ของพ่อแม่ นอกเหนือจากความรู้ในเรื่องวิธีการฝึกอย่างเดี่ยว ซึ่งความร่วมมือ ความเอาใจใส่ต่อการฝึกของพ่อแม่ นั้นขึ้นอยู่กับท่าที ทัศนคติ และความสัมพันธ์ที่มีต่อลูกของตนเอง ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ดังนั้นการกระตุ้นพัฒนาการจึงไม่ได้มุ่งความสนใจไปที่เด็กและการฝึกสอนเด็กเพียงอย่างเดียว แต่สิ่งสำคัญก็คือการทำให้พ่อแม่มีความเข้าใจ และเกิดการยอมรับลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม นั่นคือ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของทัศนคติไปในทางที่ดี และแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมนั่นเอง โดยให้ใช้วิธีการที่เอื้ออำนวยในขณะที่พ่อแม่มีปฏิสัมพันธ์กับลูกอยู่ ผลการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกสอนที่พ่อแม่ได้รับการเพิ่มขึ้นของการใช้วิธีการที่เอื้ออำนวยเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับเด็ก และการเพิ่มขึ้นของการใช้วิธีการที่เอื้ออำนวยของพ่อแม่มีความสัมพันธ์กับการเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมทางสังคมในลูกผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Skills) และการสื่อสาร (Communication) บทบาทของพ่อแม่ในการแลกเปลี่ยนปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) จะเป็นตัวเอื้ออำนวยพัฒนาการทางสังคมและการสื่อสารให้กับเด็ก

2.2.4 การประเมินความสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูก

จากการประเมินความสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูกทัศนคติที่แม่มีต่อลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมีดังต่อไปนี้

2.2.4.1 ประคบประหงมมากเกินไปคือการเลี้ยงดูที่ประคบประหงมจนเกินไป แสดงให้เห็นได้จากความวิตกกังวลในขณะที่ตั้งครรภ์และต่อมาจนถึงการดูแลลูกในวัยทารก การเลี้ยงดูลูกที่ไปสะกิดกั้นพัฒนาการของความเป็นอิสระและการเลี้ยงดูที่ควบคุมบังคับจนเกินไป

2.2.4.2 ตามใจมากเกินไปคือการแสดงออกในลักษณะทำตามความพึงพอใจ โดยไม่อยู่ในการควบคุมของพ่อแม่ และแสดงออกในลักษณะที่เป็นห่วงเป็นใยมากเกินไป และใกล้ชิดมากเกินไป

2.2.4.3 การปฏิเสธไม่ยอมรับคือการไม่ยอมรับเป็นการปฏิเสธความรัก และแสดงออกมาว่าเกลียดชุก เห็นได้ในลักษณะของการทอดทิ้ง เกรี้ยวกราด รุนแรง โหดร้าย และกวดขัน

2.2.4.4 การยอมรับเมื่อพิจารณาระดับทัศนคติคือเมื่ออารมณ์สงบลง หรือได้รับการอบรมทัศนคติความรักการดูแลลูกจะเข้ามาแทนที่

ความรู้สึกรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม จะมีความรู้สึก 4 ข้อข้างต้นวนเวียน ซ้ำไปมา ซึ่งทัศนคติของพ่อแม่สามารถเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น เพราะได้รับความรู้ความเข้าใจและพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมได้มาเจอกัน พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องราวต่างๆ และสามารถเปลี่ยนแบบพฤติกรรมของพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมที่ประสบผลความสำเร็จในการเลี้ยงดูลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม⁹

2.2.5 ทัศนคติของพ่อแม่ต่อลูกดาวน์ซินโดรม โรงพยาบาลราชานุกูล

การศึกษาทัศนคติของพ่อแม่ต่อลูกดาวน์ซินโดรม โรงพยาบาลราชานุกูลแบ่งได้ออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

2.2.5.1 ความรู้สึกของพ่อแม่ที่มีต่อลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมในทางที่ดี จะมีความห่วงใยลูกที่เป็นดาวน์ซินโดรม มีความรัก ความสงสาร และรู้สึกสำนึกผิด

2.2.5.2 ความรู้สึกของพ่อแม่ที่มีต่อลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมในทางที่ไม่ดี จะรู้สึกเกลียดไม่ว่าจะตัวเองหรือลูก อับอาย ไม่ยอมรับ ท้อแท้¹⁰

2.3 ศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ (ภาพที่ 4) เป็นโรงเรียนสอนเด็กพิเศษ ทั้งเด็กดาวน์ซินโดรมและเด็กออทิสติก แบ่งหลักสูตรเป็น ก่อนอนุบาล อนุบาล และเรียนร่วมกับ

⁹อุ้นเรือน อำไพพิจิตร, อรอนงค์ กิตติกัลยาวงศ์ และประเสริฐ จุฑา. “รายงานการวิจัย เรื่องการศึกษาทัศนคติของมารดาต่อบุตรปัญญาอ่อนกลุ่ม Down’s Syndrome ในโครงการกระตุ้น พัฒนาการของฝ่ายจิตวิทยา โรงพยาบาลราชานุกูล”, (2538): 7-19.

¹⁰สถาบันราชานุกูล. ทัศนคติ. เข้าถึงเมื่อ 10 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก

เด็กปกติชั้นระดับประถมศึกษา ซึ่งการคัดกรองเด็กเข้าเรียนในศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนสาธิต
ละอออุทิศนั้น เริ่มวัดจากอายุของเด็ก และการสอบพัฒนาการของเด็ก

ปรัชญา - การจัดการศึกษาพิเศษที่เหมาะสม สามารถพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่าง
เต็มศักยภาพ

วิสัยทัศน์ - ให้โอกาสเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้พัฒนาและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
- เป็นผู้นำทางด้านการศึกษาพิเศษในระดับชาติและระดับอาเซียน

พันธกิจ - สนับสนุนให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้อย่าง
เหมาะสม

- เด็กที่มีความต้องการพิเศษ สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างอิสระและมีความสุข

ภาพที่ 4 ศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มีหลักสูตรดังนี้

1. ก่อนอนุบาล เป็นการเรียนการสอน เด็กกับผู้ปกครอง ฝึกพัฒนาการทางด้าน
ต่างๆก่อนเข้าชั้นเรียนอนุบาล เช่น การฝึกคลาน วิ่ง เดิน จับสิ่งของชิ้นใหญ่ไปจนถึงชิ้นเล็ก และเริ่ม
ให้เด็กรู้จักสีต่างๆ (ภาพที่ 5-6)

ภาพที่ 5 สื่อการเรียนการสอนระดับก่อนอนุบาล

ภาพที่ 6 บรรยากาศการเรียนการสอนระดับก่อนอนุบาล

2. อนุบาล แบ่งเป็น อนุบาล 1 2 และ 3 ตามลำดับ (ภาพที่ 7-10) เป็นการเรียนการสอน
 ฝึกพัฒนาการทางด้านต่างๆ ในระดับชั้นเรียนอนุบาล เช่น การเรียนรู้ชื่อของตัวเอง ชื่อเพื่อน สิ่งของ
 และอุปกรณ์ที่พบเจอในชีวิตประจำวัน แต่ยังคงเป็นการฝึกพัฒนาการในด้านต่างๆ

ภาพที่ 7 สื่อการเรียนการสอนระดับอนุบาล

ภาพที่ 8 บรรยากาศการเรียนการสอนระดับอนุบาล

ภาพที่ 9 วิชาศิลปะระดับอนุบาล

ภาพที่ 10 ผลงานวิชาศิลปะระดับอนุบาล

3. เรียนร่วมกับเด็กปกติชั้นระดับประถมศึกษาโดยคัดกรองเด็กจากชั้นระดับอนุบาลที่มีความสามารถที่ทางโรงเรียนลงความเห็นว่าจะสามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ โดยจะมีอาจารย์พิเศษเข้าไปดูแลเป็นการส่วนตัว

2.4 ข้อมูลบ้านปั้นดาว

บ้านปั้นดาวก่อตั้งเมื่อเดือนกันยายน ปี พ.ศ.2550 โดยคุณกรรณิการ์ อัครพุทธิพร หรือ พี่แปป (ภาพที่ 11) เนื่องจากได้คลอดลูกชายที่เกิดมาอยู่ในภาวะดาว์นซินโดรม และมีปัญหาในการค้นคว้า หาข้อมูลของเด็กที่อยู่ในภาวะดาว์นซินโดรม ซึ่งมีน้อยมากในขณะนั้น ทำให้เกิดบ้านปั้นดาว (ภาพที่ 12) ขึ้นมาเพื่อที่จะแบ่งปันข้อมูลความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ต่างๆ ของเด็กอยู่ในภาวะดาว์นซินโดรม รวมไปถึงการให้กำลังใจพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาว์นซินโดรม

ภาพที่ 11 พี่แอมป์และน้องเอิร์ท

ภาพที่ 12 โลโก้บ้านปิ่นดาวณ์

2.5 กิจกรรมของบ้านปั้นดาวน้

เป็นกิจกรรมที่ให้พ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน้ชินโดรมมาพบเจอ แลกเปลี่ยนทัศนคติ ความรู้ในด้านต่างๆ และให้น้องที่อยู่ในภาวะดาวน้ชินโดรมมาเจอกัน โดยมีกิจกรรมให้น้องที่อยู่ในภาวะดาวน้ชินโดรมได้ฝึกทักษะด้านต่างๆ

2.5.1 กิจกรรมศิลปะ

จุดประสงค์ - เพื่อสร้างจินตนาการของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชินโดรม

- เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านสมองในเรื่องความจำ (สีต่างๆ)

- เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านกายภาพ (กล้ามเนื้อมัดเล็ก/กล้ามเนื้อมัดใหญ่)

วันที่ได้เข้าไปศึกษากิจกรรมศิลปะเป็นช่วงวันแม่ คุณครูจึงให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชินโดรมทำพวงมาลัยวันแม่ (ภาพที่ 2.13)

ภาพที่ 13 ผลงานพวงมาลัยของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชินโดรม

2.5.2 กิจกรรมดนตรี

จุดประสงค์ - เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านสมองในเรื่องความจำ (สีต่างๆ)

- เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านกายภาพ (กล้ามเนื้อมัดเล็ก)

กิจกรรมดนตรีในครั้งนี้ บ้านปั้นดาวน้ได้รับความกรุณาของ นายชนะ เสวกุล หรือ คุรุณัท ซึ่งเป็นผู้แต่งเพลงให้กับบริษัทแกรมมี่ มาเป็นผู้สอนกิจกรรมดนตรีให้แก่เด็กที่อยู่ในภาวะ

ดาวนชินโครม สถานที่จัด ณ โรงพยาบาลเด็ก เพื่อเป็นการเพิ่มองค์ความรู้และแนะนำบ้านปั้นดาวนชินให้กับพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะเด็กดาวนชินโครมได้รู้จักบ้านปั้นดาวนชิน กิจกรรมดนตรีในครั้งนี้มีเด็กที่อยู่ในภาวะดาวนชินโครมเข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด 7 คน (ภาพที่ 14)

ภาพที่ 14 ครูนัทกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวนชินโครม

2.5.3 กิจกรรมสมาธิ

จุดประสงค์ - เพื่อให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวนชินโครมมีสมาธิมากขึ้น

- เพื่อให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวนชินโครมเข้าถึงพระพุทธศาสนา

กิจกรรมสมาธิเป็นกิจกรรมต่อเนื่อง เด็กที่อยู่ในภาวะดาวนชินโครมเข้าร่วมกิจกรรมหลายครั้งถึงจะเห็นผลดีที่สุด

2.5.4 กิจกรรมภาพถ่าย เพื่อจัดแสดงภาพถ่าย

จุดประสงค์ - เพื่อให้สังคมได้เห็นลักษณะของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวนชินโครม

- เพื่อเพิ่มโอกาสในสังคมกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวนชินโครม

2.6 การวิเคราะห์กิจกรรมต่างๆ ของบ้านปั้นดาวน้

2.6.1 วิเคราะห์กิจกรรมศิลปะ

จากที่ได้เข้ามาศึกษา เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมได้ทำกิจกรรมศิลปะที่สอดคล้องทั้งพัฒนาการทางด้านสมองในเรื่องความจำ ได้รู้จักสีต่างๆ และพัฒนาการทางด้านกายภาพ ฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็กและกล้ามเนื้อมัดใหญ่ จากการที่คุณครูให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมช่วยกระดาศสีต่างๆ สอนการจับดินสอสีที่ถูกต้องวิธี และกิจกรรมนี้ยังได้เห็นถึงการสอดคล้องความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณนั่นคือแม่ ให้กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรม รวมไปถึงการเข้าสังคมที่มีเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมอยู่ร่วมกัน

2.6.2 วิเคราะห์กิจกรรมดนตรี

จากที่ได้เข้ามาศึกษา เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมได้ทำกิจกรรมดนตรีสิ่งแรกที่เห็นคือเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมจะมีความกระตือรือร้นมาก เมื่อได้เห็นอิเล็กทรอนิกส์ที่มีความสนใจในเรื่องของเสียงดนตรี ซึ่งกิจกรรมดนตรีสามารถสอดคล้องทั้งพัฒนาการทางด้านสมองในเรื่องความจำ ได้รู้จักสีต่างๆ และพัฒนาการทางด้านกายภาพ ฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็ก และกิจกรรมนี้ข้าพเจ้ายังได้เห็นถึงการสอดคล้องการเข้าสังคมที่มีเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมอยู่ร่วมกัน เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมรู้จักการเข้าคิวต่อแถว ซึ่งเป็นมารยาทที่ดีของคนในสังคม

2.6.3 วิเคราะห์กิจกรรมสมาธิ

ได้รับรู้ถึงข้อมูลโดยแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรม ซึ่งกิจกรรมนี้สามารถทำให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมมีสมาธิต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้นานขึ้น และกิจกรรมนี้ยังได้เห็นถึงการสอดคล้องการเข้าสังคมที่มีเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมอยู่ร่วมกัน

2.6.4 วิเคราะห์กิจกรรมภาพถ่าย

จากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม ทำให้เห็นถึงความสัมพันธ์ การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ของผู้ปกครอง รวมถึงการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน กิจกรรมนี้ยังได้เห็นถึงการสอดคล้องการเข้าสังคมที่มีเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมอยู่ร่วมกัน รวมทั้งการแสดงผลงานภาพถ่ายที่ช่วยเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจสำหรับบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมอีกด้วย

ดังนั้นเห็นได้ว่าจากการวิเคราะห์กิจกรรมต่างๆ ศิลปะ คือเครื่องมือในการพัฒนา

1. ศิลปะไม่เป็นอันตรายต่อชีวิต ศิลปะไม่มีคำว่าถูกหรือผิด เพราะเป็นเรื่องความพอใจของแต่ละบุคคล ทั้งยังเป็นเรื่องความละเอียดอ่อน ความละเอียดละไม การทำงานศิลปะจะช่วยลดความก้าวร้าว ความบ่มบ่ามภายในจิตใจและพฤติกรรมลง และช่วยให้ชีวิตอยู่ด้วยความรอบคอบและเข้าใจในชีวิตมากขึ้น

2. ศิลปะไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เพราะศิลปะจะก่อให้เกิดความสุนทรีย์ทางอารมณ์ ช่วยทำให้จิตใจเบิกบานแจ่มใส แม้แต่ในผู้ป่วย ศิลปะสามารถช่วยบำบัดให้ผู้ป่วยลดความเครียดหรือความกังวลลงได้

3. ศิลปะเป็นเรื่องจินตนาการ ซึ่งโลกจินตนาการ แม้ไม่ตรงกับโลกแห่งความเป็นจริง เนื่องจากบางครั้งมนุษย์จะมีความสุขกับการสร้างฝัน หรือตั้งความหวังไว้เพื่อเป็นพลังเสริม เพื่อช่วยผลักดันให้เกิดความมานะอดทนเพื่อสิ่งที่มุ่งหวัง

4. ศิลปะช่วยเสริมสร้างและกระตุ้นต่อมพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของสมองซีกขวาให้ทำงานและหลังสารอะดรีนาลีนออกมา เพื่อให้เกิดความปิติสุข และเมื่อมนุษย์ได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์อยู่เสมอ จะส่งผลต่อการทำงาน ทำให้ผลงานแต่ละชิ้นเป็นงานที่แปลกแตกต่าง และเกิดมิติใหม่ในงานที่ทำอยู่เสมอ¹¹

จากข้อมูลข้างต้นเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมเกิดจากความผิดปกติของโครโมโซม ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีทางรักษา จะมีหน้าตาคล้ายคลึงกัน มีโรคแทรกซ้อนแล้วแต่ละบุคคลต่างกันออกไป และเป็นเด็กที่มีพัฒนาการล่าช้า ไม่ว่าจะพัฒนาการทางด้านร่างกายหรือสมอง บำบัดปัญญาเกิดจากครอบครัวที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมารวมตัวกัน เพื่อให้คำปรึกษา แบ่งปันข้อมูล เสริมสร้างกำลังใจ และยังมีการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการในด้านต่างๆ ศิลปะสามารถช่วยบำบัดจิตใจของผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม สามารถเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ พร้อมกับฝึกพัฒนาการทางด้านร่างกาย เช่น กล้ามเนื้อมัดเล็กและมัดใหญ่ อีกด้วย ทำให้ข้าพเจ้านำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ และพัฒนากิจกรรมศิลปะเพื่อบำบัดปัญญาตามจุดประสงค์ในการทำวิจัยครั้งนี้

2.7 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการออกแบบ

งานวิจัยครั้งนี้สนใจเครื่องประดับ Cameo (ภาพที่ 15) เนื่องจากเป็นเครื่องประดับที่มีบทบาทเพื่อบันทึกเรื่องราวต่างๆเป็นความทรงจำ และมีจุดกำเนิดมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่สมัยกรีก-โรมัน ถึงแม้ในแต่ละยุคจะเกิดรูปแบบเครื่องประดับใหม่ๆ ขึ้นมาก็ตาม แต่เครื่องประดับ

¹¹ศ.พญ.พรสวรรค์ วสันต์. กลุ่มอาการดาวน์ โรงการให้การศึกษาแก่ครอบครัวเด็กกลุ่มอาการดาวน์และบุคลากรทางการแพทย์, (2550): 25.

Cameo ก็ยังคงเป็นเครื่องประดับที่กลับมาได้รับความนิยมมาอยู่เสมอ โดยแต่ละยุคสมัยก็จะมีรูปแบบของเครื่องประดับ Cameo แตกต่างกันไป

เครื่องประดับ Cameo เป็นชื่อเรียกลักษณะของอัญมณีหรือวัตถุใดก็ตามที่ได้รับการแกะสลักให้เป็นภาพ และตัวภาพนั้นจะมีลักษณะนูนสูงเหนือฐานล่างที่มีสีแตกต่างกัน วัสดุหรือวัตถุที่นำมาแกะสลักจะต้องมีชั้นสีที่แตกต่างกันอย่างน้อย 2 ชั้นสี เมื่อแกะสลักแล้วจะให้เห็นภาพและพื้นผิวฉากหลังที่มีสีแตกต่างกันได้อย่างชัดเจน โดยภาพที่แกะสลักจะเป็นภาพใดก็ได้ แต่ที่นิยมมักจะเป็นภาพผู้หญิง โดยวัสดุที่ใช้แกะสลักจะแตกต่างกันออกไปในแต่ละยุคสมัย เช่น เปลือกหอย ปะการัง พลาสติก เป็นต้น อาจจะมี 1 สี หรือ 2 สี ก็ได้ และมีตัวเรือนหุ้มชิ้นงานที่แกะสลักอีกที จะมีลักษณะกลมและมีริ้วคล้ายอ่อนช้อย วัสดุส่วนมากจะเป็นเงินและทอง

บทบาทของเครื่องประดับ Cameo ในแต่ละยุคแตกต่างกันออกไป เช่นเพื่อการบันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นต่างๆ เพื่อเป็นที่ระลึกระหว่างการเดินทาง เพื่อป้องกันภัยถึงเกียรติยศ เพื่อแสดงสถานะทางสังคม และเพื่อเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงออกถึงความร่ำรวย ในยุค Mourning Jewelry ในสมัยพระนางเจ้าวิกตอเรีย อเล็กซานดรีนา (ค.ศ.1837-1901) เครื่องประดับ Cameo ถูกใช้เป็นสัญลักษณ์เพื่อย้ำเตือนถึงความทรงจำและความรัก

ภาพที่ 15 รูปแบบของเครื่องประดับ Cameo

ที่มา : Cameo Jewelry, **Victorian & Edwardian Cameo Collection**, เข้าถึงเมื่อ

1 พฤษภาคม 2561, เข้าถึงได้จาก <http://www.victoriana.com/Jewelry/cameojewelry.htm>

แม้ว่าเครื่องประดับ Cameo จะเริ่มมีมาตั้งแต่ยุคกลาง (Middle ages) และเป็นที่ยอดนิยมอีกครั้งในช่วงบูกเบิกเรเนซซองส์ (Early Renaissance) แต่ช่วงที่เครื่องประดับ Cameo มีบทบาทสำคัญที่สุดนั้นคือยุคสมัยของ พระนางเจ้าวิกตอเรีย อเล็กซานดรีนา (Queen Victoria) ขึ้นครองราชย์ บังลังก์อังกฤษนับเป็นจุดสูงสุดของการเกิดการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วในการเปลี่ยนแปลงทิศทางการแต่งตัวของพระนางเจ้าวิกตอเรียขึ้นครองราชย์ตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ ชีวิตรักและชีวิตอภิเษกสมรสของพระองค์กับเจ้าชายอัลเบิร์ตพระสวามี เป็นแบบอย่างของการใช้ชีวิตคู่อย่างมีความสุขที่แสดงออกอย่างเด่นชัด และมีอิทธิพลอย่างสูงต่อวงการเครื่องแต่งกายชนชั้นสูงของอังกฤษในช่วงเวลานั้นเป็นอย่างมาก

จากการที่พระนางเจ้าวิกตอเรีย ทรงโปรดปราน และชื่นชอบเครื่องประดับ Cameo เป็นการส่วนพระองค์ จึงมีผลทำให้เครื่องประดับ Cameo ได้รับความนิยมอย่างสูงในยุโรปจากกลุ่มคนชั้นสูง และคนทั่วไปก็เช่นกัน เครื่องประดับ Cameo จึงได้ถูกนำมาใช้ในเครื่องประดับประเภทเข็มกลัด และจี้

เรื่องราวและแรงบันดาลใจส่วนใหญ่ที่พบในเครื่องประดับยุควิกตอเรียนนี้โดยทั่วไปมักมาจากธรรมชาติเช่นดอกไม้ไม้ต้น ไม้ยืนต้นและแมลงต่างๆ รวมถึงสัญลักษณ์แห่งความ โชคดี เช่น เกือกม้า มือ งู และไม้กางเขน ในช่วงต้นของเครื่องประดับยุคนี้ลักษณะของการออกแบบจะมีความละเอียดลออ โดยใช้การแกะสลักลวดลายได้อย่างวิจิตรบรรจง จากนั้นจึงพัฒนาอย่างค่อยเป็นค่อยไป นำไปสู่รูปแบบที่ค่อนข้างดูหนักทึบ และอยู่ในจารีตนิยม ซึ่งเป็นรูปแบบเครื่องประดับของยุควิกตอเรียนที่ทุกคนรู้จัก

กล่าวโดยสรุป เครื่องประดับ Cameo เป็นเครื่องประดับที่มีการใช้เพื่อสื่อความหมายแตกต่างกันในแต่ละยุค ในยุคโบราณจะถูกใช้เป็นที่บันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นต่างๆ เช่น การแกะสลักเป็นรูปบุคคลสำคัญที่มีชื่อเสียงในสมัยนั้น การบันทึกเรื่องราวเทพนิยายต่างๆ และเหตุการณ์หรือคำสอนทางศาสนา เพื่อใช้ส่งต่อให้กับคนรุ่นหลัง ต่อมาเครื่องประดับ Cameo เริ่มถูกนำมาใช้แทนความหมายเชิงนามธรรมมากขึ้น เช่น เป็นการสื่อสารแสดงถึงความรู้สึก ความต้องการต่างๆ การบันทึกความทรงจำ ตลอดจนแสดงถึงเกียรติยศ และสถานะทางสังคม เป็นต้น และในงานวิจัยนี้สนใจบทบาทของเครื่องประดับ Cameo ที่ถูกใช้เพื่อย้ำเตือนถึงความทรงจำ

รูปแบบของเครื่องประดับ Cameo ในปัจจุบันได้มีความหลากหลายมากขึ้น เนื่องจากวิวัฒนาการในด้านต่างๆ เช่น วัสดุ เทคโนโลยีการผลิต รวมไปถึงการออกแบบ ซึ่งการออกแบบในยุคปัจจุบันนี้ ได้มีการตัดทอนรูปแบบของเครื่องประดับ Cameo ให้อยู่ในงานกราฟฟิก เช่น Cameo Silhouette โดยมีรูปแบบเป็นภาพเค้าโครงรูปคนหันข้าง ใช้เพียง 2 สีตัดกัน ส่วนใหญ่จะใช้พื้นหลังสีขาวและตัวเค้าโครงมีสีดำ (ภาพที่ 16)

ภาพที่ 16 รูปแบบของเครื่องประดับ Cameo Silhouette

ที่มา: Yugen, **Simple Silhouette Pendant with Custom Cameo**, เข้าถึงเมื่อ 1 พฤษภาคม 2561,

เข้าถึงได้จาก <http://www.yugentribe.com/products/simple-silhouette-pendant-with-custom-cameo>

2.8 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย จึงศึกษางานวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

นวลใย ปฎิโก (2551 : 40-44) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมศิลปะเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการทางศิลปะ เช่น การโรยทรายสี และการปั้นดินน้ำมัน ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สามารถพัฒนาการเขียนสะกดคำได้ดีกว่าก่อนได้รับกิจกรรมศิลปะ

นพพร ตุ่มทอง (2552 : 46-50) ได้ศึกษาการฝึกฝนด้วยกิจกรรมศิลปะเพื่อเพิ่มความสามารถในการจำรูปพยัญชนะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการทางศิลปะ เช่น การปั้นดินน้ำมัน การฉีกกระดาษปะ และการลากเส้นระบายสี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มี

ภาวะการบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถในการจำรูปพยัญชนะได้เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมศิลปะ

พีรวัด นาคประสงค์ (2548 : 35-38) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมศิลปะประกอบการเรียนเพื่อเพิ่มความใส่ใจต่อการเรียนของเด็กสมาธิสั้น ซึ่งได้นำกิจกรรมศิลปะไปประกอบการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้ตัวบีมเพื่อนับจำนวน บันดินเพื่อชั่งน้ำหนัก และ ระบายสีใบไม้เพื่อวัดความยาวของใบไม้ ผลการศึกษาพบว่า เด็กสมาธิสั้นมีพฤติกรรมใส่ใจต่อการเรียนเพิ่มขึ้นเมื่อมีการใช้กิจกรรมศิลปะประกอบการเรียน

ศิลปะเด็กพิเศษ (Art For All) เป็นการจัดค่ายกิจกรรมศิลปะที่การรวมเด็กปกติกับเด็กพิเศษที่บกพร่องทางร่างกายและทางสมองเข้าร่วมกิจกรรมศิลปะด้วยกัน ซึ่งผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างกิจกรรมมา 2 กิจกรรม ดังนี้

(1) วาดภาพด้วยใจ โดยอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ กิจกรรมนี้เป็นการวาดเขียนรูปโดยใช้ผ้าปิดตา ให้วาดเขียนรูปในสิ่งที่ตัวเองชอบ มีความสุข โดยไม่ต้องคำนึงถึงความเหมือนหรือความสวยงาม ผลของกิจกรรมศิลปะวาดภาพด้วยใจ การปิดตาวาดเขียนรูป มีผลต่อการสร้างความมั่นใจให้กับเด็กมากๆ โดยเฉพาะเด็กพิเศษที่บกพร่องร่างกายทางตา ซึ่งเด็กจะวาดเขียนรูปในสิ่งที่อยากวาดเขียนออกมา สิ่งสำคัญคือเด็กมีความสุขที่จะกล้าแสดงออกมา โดยไม่ได้คำนึงถึงความเหมือนหรือความสวยงาม

(2) บั้นจากจินตนาการ โดยอาจารย์สุขุมล เด็กส์สวัสดิ์ กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมบันดิน ในหัวข้อค่ายของพวกเรา โดยเด็กๆสามารถเลือกกรรมวิธีการขึ้นรูปและสร้างสรรค์รูปแบบขึ้นเองได้ เช่น การปั้น การกดดินจากแม่พิมพ์ปูน ผลของกิจกรรมศิลปะบันจากจินตนาการ เห็นได้ชัดว่าเด็กพิเศษที่มีข้อบกพร่องทางร่างกายและทางสมองนั้นไม่ได้เป็นอุปสรรคในการทำกิจกรรม เพราะอย่างที่ทราบกันทั่วไปแล้วว่าผู้ที่บกพร่องทางร่างกายและทางสมอง มักมีความสามารถพิเศษบางอย่าง เช่นทางดนตรี หรือศิลปะที่โดดเด่นออกมาและสามารถแสดงออกได้ดีหากได้รับการกระตุ้นอย่างถูกวิธี¹²

¹²ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์, ศิลปะเด็กพิเศษ, (กรุงเทพฯ: ไอเอส พรินติ้ง เฮาส์, 2542), 121-127.

ธนิกุล ศรีลิโก (2551: 32-35) ได้ศึกษากิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับน้องสาวที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ทำให้เกิดผลงานเครื่องประดับที่สามารถเล่นได้เหมือนเกมส์โดมิโน การเล่นเกมจะต้องนำสีที่เหมือนกันมาต่อกัน ผลการศึกษาพบว่า เครื่องประดับชิ้นนี้เป็นเครื่องมือในการสร้างคุณค่าแห่งเวลา ทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง รวมไปถึงช่วงเวลาแห่งความสุขที่ได้ใช้ร่วมกัน และทำให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกายและสมองกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม

จากที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า กิจกรรมศิลปะต่างๆ เช่น การวาดภาพระบายสี การปั้นดินสไลม์มีผลต่อพฤติกรรมอารมณ์ของเด็กที่บกพร่องทางร่างกายและทางสมอง ซึ่งก่อให้เกิดประสบการณ์ ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ เสริมสร้างพัฒนาการทางด้านร่างกายและด้านสมองได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้นำกิจกรรมศิลปะมาช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ เสริมสร้างพัฒนาการทางด้านร่างกายและด้านสมองให้กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และนำผลที่ได้จากการทำกิจกรรมศิลปะนั้นมาวิเคราะห์หาแนวทางในการออกแบบเพื่อสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่ช่วยสร้างกำลังใจให้กับพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม

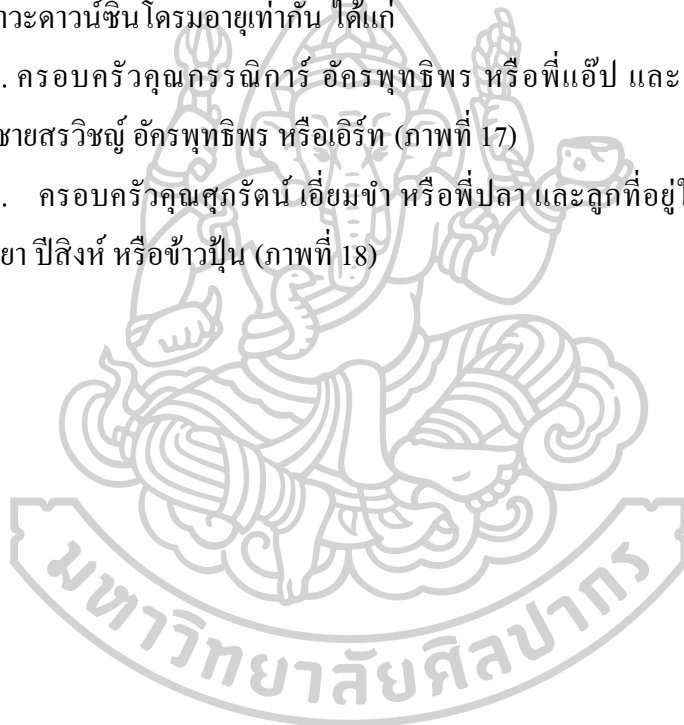
บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

กิจกรรมของบ้านปั้นดาวนั้น จุดประสงค์คือเพื่อการเสริมสร้างพัฒนาการของผู้ที่อยู่ในภาวะดาว์ซินโดรม ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมศิลปะ กิจกรรมดนตรี กิจกรรมสมาธิ และกิจกรรมภาพถ่าย จึงได้เลือกที่จะพัฒนาต่อยอดจากกิจกรรมของบ้านปั้นดาวที่มีอยู่แล้วให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ซึ่งในการทำกิจกรรมของการวิจัยครั้งนี้ ได้ร่วมทำกิจกรรมกับสองครอบครัวตัวอย่าง ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาว์ซินโดรมอายุเท่ากัน ได้แก่

1. ครอบครัวคุณกรรณิการ์ อัครพุทธิพร หรือพี่แอมป์ และลูกที่อยู่ในภาวะดาว์ซินโดรม เด็กชายสรวิชญ์ อัครพุทธิพร หรือเอิร์ท (ภาพที่ 17)
2. ครอบครัวคุณสุภรัตน์ เขี่ยมจำ หรือพี่ปลา และลูกที่อยู่ในภาวะดาว์ซินโดรม เด็กหญิงชาริษา ปีสิงห์ หรือข้าวปั้น (ภาพที่ 18)

ซึ่งคุณกรรณิการ์ อัครพุทธิพร คือ ผู้ก่อตั้งและหัวหน้าบ้านปั้นดาวน้ และคุณสุภรัตน์ เอี่ยมขำ คือ รองหัวหน้าบ้านปั้นดาวน้

ภาพที่ 17 คุณกรรณิการ์ อัครพุทธิพร และเด็กชายสรวิษญ์ อัครพุทธิพร

ภาพที่ 18 คุณสุภรัตน์ เอี่ยมขำ และเด็กหญิงชาคริยา ปีสิงห์

เมื่อพูดถึงครอบครัว คนในครอบครัวนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ซินโดรม หรือแม้แต่เด็กปกติเองก็ตาม ทุกคนต้องการความรัก ความเอาใจใส่ และครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ซินโดรมซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยกิจกรรมนี้จะให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ซินโดรมวาดและปั้นดินคนในครอบครัวเพื่อสะท้อนถึงความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ซินโดรมเมื่อครอบครัวแข็งแรง เด็กที่อยู่ใน

ภาวะดาวน์ซินโดรมก็จะมีพลังแข็งแรงทั้งด้านร่างกายและจิตใจ สามารถเป็นตัวของตัวเองได้โดยไม่สร้างความสะดวกอื่นให้แก่ผู้อื่น สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้เป็นอย่างดีและกิจกรรมครอบครัวได้มีการให้กำลังใจพ่อแม่มีมือใหม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะเด็กดาวน์ซินโดรมได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ ได้มากที่สุดซึ่งข้าพเจ้าได้พัฒนาต่อยอดจากกิจกรรมศิลปะดังนี้

3.1 กิจกรรมการวาดภาพครอบครัว

3.1.1 จุดประสงค์ของกิจกรรม

- (1) เพื่อสร้างจินตนาการของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม
- (2) เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านสมองในเรื่องความจำ (สีต่างๆ)
- (3) เพื่อสร้างความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม
- (4) เพื่อให้กำลังใจพ่อแม่ที่มีลูกเป็นเด็กดาวน์ซินโดรม

3.1.2 ขั้นตอนของกิจกรรม

- (1) ทำความรู้จักกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม แนะนำชื่อและถามชื่อเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม
- (2) ได้แนะนำสีของสีเทียนต่างๆ พร้อมบอกชื่อของสีต่างๆ ให้กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม
- (3) ถาม-ตอบ สีต่างๆกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม
- (4) พูดคุยกันเรื่องครอบครัว พ่อแม่และลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม
- (5) ให้ผู้ปกครองร่วมกันวาดรูปครอบครัวกับลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม (ภาพที่ 19-20)

3.1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากกิจกรรมวาดภาพ

- (1) เห็นถึงพัฒนาการทางกายภาพของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมไปในทางที่ดีขึ้น
- (2) ให้กำลังใจพ่อแม่ที่มีลูกเป็นเด็กดาวน์ซินโดรมและเสริมสร้างความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวด้วยกิจกรรมในครั้งนี้

(3) ให้กำลังใจพ่อแม่เมื่อใหม่ที่มีลูกเป็นเด็กดาวน์ซินโดรมและตระหนักให้เห็นถึงว่าพ่อแม่ใหม่นั้นมีความสำคัญต่อเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมเช่นไร

(4) ได้เครื่องประดับที่ทำให้พ่อแม่ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมรู้สึกภูมิใจในตัวลูกและรู้สึกว่าที่ผ่านมา ที่ทุ่มเทมานั้นมันมีความหมาย และมีกำลังใจที่จะฝึกฝนลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมต่อไป โดยนึกถึงกิจกรรมที่ทำร่วมกันในครั้งนี้

ภาพที่ 19 ผลงานการวาดภาพครอบครัวน้องของเอิร์ท

ภาพที่ 20 ผลงานการวาดภาพครอบครัวของน้องข้าวปุ้น

3.1.4 ผลการวิเคราะห์กิจกรรมวาดภาพครอบครัว

(1) น้องเอิร์ท ใช้สีที่หลากหลายในหนึ่งภาพ มีแรงกดเบาของลายเส้น วาดภาพได้แค่โครงของหน้า มีผม ตา และปาก ไม่มีลำตัว ลักษณะของลายเส้นจะเป็นสายขดวงกลม สลับกันไปมา ทำให้เกิดการซ้ำของเส้น

(2) น้องข้าวปุ้น ใช้สีเดียวในหนึ่งภาพ มีแรงกดเบาของลายเส้น จะเห็นได้ว่ามีบางภาพใช้ดินสอวาด วาดภาพได้โครงหน้า มีผม ตา ปาก หนวด และลำตัว ลักษณะของลายเส้นจะเป็นเส้นตรง สลับกันไปมา

3.2 กิจกรรมปั้นดิน

เนื่องจากกิจกรรมปั้นดิน เป็นกิจกรรมใหม่ที่บ้านปั้นดาวนั้ที่ยังไม่เคยมีกิจกรรมนี้มาก่อน จึงได้ทำการทดลองดินเพื่อให้เหมาะสมกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวนั้ซินโดรมมากที่สุด โดยดินที่ได้นำมาทดลองมีดังนี้ ดินน้ำมัน (ภาพที่ 21) ดินแป้งโดว์ (ภาพที่ 22) ดินแป้งขนมปัง (ภาพที่ 23) ดินญี่ปุ่น (ภาพที่ 24) ดินไทย (ภาพที่ 25) และดิน Clay Work (ภาพที่ 26)

ภาพที่ 21 ดินน้ำมัน

ภาพที่ 22 ดินแป้งโดว์

ภาพที่ 23 ดินแป้งข้าวขนมปัง

ภาพที่ 24 ดินญี่ปุ่น

ภาพที่ 25 ดินไทย

ภาพที่ 26 ดิน Clay Work

3.2.1 ผลจากการทดลองดินประเภทต่างๆ (ตารางที่ 2-3)

ตารางที่ 2 ลักษณะทั่วไปของดินแต่ละประเภท

ประเภท ของดิน	ระดับความนุ่ม			สารเคมี		ลักษณะ	
	นุ่ม	ปานกลาง	แข็ง	มี	ไม่มี	ทึบแสง	โปร่งแสง
ดินน้ำมัน		✓			✓	✓	
ดินแป้งโดว์	✓				✓		✓
ดินแป้งขนมปัง		✓			✓	✓	
ดินญี่ปุ่น		✓			✓	✓	
ดินไทย		✓			✓	✓	
ดิน Clay Work	✓				✓	✓	

ตารางที่ 3 การทดลองของดินแต่ละประเภท

ประเภทของดิน	การผสมสี	การแข็งตัว	การเก็บรักษา
ดินน้ำมัน			
ดินแป้งโดว์		✓	✓
ดินแป้งขนมปัง		✓	
ดินญี่ปุ่น		✓	✓
ดินไทย		✓	✓
ดิน Clay Work	✓	✓	✓

3.2.2 สรุปผลการทดลองดินประเภทต่างๆ

ดินน้ำมัน มีความนุ่มปานกลาง ไม่มีสารเคมี มีความทึบแสง ไม่สามารถผสมสีได้ สามารถแข็งตัวและคงรูปได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ ไม่สามารถเก็บรักษาได้เป็นระยะเวลายาวนานอาจเกิดเชื้อราและขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ ถ้าอากาศร้อนดินน้ำมันจะไม่สามารถละลายไม่คงอยู่สภาพเดิมได้

ดินแป้งโดว์ มีความนุ่ม ไม่มีสารเคมี มีความโปร่งแสง ไม่สามารถผสมสีได้ สามารถแข็งตัวและคงรูปได้ในระดับหนึ่ง มีการแตกของเนื้อดิน ทำให้ไม่เรียบเนียนสามารถเก็บรักษาได้เป็นระยะเวลายาวนาน

ดินแป้งขนมปัง มีความนุ่มปานกลาง ไม่มีสารเคมี มีความทึบแสง ไม่สามารถผสมสีได้ สามารถแข็งตัวและคงรูปได้ในระดับหนึ่ง มีการแตกของเนื้อดิน ทำให้ไม่เรียบเนียน ไม่สามารถเก็บรักษาได้เป็นระยะเวลายาวนานเกิดเชื้อรา

ดินญี่ปุ่น มีความนุ่มปานกลาง ไม่มีสารเคมี มีความทึบแสง ไม่สามารถผสมสีได้ สามารถแข็งตัวได้ในระดับหนึ่ง สามารถเก็บรักษาได้เป็นระยะเวลายาวนาน

ดินไทย มีความนุ่มปานกลาง ไม่มีสารเคมี มีความทึบแสง ไม่สามารถผสมสีได้ สามารถแข็งตัวและคงรูปได้ในระดับหนึ่ง สามารถเก็บรักษาได้เป็นระยะเวลายาวนาน

ดิน Clay Work มีความนุ่ม ไม่มีสารเคมี มีความทึบแสง สามารถผสมสีได้ สามารถแข็งตัวและคงรูปได้ สามารถเก็บรักษาได้เป็นระยะเวลายาวนาน

จากการข้อมูลข้างต้น ดินที่เหมาะสมกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมากที่สุดคือ ดิน Clay Work เพราะมีความนุ่มที่สามารถปั้นได้ง่าย มีกลิ่นหอม ไม่มีสารเคมี มีความทึบแสง สามารถผสมสีกันตัวเอง เมื่อดินแห้งสามารถแข็งตัวได้ ไม่หลอมละลาย สามารถเก็บรักษาได้เป็นระยะเวลายาวนาน โดยที่ราไม่ขึ้น มีน้ำหนักเบา

3.2.3 วิธีการปั้นดิน

ขั้นตอนพื้นฐานของการปั้นทุกครั้งควรเริ่มปั้นทรงกลม (ภาพที่ 27) เพื่อให้เกิดการใช้กล้ามเนื้อ และเนื้อของดินก็จะเกิดความเรียบเนียนและขึ้นรูปได้ง่าย

(1) ทรงกลม ใช้ฝ่ามือนิ้วค้ำดินเป็นวงกลมบนพื้นที่เรียบหรือบนฝ่ามือด้วยกัน ขณะที่นิ้วให้ออกแรงกดเล็กน้อยควบคู่กัน ไปโดยมีภาพผลงานของน้องเอิร์ทและน้องข้าวปั้นที่ได้ทดลองและฝึกปั้นดินเป็นรูปทรงกลม (ภาพที่ 28-29)

ภาพที่ 27 ตัวอย่างดินทรงกลม

ที่มา: ณัฐพล ชัยวัฒน์และระติมัย หงส์วิสุทธิกุล, ชุดกิจกรรมวันสนุก เรื่องปั้นปั้นโดโนเสาร์ (กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์, 2555), 3.

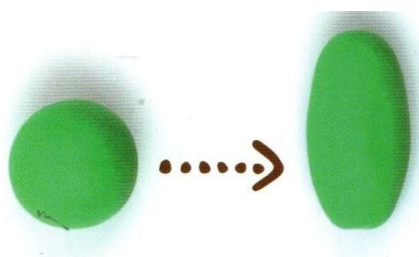

ภาพที่ 28 ผลงานการปั้นดินทรงกลมของน้องเอิร์ทด้วยดินแป้งขนมปัง

ภาพที่ 29 ผลงานการปั้นดินทรงกลมของน้องข้าวปุ้นด้วยดินแป้งขนมปัง

(2) ทรงรี (ภาพที่ 30) ใช้ฝ่ามือนวดคลึงดินเป็นวงกลมบนพื้นที่เรียบหรือบนฝ่ามือด้วยกัน ขณะที่นิ้วให้ออกแรงกดเล็กน้อยควบคู่กันไป และวางดินทรงกลมลงบนฝ่ามือแล้วคลึง ขึ้น-ลง สลับกัน โดยมีภาพผลงานของน้องเอิร์ทและน้องข้าวปุ้นที่ได้ทดลองและฝึกปั้นดินเป็นรูปทรงรี (ภาพที่ 31-32)

ภาพที่ 30 ตัวอย่างดินทรงรี

ที่มา: ณัฐพล ชัยวัฒน์ และระดมัย หงส์วิสุทธิกุล, ชุดกิจกรรมวันสนุก เรื่องปั้นปั้นไดโนเสาร์ (กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์, 2555), 3.

ภาพที่ 31 ผลงานการปั้นดินทรงรีของน้องเอิร์ทด้วยดิน Clay Work

ภาพที่ 32 ผลงานการปั้นดินทรงรีของน้องข้าวปุ้นด้วยดิน Clay Work

(3) ทรงสี่เหลี่ยม จากดินทรงกลม (ภาพที่ 33) ใช้ฝ่ามือกดให้ดินเป็นทรงกลมแบน เล็กน้อย และนำขอบดินไปกดกับพื้นที่มีความเรียบทั้ง 6 ด้าน เพื่อให้เกิดมุมที่ชัดเจน โดยมีภาพผลงานของน้องเอิร์ทและน้องข้าวปุ้นที่ได้ทดลองและฝึกปั้นดินเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม (ภาพที่ 34-35)

ภาพที่ 33 ตัวอย่างดินทรงสี่เหลี่ยม
ที่มา: ณัฐพล ชัยวัฒน์ และรติมัย หงส์วิสุทธิกุล, ชุดกิจกรรมวันสนุก เรื่องปั้นปั้นไดโนเสาร์ (กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์, 2555), 4.

ภาพที่ 34 ผลงานการปั้นดินทรงสี่เหลี่ยมของน้องเอิร์ทด้วยดินแป้งขนมปัง

ภาพที่ 35 ผลงานการปั้นดินทรงสี่เหลี่ยมของน้องข้าวปุ้นด้วยดินแป้งขนมปัง

ในการสอนกิจกรรมปั้นดินของวิจัยในครั้งนี้เน้นพื้นฐานการปั้นดินทรงกลม ทรงรี และทรงสี่เหลี่ยม ก็เพียงพอแล้วสำหรับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ซึ่งพื้นฐานนี้สามารถปั้นต่อยอดไปยังรูปทรงอื่นได้

3.2.4 กิจกรรมปั้นดินครอบครัว

3.2.4.1 จุดประสงค์ของกิจกรรม

- (1) ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางกายภาพของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม
- (2) เสริมสร้างความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว
- (3) ให้กำลังใจแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม
- (4) ให้กำลังใจพ่อแม่มีมือใหม่ที่มีลูกเป็นเด็กดาวน์ซินโดรม

3.2.4.2 ขั้นตอนของกิจกรรม

(1) เริ่มต้นคุยถึงเรื่องขั้นตอนการปั้นดินและสอนพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมปั้นดินว่าการปั้นรูปทรงคนสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมเริ่มต้นจากการปั้นดินพื้นฐาน และนำมาต่อกันให้เกิดเป็นรูปทรงคนขึ้น โดยมีส่วนประกอบดังนี้ ผม หัว ตา ปาก ลำตัว แขน และขา

(2) ให้พ่อแม่และเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมได้แนะนำดินสีต่างๆ พร้อมบอกชื่อของสีต่างๆให้กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม

(3) ถาม-ตอบ สีต่างๆกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม

(4) ให้พ่อแม่และเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมคุ้นเคยกับดิน โดยให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมกดดินบนแบบกระดาษ 2 มิติที่เป็นรูปวงกลม สี่เหลี่ยม ตามลำดับ

(5) พ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมอธิบายส่วนประกอบของร่างกายได้แก่ ผม ตา ปาก หน้า ลำตัว แขน ขา ตามลำดับ

(6) พ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมสอนของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมปั้นดินครอบครัว

(7) รวบรวมผลงานในกิจกรรมปั้นดินครอบครัวจากเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม นำมารวมกับความรู้สึกรักของพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และสร้างสรรค์ออกมาเป็นสื่อในฐานะงานเครื่องประดับ

3.2.4.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากกิจกรรมปั้นดินครอบครัว

(1) เห็นถึงพัฒนาการทางกายภาพของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมไปในทางที่ดีขึ้น

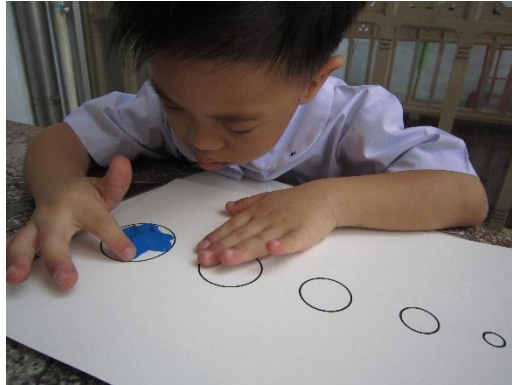
(2) ให้กำลังใจพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะเด็กดาวน์ซินโดรมและเสริมสร้างความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวด้วยกิจกรรมในครั้งนี้

(3) ให้กำลังใจพ่อแม่มือใหม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะเด็กดาวน์ซินโดรม และตระหนักให้เห็นถึงว่าพ่อแม่มือใหม่นั้นมีความสำคัญต่อเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมเช่นไร

(4) เครื่องประดับที่ทำให้พ่อแม่ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมรู้สึกภูมิใจในตัวลูกและรู้สึกว่าที่ผ่านมา ที่ทุ่มเทมานั้นมันมีความหมายมีกำลังใจที่จะฝึกฝนลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมต่อไปและนึกถึงกิจกรรมที่เคยทำร่วมกันในครั้งนี้

เมื่อได้ทำกิจกรรม ทุกครั้งที่ทำกิจกรรมปั้นดินครอบครัว สุดท้ายเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจะปั้นออกมาเป็นแม่ทุกครั้ง ถึงแม้จะบอกว่ารอบนี้ปั้นตนเองนะ รอบนี้ปั้นพ่อนะ แต่พอปั้นดินเสร็จแล้วถามว่าตัวนี้คือใคร เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมก็จะตอบว่าแม่ทุกครั้ง จึงทำให้รู้สึกว่าแม่เป็นที่คนสำคัญต่อชีวิตของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมากที่สุด ด้วยเหตุผลนี้ทำให้กิจกรรมปั้นดินครอบครัวเปลี่ยนมาเป็นกิจกรรมปั้นแม่แทน

3.2.4.4 ภาพแสดงผลงานการร่วมกิจกรรมปั้นดินครอบครัว (ภาพที่ 36-43)

ภาพที่ 36 กิจกรรมกวดดินบนแบบกระดาษ 2 มิติของน้องเอิร์ท

ภาพที่ 37 ผลงานการกวดดินบนแบบกระดาษ 2 มิติรูปวงกลม สีเหลี่ยมของน้องเอิร์ท

ภาพที่ 38 กิจกรรมกวดดินบนแบบกระดาษ 2 มิติของน้องข้าวปุ้น

ภาพที่ 39 ผลงานการกวดดินบนแบบกระดาษ 2 มิติรูปวงกลม สีเหลี่ยมของน้องข้าวปุ้น

ภาพที่ 40 กิจกรรมปั้นดินแม่ของน้องเอิร์ท

ภาพที่ 41 ผลงานการปั้นแม่ของน้องเอิร์ท

ภาพที่ 42 กิจกรรมปั้นดินแม่ของน้องข้าวปุ้น

ภาพที่ 43 ผลงานการปั้นแม่ของน้องข้าวปุ้น

จากชิ้นงานปั้นดินแม่ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมทั้งสองคน จึงได้นำมาวิเคราะห์หารูปแบบเพื่อนำไปพัฒนาเป็นเครื่องประดับต่อไป

3.2.4.5 วิเคราะห์ลักษณะดินของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมปั้นแม่

(1) น่องเอิร์ท ดินที่ปั่นออกมาจะมีความกระ โดกกระแตกชิ้นส่วน แต่ละชิ้นไม่เท่ากันแสดงถึงความอิสระ ความพรูไหว เหมือนชิ้นงานมีความเคลื่อนไหว

(2) น่องข้าวปุ้น ดินที่ปั่นออกมาจะมีความตัน ทุกชิ้นส่วนจะติดกันเป็นก้อน แต่ละชิ้นส่วนจะมีขนาดที่ใกล้เคียงกัน เช่น ขาทั้งสองข้าง แสดงถึงความหนักแน่น ชิ้นงานจะมีความแข็งทื่อ

3.2.4.6 วิเคราะห์สีดินของเด็กที่อยู่ในภาวะควานซ์ิน โดรมปั่นแม่ (ตารางที่

4)

โดยวิเคราะห์การเลือกใช้สีดินของเด็กที่อยู่ในภาวะควานซ์ิน โดรม จากการแบ่งสีของชิ้นส่วนในการปั้น ได้แก่ ฝ่า นิ้ว ตา ปาก ตัว แขนและขา เป็นต้น

ตารางที่ 4 การเลือกใช้สีดินในกิจกรรมปั้นแม่ของเด็กที่อยู่ในภาวะควานซ์ิน โดรม

สีดิน	สีดินที่น่องเอิร์ทเลือกใช้ (ชิ้น)	สีดินที่น่องข้าวปุ้นเลือกใช้ (ชิ้น)
สีเขียว	9	6
สีส้ม	4	4
สีขาว	3	1
สีน้ำเงิน	8	8
สีน้ำตาล	4	2
สีม่วง	5	5
สีดำ	9	11
สีเนื้อ	1	1
สีแดง	11	15
สีเหลือง	2	2

3.2.4.7 สรุปผลการวิเคราะห์ผลงานการปั้นดินของน้องเอิร์ทและน้องข้าวปุ้น (ตารางที่ 5)

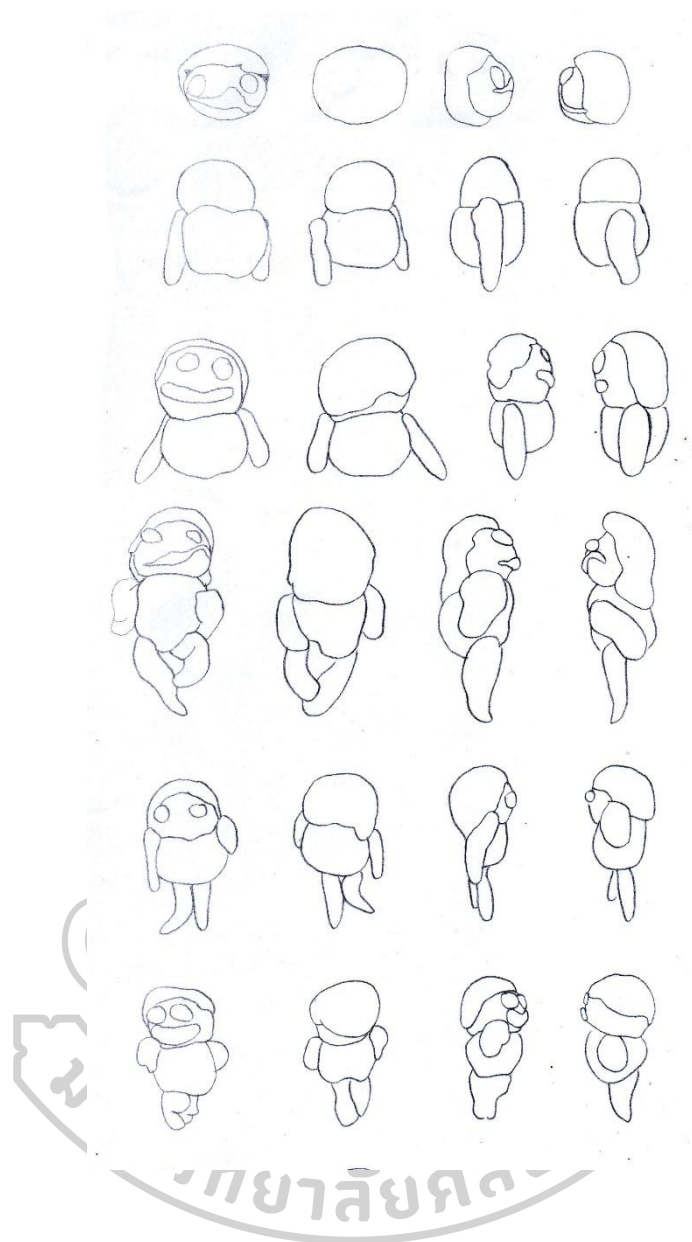
ตารางที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ผลงานการปั้นแม่ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม

ชื่อ	ลักษณะ รูปทรง	สี
เอิร์ท	จะมีลักษณะพริ้วไหว การต่อดินแต่ละชั้นส่วนเข้าด้วยกันจะเป็นการติดกันเพียงเล็กน้อย	แดง เขียว ดำ
ข้าวปุ้น	จะมีลักษณะแน่น เป็นก้อน การต่อดินแต่ละชั้นส่วนเข้าด้วยกันจะเป็นการติดกันทั้งหมด	แดง ดำ น้ำเงิน

เมื่อได้ผลสรุปของการวิเคราะห์ในกิจกรรมปั้นดินแม่ ข้าพเจ้าจึงได้นำดินของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม มาเขียนแบบร่าง 2 มิติ (Sketch) และเลือกส่วนประกอบต่างๆ ของแต่ละตัวมาประกอบกันใหม่ให้ตรงกับผลวิเคราะห์

3.2.4.8 แบบร่าง 2 มิติ จากกิจกรรมปั้นดินแม่ (ภาพที่ 44-49)

จากชิ้นงานผลงานการปั้นดินแม่ของน้องทั้งสองคน ได้นำชิ้นงานมาวาดแบบร่าง 2 มิติ เพื่อนำมาหาลักษณะ รูปทรง และสี โดยใช้วิธีสลับชิ้นส่วนของแต่ละชิ้นงาน เพื่อหาชิ้นงานเครื่องประดับที่แสดงออกถึงผลงานของน้องทั้งสองคน

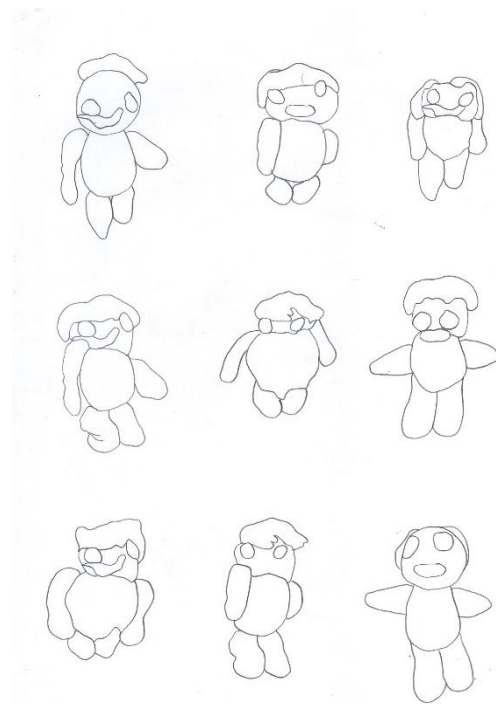
ภาพที่ 44 แบบร่าง 2 มิติ จากการปั้นดินแม่ของน้องเอิร์ท

ภาพที่ 45 แบบร่าง 2 มิติ จากการปั้นดินเผาของน้องข้าวปั้น

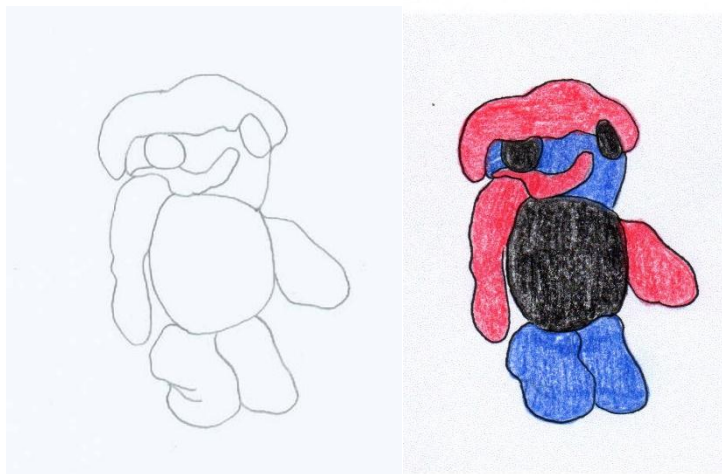
ภาพที่ 46 ขั้นตอนการวิเคราะห์ผลงานการปั้นแม่ของน้องเอิร์ท โดยใช้วิธีสลับชิ้นส่วนของแต่ละชิ้นงาน

ภาพที่ 47 ขั้นตอนการวิเคราะห์ผลงานการปั้นแม่ของน้องข้าวปุ้น โดยใช้วิธีสลับชิ้นส่วนของแต่ละชิ้นงาน

ภาพที่ 48 ผลการวิเคราะห์ผลงานการปั้นแม่ของน้องเอิร์ท

ภาพที่ 49 ผลการวิเคราะห์ผลงานการปั้นแม่ของน้องข้าวปุ้น

จากผลการวิเคราะห์และแบบร่าง 2 มิติ ได้ชิ้นงานเครื่องประดับของน้องทั้งสองคน ดังนี้

- (1) ตัวดินของน้องเอิร์ท แสดงออกถึงการเคลื่อนไหว อิศระ โดยใช้สีแดง สีเขียว และสีดำ
- (2) ตัวดินของน้องข้าวปุ้น แสดงออกถึงความหนักแน่น โดยใช้สีแดง สีดำ และสีน้ำเงิน

3.2.5 กิจกรรมปั้นดินหัวใจ

จากการที่ได้คลุกคลีอยู่กับครอบครัวของผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และจากบทสัมภาษณ์รวมถึงข้อมูลเรื่องทัศนคติในบทที่ 2 ทำให้เห็นถึงความสำคัญของแม่ และการเลี้ยงดูผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้น จิตใจของแม่ต้องเข้มแข็งและต้องต่อสู้เป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะจิตใจของตนเอง สุขภาพร่างกายของผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และการยอมรับจากสังคม โดยแม่มีความท้อวนเวียนเข้ามาอยู่เรื่อยๆ

จึงจัดกิจกรรมปั้นดินหัวใจ โดยให้ผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ปั้นดิน “หัวใจ” ให้แม่ เนื่องในโอกาส วันแม่แห่งชาติ 12 สิงหาคม โดยให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมปั้นดินรูปทรงหัวใจ จากจินตนาการในแบบของตนเองโดยที่ไม่มีกรอบให้ทำตาม ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ออกมาจากความเข้าใจและจินตนาการของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมอย่างแท้จริง

3.2.5.1 จุดประสงค์ของกิจกรรม

- (1) ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางกายภาพของเด็กที่อยู่ในภาวะ
ดาวน์ซินโดรม
- (2) ช่วยเสริมสร้างจินตนาการของเด็กที่อยู่ในภาวะ
ดาวน์ซินโดรม
- (3) ให้กำลังใจแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม

3.2.5.2 ขั้นตอนของกิจกรรม

- (1) ได้ทำความรู้จักกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม แนะนำชื่อ
ถามชื่อเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม
- (2) ได้แนะนำดินสีต่างๆ พร้อมบอกชื่อของสีต่างๆ ให้กับเด็กที่อยู่ใน
ภาวะดาวน์ซินโดรม
- (3) ถาม-ตอบ สีต่างๆกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม
- (4) พูดคุยกันเรื่องหัวใจ ว่าเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงออกถึงความรัก
- (5) พูดคุยกันถึงความรักที่มีต่อแม่
- (6) ให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจินตนาการถึงหัวใจและ
ปั้นให้แม่

3.2.5.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากกิจกรรมปั้นดินหัวใจ

- (1) เห็นถึงพัฒนาการทางกายภาพของเด็กที่อยู่ในภาวะ
ดาวน์ซินโดรมไปในทางที่ดีขึ้น
 - (2) ให้กำลังใจแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะเด็กดาวน์ซินโดรมและ
ตระหนักให้เห็นถึงว่าแม่นั้นมีความสำคัญต่อเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมเช่นไร
 - (3) เครื่องประดับที่ทำให้แม่ที่มีลูกเป็นเด็กดาวน์ซินโดรมรู้สึก
ภูมิใจในตัวลูก เดิมใจแม่ให้เข้มแข็ง และรู้สึกที่ผ่านๆมา ที่ทุ่มเทมานั้นมันมีความหมายและมี
กำลังใจที่จะฝึกฝนลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมต่อไป
- หมายเหตุ เนื่องจากเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้นมีสมาธิสั้น ทำให้การทำกิจกรรมต้องทำ
หลายครั้ง เพื่อให้เห็นถึงพัฒนาการทางกายภาพของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม

3.2.5.4 ภาพผลงานการร่วมกิจกรรมปั้นดินหัวใจ (ภาพที่ 50-51)

ภาพที่ 50 ผลงานการปั้นดินหัวใจของน้องเอิร์ท

ภาพที่ 51 ผลงานการปั้นดินหัวใจของน้องข้าวปุ้น

3.2.5.5 วิเคราะห์ชิ้นงานเด็กที่อยู่ในภาวะควานซ์ซินโดรมปั้นดินหัวใจ

(1) น้องเอิร์ท ลักษณะรูปทรงของชิ้นงานมีความแตกต่างกันออกไป ในแต่ละชิ้นงานใช้สีดินครบทุกสี แต่ละสีใช้ดินเป็นก้อนเล็กๆ มารวมกัน บางชิ้นสีของดินผสมกันจนใกล้จะเกิดการผสมสีของดินทำให้สีดินนั้นเปลี่ยน

(2) น้องข้าวปุ้น ลักษณะรูปทรงของชิ้นงานมีความแตกต่างกันออกไป ในแต่ละชิ้นงานมีทั้งใช้สีดินครบทุกสี แต่ละสีใช้ดินเป็นก้อนใหญ่ๆ มารวมกัน และบางชิ้นใช้ดินเพียงแค่สองถึงสามสี จะเห็นสีของดินชัดเจน

บทที่ 4

ขั้นตอนการออกแบบและสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ

จากกิจกรรมที่ได้ร่วมทำกับบ้านปั้นดาวนี้ทั้งหมด 3 กิจกรรม ซึ่งแต่ละกิจกรรมได้ผล
ลัพธ์ที่ต่างกันออกไป จึงได้หาแนวทางในการออกแบบของแต่ละกิจกรรมให้สอดคล้องกับ
จุดประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

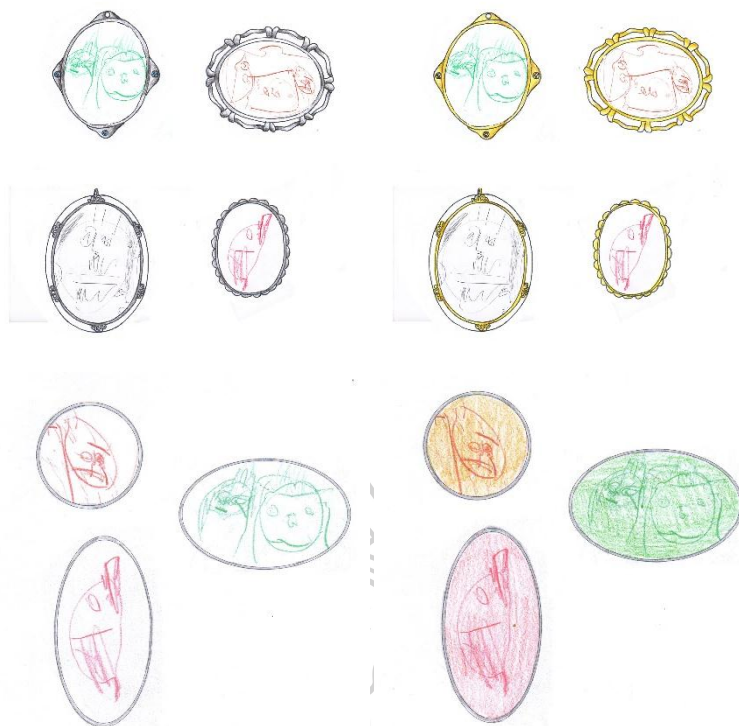
4.1 แนวทางในการออกแบบ

4.1.1 แนวทางที่ 1 จากกิจกรรมวาดภาพครอบครัว

ผลลัพธ์ที่ได้จากกิจกรรมนี้ คือ ภาพวาด โดยฝีมือของผู้ที่อยู่ในภาวะ
ดาวนซินโดรม โดยแนวทางนี้ได้ดึงเครื่องประดับ Cameo มาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ
เนื่องจากเครื่องประดับ Cameo มีจุดกำเนิดมาอย่างยาวนาน โดยแต่ละยุคก็จะมีรูปแบบของ
เครื่องประดับ Cameo ที่แตกต่างกันออกไป แต่ยังคงใช้จุดเด่นคือการแกะสลักภาพให้เป็นภาพ 2 มิติ
อาจจะมี 1 สีหรือ 2 สีก็ได้ ในสมัยปัจจุบันได้มีรูปแบบ และการออกแบบที่แตกต่างไปจากในสมัย
อดีต เช่น Cameo Silhouette คือการทำให้ภาพมีสีที่แตกต่างกันจากพื้นผิวฉากหลัง โดยใช้เพียง 2 สี
คือสีขาวเป็นพื้นหลังและรูปภาพเป็นสีดำ และบทบาทของเครื่องประดับ Cameo ในแต่ละยุคก็จะ
แตกต่างกันออกไป เช่น เพื่อการบันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นต่าง เพื่อเป็นที่ระลึกระหว่างการเดินทาง
เพื่อบ่งบอกเกียรติยศ เพื่อแสดงสถานะทางสังคม และในยุค Mourning Jewelry ในสมัยพระนางเจ้า
วิกตอเรีย อเล็กซานดรีนา (Queen Victoria) เครื่องประดับ Cameo ถูกใช้เป็นสัญลักษณ์เพื่อย้ำเตือน
ถึงความทรงจำและรัก

จึงได้นำเครื่องประดับ Cameo มาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบเครื่องประดับเพื่อ
บ้านปั้นดาวนี้ โดยใช้เครื่องประดับชิ้นนี้เป็นตัวแสดงออกถึงความทรงจำในการทำกิจกรรมวาดภาพ
ครอบครัว และสวมใส่ในวาระโอกาสพิเศษในวันดาวนซินโดรมโลกสำหรับบ้านปั้นดาวนี้

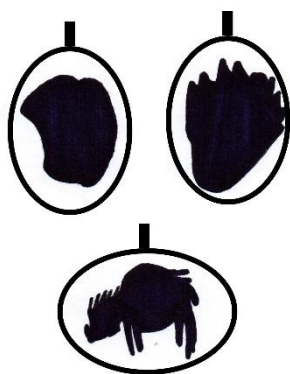
แนวทางที่ 1 (1) นำผลงานจากกิจกรรมวาดภาพครอบครัวของเด็กที่อยู่ใน
ภาวะดาวนซินโดรมมาอยู่ในชิ้นงานเครื่องประดับ โดยใช้ลักษณะรูปแบบตัวเรือนของเครื่องประดับ
Cameo มาผสมผสานกับภาพวาดครอบครัวของผู้ที่อยู่ในภาวะดาวนซินโดรม (ภาพที่ 52)

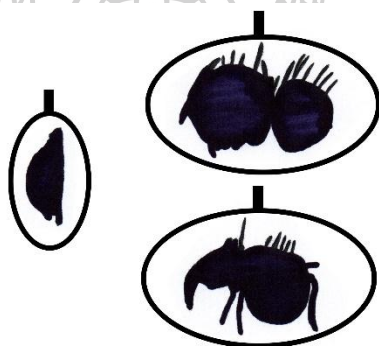
ภาพที่ 52 แบบร่าง 2 มิติ ใช้ลักษณะรูปแบบตัวเรือนของเครื่องประดับ Cameo มาผสมผสานกับผลงานจากกิจกรรมการวาดภาพครอบครัวของน้องทั้งสองคน

แนวทางที่ 1 (2) นำลายเส้นจากกิจกรรมวาดภาพครอบครัวของเด็กที่อยู่
ในภาวะดาวน์ซินโดรมมาอยู่ในชิ้นงานเครื่องประดับ โดยนำแนวคิดของเครื่องประดับ
Cameo Silhouette ในรูปแบบสมัยใหม่ มาผสมผสานกับภาพวาดครอบครัวของผู้ที่อยู่ในภาวะ
ดาวน์ซินโดรม โดยมีแนวทางออกแบบย่อยเป็น 2 แนวทาง ดังนี้

(1) ใช้เค้าโครงจากผลงานการวาดภาพของน้องทั้งสอง (ภาพที่ 53-54)

ภาพที่ 53 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากผลงานการวาดภาพของน้องเอิร์ท

ภาพที่ 54 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากผลงานการวาดภาพของน้องข้าวปุ้น

(2) ใช้ลายเส้นจากผลงานการวาดภาพของน้องทั้งสอง (ภาพที่ 55-56)

ภาพที่ 55 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากผลงานการวาดภาพของน้องเอิร์ทโดยใช้ลายเส้น

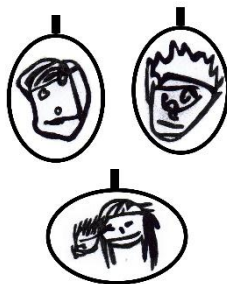

ภาพที่ 56 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากผลงานการวาดภาพของน้องข้าวปุ้น โดยใช้ลายเส้น

ได้เลือกรูปแบบการออกแบบแนวทางที่ 1 (2) คือการนำลายเส้นจากกิจกรรมวาดภาพครอบครัวของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมาอยู่ในชิ้นงานเครื่องประดับ โดยนำแนวคิดของเครื่องประดับ Cameo Silhouette ในรูปแบบสมัยใหม่ มาผสมผสานกับลายเส้นภาพวาดครอบครัวของผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม เพราะแสดงให้เห็นถึงผลงานการวาดภาพครอบครัวของผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ได้อย่างชัดเจน และนำมาพัฒนาต่อโดยผ่านการวิเคราะห์จากการเลี้ยงดูที่ข้าพเจ้าได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ

ครอบครัวที่แอ๊ป และน้องเอิร์ท จะเลี้ยงดูน้องเอิร์ทแบบที่อยู่แนวทางการควบคุมของที่แอ๊ปตลอดเวลา ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้กรอบรูปแบบของเครื่องประดับ Cameo ที่มีลักษณะกลมรีมาเป็นกรอบของชิ้นงาน เพื่อแสดงถึงแนวทางการเลี้ยงดูที่ที่แอ๊ปได้วางเอาไว้ (ภาพที่ 57)

ครอบครัวที่ปลา และน้องข้าวปุ้น จะเลี้ยงดูน้องข้าวปุ้นแบบอิสระ ให้เป็นตัวของตัวเอง อยากทำอะไรก็ให้ทำ แค่อายมอม ไม่ให้เกิดอันตราย ข้าพเจ้าจึงใช้ลายเส้นของข้าวปุ้นมาเป็นกรอบของชิ้นงานเครื่องประดับ เพื่อแสดงถึงความอิสระ และความเป็นตัวของตัวเอง (ภาพที่ 58)

ภาพที่ 57 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติของน้องเอิร์ท

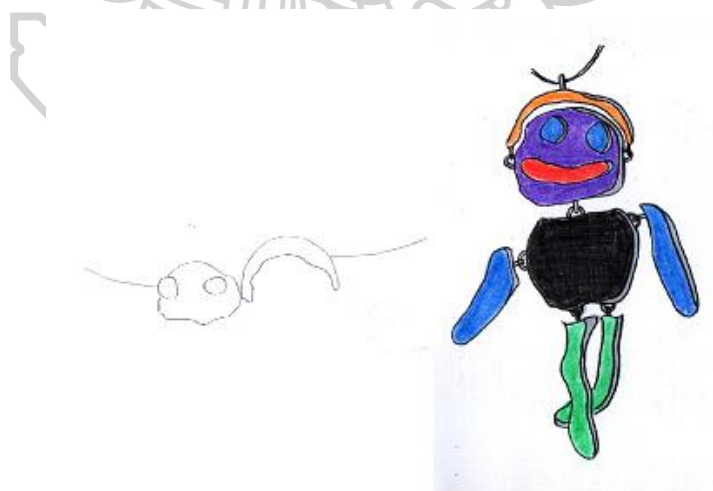

ภาพที่ 58 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติของน้องข้าวปุ้น

4.1.2 แนวทางที่ 2 จากกิจกรรมปั้นดินแม่

แนวทางนี้จะพูดถึงความพยายาม เพราะในการทำกิจกรรมปั้นดินแม่ ต้องทำกิจกรรมหลายครั้งกว่าจะได้ดินที่สำเร็จออกมาหนึ่งตัว เพราะผู้ที่อยู่ในภาวะควานซ์ิน โดรมนั้นมีสมาธิสั้น สนใจต่อสิ่งที่ทำนั้นสั้น และความหมายคำว่า ความพยายามของวิจัยในครั้งนี้ คือการเดินทางไปสู่ความสำเร็จ โดยมีแนวทางออกแบบย่อยเป็น 2 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 2 (1) ใช้สมุดภาพเป็นเครื่องมือในการเล่าเรื่องการปั้นดินแม่ในครั้งนี้และมีเครื่องประดับเป็นจี้และเกิดกิจกรรมปั้นดินเพื่อสานความสัมพันธ์อีกครั้ง (ภาพที่ 59)

ภาพที่ 59 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากกิจกรรมปั้นดินแม่

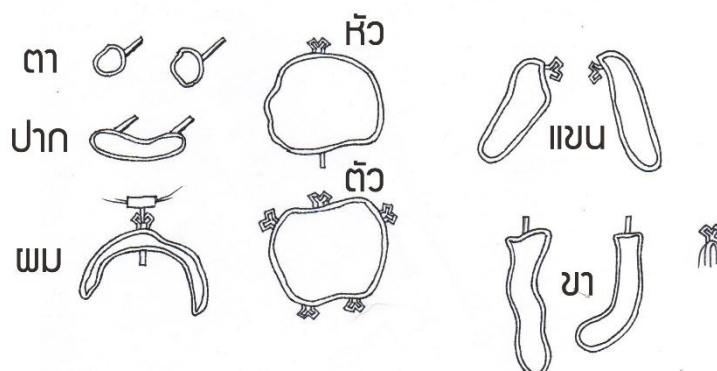
แนวทางที่ 2 (2) ใช้พื้นฐานการปั้นคือทรงกลม ร่วมกับการสอนผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมคือการซ้ำ โดยการปั้นดินทรงกลมซ้ำๆ กันจนทำให้เกิดรูปร่างของดินที่ผ่านการวิเคราะห์ห้มา (ภาพที่ 60)

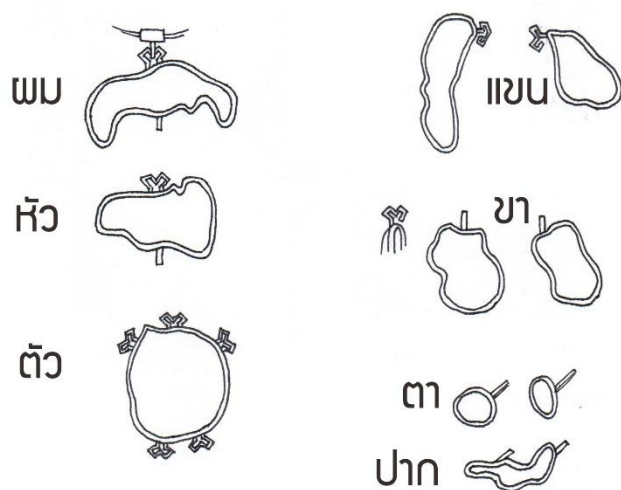
ภาพที่ 60 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากกิจกรรมปั้นดินแม่โดยใช้การซ้ำของรูปทรงกลม

ได้เลือกแนวทางที่ 2 (1) มาพัฒนาต่อ เพราะแนวทางนี้สามารถเล่าเรื่องราวให้เห็นถึงความพยายามได้อย่างชัดเจน ได้เสริมสร้างพัฒนาการทางด้านสมองในเรื่องความจำ (รูปทรง และสีต่างๆ) ได้เสริมสร้างพัฒนาการทางด้านกายภาพ (กล้ามเนื้อมัดเล็ก) ในการปั้นดินได้หลากหลายรูปทรง และช่วยเสริมความสัมพันธ์ระหว่างแม่และผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ได้ดีกว่าแนวทางที่ 2 (2) จึงได้พัฒนารูปแบบของตัวเครื่องประดับ ดังนี้

1. พัฒนาข้อต่อให้ดูสนุกสนานซึ่งตัดทอนมาจากรูปทรงของกระดูก (ภาพที่ 61-62)

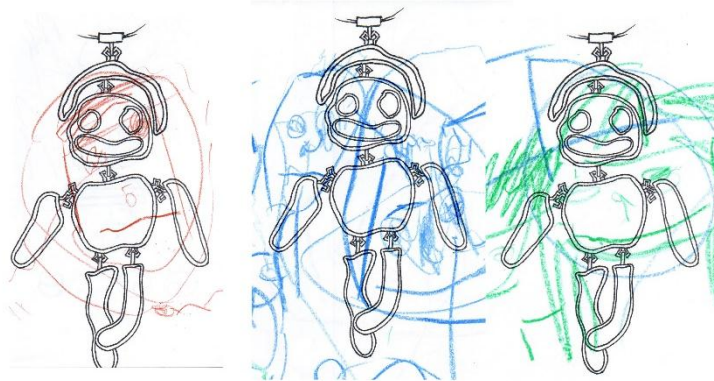

ภาพที่ 61 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติ ที่ตัดทอนมาจากรูปทรงของกระดูกของน้องเอิร์ท

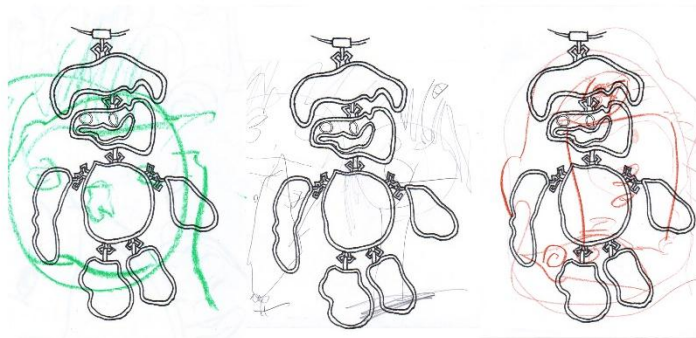

ภาพที่ 62 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติ ที่ตัดทอนมาจากรูปทรงของกระดุกของน้องข้าวปุ้น

2. ใ้ส่วคลาจากผลงานกิจกรรมการวาดภาพรอบครัวเข้าไปในแบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติ (ภาพที่ 63-64)

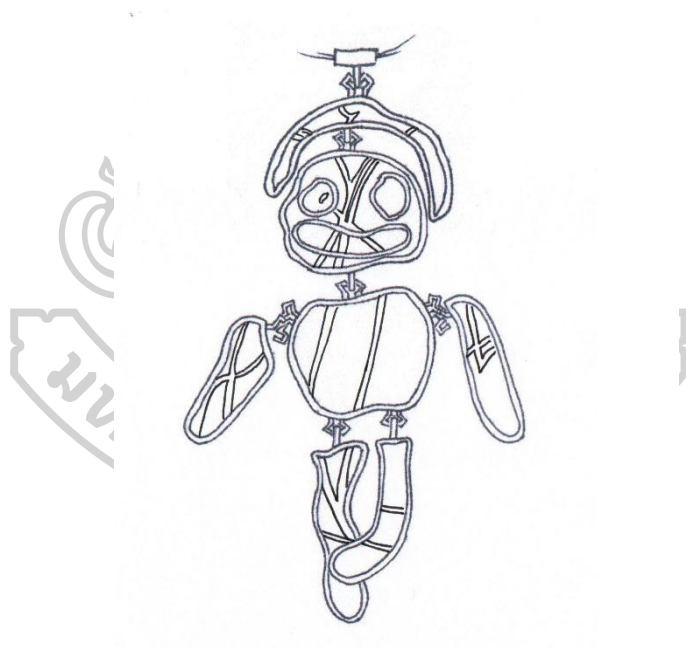

ภาพที่ 63 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติ ที่ใ้ส่วคลาจากผลงานกิจกรรมการวาดภาพรอบครัวของน้องเอิร์ท

ภาพที่ 64 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติ ที่ได้สวดลายจากผลงานกิจกรรมการวาดภาพรอบครัวของน้องข้าวปุ้น

3. เลือกสวดลายที่มีความสอดคล้องกันของลายเส้นในตัวเครื่องประดับ (ภาพที่ 65-66)

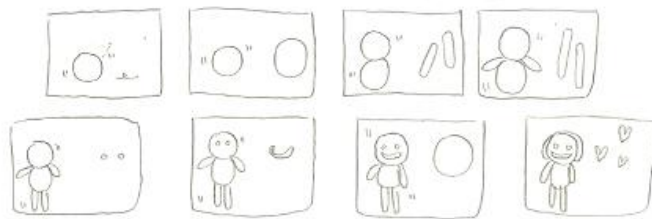

ภาพที่ 65 ผลงานแบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติของน้องเอิร์ท

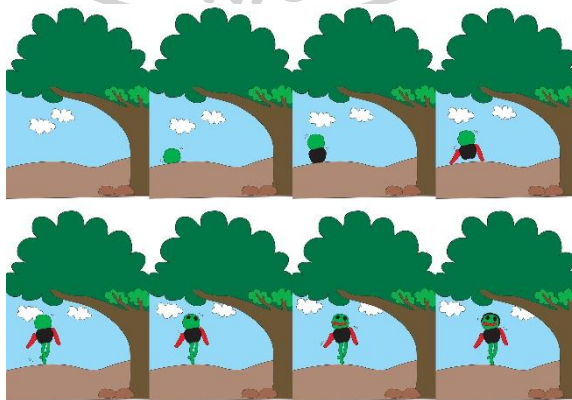

ภาพที่ 66 ผลงานแบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติของน้องข้าวปุ้น

4. พัฒนารูปแบบของสมุดภาพที่เป็นการเล่าเรื่องการเดินทางการขึ้นดินแม่โดยใช้
อวัยวะชิ้นส่วนต่างๆ มาเป็นตัวเล่าเรื่อง (ภาพที่ 67-68)

ภาพที่ 67 ภาพร่าง 2 มิติสมุดภาพ

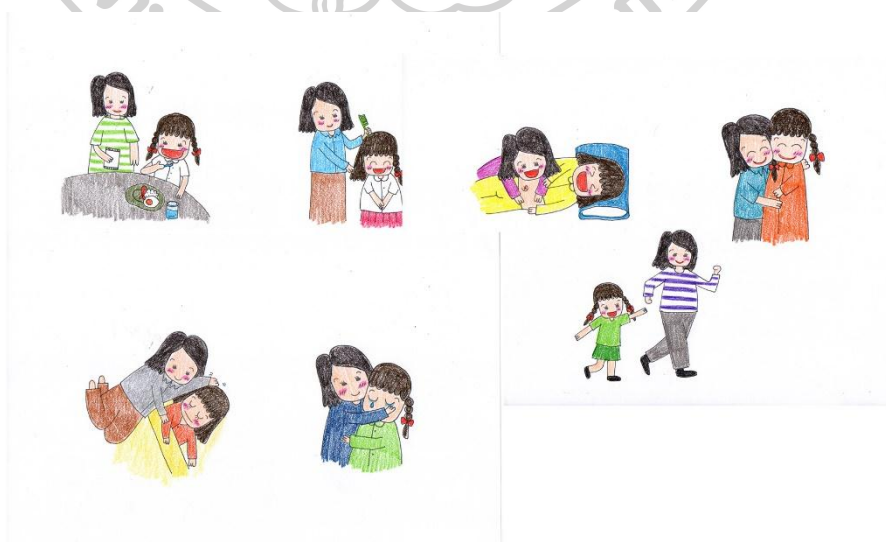

ภาพที่ 68 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพ

5. พัฒนารูปแบบของสมุดภาพที่เป็นการเล่าเรื่องการเดินทางการขึ้นดินแม่ โดยใช้
อวัยวะชิ้นส่วนต่างๆ มาเป็นตัวเล่าเรื่องราวการใช้ชีวิต ร่วมกับความสัมพันธ์ของแม่กับลูกที่อยู่ใน
ภาวะดาวน์ซินโดรม (ภาพที่ 69-72)

ภาพที่ 69 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพของน้องเอิร์ทครั้งที่ 1

ภาพที่ 70 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพของน้องข้าวปุ้นครั้งที่ 1

ภาพที่ 71 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพของน้องเอิร์ทครั้งที่ 2

ภาพที่ 72 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพของน้องข้าวปุ้นครั้งที่ 2

6. ใส่เนื้อหาเรื่องราวที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของอวัยวะในส่วนต่างๆของแม่กับลูกที่อยู่ในภาวะควาน์ซิน โดรัม โดยใช้ข้อมูลจริงของแม่และน้องมาเป็นเนื้อหาในสมุดภาพ

(1) เนื้อเรื่องของน้องเอิร์ท จะเป็นเรื่องราวที่ต่อสู้กับชีวิตมาตั้งแต่เกิด เพราะสุขภาพร่างกายไม่แข็งแรง และสามารถผ่านเหตุการณ์ต่างๆ มาได้ซ้ำๆเจ้าจึงใช้การวาดภาพระบายสีไม้ เพื่อแสดงถึงความอบอุ่น อ่อนโยน และมีเนื้อเรื่องในสมุดภาพ ดังนี้ (ภาพที่ 73)

เอิร์ทเป็นเด็กพิเศษอาจจะเกิดมาเพื่อพิสูจน์อะไรบางอย่าง

ผมของเอิร์ทมีเอกลักษณ์ที่ไม่มีใครสามารถมาเปลี่ยนแปลงได้เอกลักษณ์นั้นก็คือทรงผมที่มีลักษณะเหมือนหัวหอมและยังมีถึงสามขวัญทำให้เอิร์ทผมตั้งไม่เหมือนคนอื่นใครๆ ก็ชอบทรงผมนี้รวมทั้งแม่ด้วยซึ่งมันเป็นทรงผมที่ไม่ยอมถูกเปลี่ยนและแม่ก็ไม่เคยคิดที่จะเปลี่ยนแปลงทรงผมนี้เลยเพราะมันเป็นทรงผมที่เท่าที่สุดเท่าที่แม่เคยเห็นมา

ภาพในหัวของเอิร์ทโลกใบนี้ดูเรียบง่ายและสวยงามกว่าคนทั่วไปถือว่าเป็นจุดเด่นของเอิร์ทที่ทำให้เอิร์ทมีความสุขอย่างง่ายดายนการมอง โลกใบนี้ทำให้เอิร์ทเป็นมิตรได้กับทุกคนแม้บางครั้งจะโกรธแต่ความโกรธก็จะอยู่กับเอิร์ทได้ไม่นานเอิร์ทได้สอนบทเรียนให้แม่อย่างไม่รู้ตัว โดยการเปลี่ยนมุมมองในการมองสิ่งต่างๆ รอบตัวของแม่ใหม่และมันเป็นการย้ำให้แม่รู้ว่าเอิร์ทพิเศษกว่าใคร

ตาของเอิร์ทที่ได้เห็นสิ่งรอบตัวไม่ว่าจะเป็นดอกไม้สวยๆ น้ำทะเลใสๆ สัตว์ต่างๆ มากมายเวลาเอิร์ทได้เห็นสิ่งเหล่านี้สายตาของเอิร์ทจะส่งต่อความรู้สึกออกมาอย่างชัดเจนแม่จะสามารถรับรู้ความรู้สึกเอิร์ทได้จากสายตานั่นซึ่งมันไม่ธรรมดาเลยเพราะมันเป็นสายตาที่น่าค้นหาและแม่ก็จะคอยติดตามสายตาคู่นี้เรื่อยไป

เสียงที่ออกมาจากปากเอิร์ทเวลาเรียกแม่แล้วยิ้มให้แม่นั้นมันช่างดูสดใสและทำให้แม่รู้สึกมีพลังยิ่งเวลาเอิร์ทอ่อนโยนโดยการเข้ามาหอมมาจูบแม่มันคือการแสดงความรักและเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้แม่พร้อมจะต่อสู้กับปัญหาต่างๆ อย่างไม่หวาดหวั่น

ตัวของเอิร์ทแม่จะดูตัวเล็กแต่รับรองว่าถึงจะตัวเล็กก็เข้มแข็งไม่น้อยไปกว่าคนอื่นแน่นอนเพราะตัวของเอิร์ทนี้ผ่านการผ่าตัดมาแล้วอย่าง โชก โชนและทุกครั้งแม่เห็นแผลเป็นจากการผ่าตัดมันทำให้แม่รู้ว่าตัวเอิร์ทสู้มาขนาดไหนและแม่ก็จะสู้ไปกับเอิร์ทเช่นกัน

ทุกครั้งที่เวลาที่เอิร์ทไม่สบายแขนของเอิร์ทจะต้องยื่นให้พี่พยาบาลเจาะเลือดและให้น้ำเกลือแม่รู้ว่าเอิร์ทเจ็บแม่ไม่สามารถแบ่งเบาความเจ็บนั้นได้ทำได้แค่เพียงใช้สองแขนของแม่โอบกอดเอิร์ทเอาไว้เพื่อให้เอิร์ทรู้ว่าแม่อยู่กับเอิร์ทเสมอ

เอิร์ทเป็นคนตัวเล็กทำให้ขาของเอิร์ทนั้นเล็กตามตัวแต่ขาคู่นี้ก็ไม่ย่อท้อที่จะออกไปชื่นชมโลกกว้างสิ่งที่สร้างความประหลาดใจสำหรับแม่คือการปีนข้ามรั้วสูงๆ ได้มันเกินกว่าที่แม่

คาดหวังไว้ซึ่งนับเป็นกำลังใจสำคัญที่แม่จะพาเอิร์ทไปให้ไกลเท่าที่เอิร์ทจะสามารถเดินทางไปด้วยกันได้

และนี่คือความพิเศษของเอิร์ทคนอื่นอาจมองเห็นเอิร์ทเป็นแก้วใสๆ ที่บอบบางต้องการการทะนุถนอมแต่หากใครได้รู้จักเอิร์ทเหมือนที่แม่รู้จักแล้วเอิร์ทเป็นเหมือนเพชรเล็กๆ น้ำดีเม็ดหนึ่งเลยทีเดียวเพราะเอิร์ทมีความบริสุทธิ์แต่ทว่าแข็งแกร่งมันคือความธรรมดาที่ไม่ธรรมดาและแม่รักเพชรเม็ดนี้ของแม่มากไม่ว่าจะมีปัญหาอะไรเข้ามาให้เราพิสูจน์อีกก็ตามแม่คนนี้จะคอยอยู่เคียงข้างเอิร์ทเสมอและเราจะสู้ไปด้วยกัน

เอิร์ทคนเก่ง

เอิร์ทเป็นเด็กพิเศษ... อาจเกิดมาเพื่อพิสูจน์อะไรบางอย่าง

ผมเองเอิร์ทนี่แหละก็คิดว่าไม่มีใครสามารถเปลี่ยนได้
เอกสิทธิ์ที่ได้คือรางวัลที่มีค่าและเหมือนรางวัลเสมอ
มันคือใจดี สงบ ร่าเริง เอิร์ทผมคงไม่ใช่เหมือนคนอื่น
ใครๆ ก็ชอบผมเพราะน่ารักทั้งสี่ตัว
แถมแม่ก็รักผมก็เลยตั้งใจเลี้ยงผมให้ดี
เพราะผมเป็นของขวัญที่ดีที่สุดจากแม่คนนี้นะ

ภาพที่ 73 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพของน้องเอิร์ทครั้งที่ 3

 <p>ภาพอภิลักษณ์หรือที่ดูเรียบง่ายและสวยงามกว่าคนที่ไป ถือว่าเป็นจุดเด่นของเจ้าที่ที่กินเอิร์ทที่ตามดูอย่างง่ายดาย การมองโลกในแง่ดีทำให้เอิร์ทเป็นมิตรได้กับทุกคน แม้บางครั้งใจจริง แต่ตามใจหรืออยู่กับเอิร์ทได้ไม่นาน เอิร์ทได้สอนบทเรียนให้เป็นอย่างดีไม่รู้ตัว โดยการเปลี่ยนมุมมองซึ่งต่างจากรอบตัวของเขานี้ใหม่ และมันเป็นการยากที่ในเอิร์ทเอิร์ทที่พิเศษกว่าใคร</p>	
 <p>ตาของเอิร์ทที่โผล่ขึ้นหรือตาที่ไม่อาจเป็นอีกที่ไม่สวยๆ น่าหวั่นใจ หรือสีที่ต่าง, มากมาย เวลาเอิร์ทเห็นสิ่งแปลก สวยของของเอิร์ทจะส่งข้อความที่ดูตลกอย่างขี้ตลก แม้จะสามารถรับรู้ความรู้สึกเอิร์ทที่ใจเสียคนนั้น ซึ่งนี่ไม่ใช่ธรรมดาเลย เพราะมันเป็นสายคาที่นำกิน และนั่นก็จะคอยติดตามสายคาที่นั่นเรื่อยไป</p>	
 <p>สิ่งที่ออกมาจากเอิร์ท เวลาเอิร์ทแม่และยี่สิบนั้นน่าจะสุดโต ทำให้นึกถึงสิ่งหนึ่ง ซึ่งเวลาเอิร์ทอื่น โดยเข้ามาขอแม่แม่ เป็นการแสดงความรักและเป็นกำลังใจสำคัญ ที่ทำให้แม่หรือจะต่อสู้กับปัญหาต่างๆ อย่างไม่น่าท้อแท้</p>	
 <p>ตัวของเอิร์ทแม่ใจดี แต่กับดวงใจจะตัวเล็กก็เข้มแข็งไม่ยอมไปจากคนอื่นแน่นอน และทุกครั้งที่มีแม่ที่แกล้งเป็นจากการขาดดี มันทำให้แม่รู้ว่าตัวเอิร์ทผู้ขาดดีนั้น และนั่นก็จะเข้าไปดูเอิร์ทที่นั่น</p>	
 <p>ทุกครั้งเวลาเอิร์ทไม่สบาย แขนของเอิร์ทจะตื้ออันให้พี่ขยับเขยื้อนเลือด และปีกก็กลิ้ง แม้ว่าเอิร์ทเจ็บ แม่ไม่สัมผัสกับแขนเอิร์ทได้ ทำให้อันแต่เพียงให้ของแขนของแม่โอบกอดเอิร์ทเอาไว้ เพื่อให้เอิร์ทรู้ว่าแม่อยู่กับเอิร์ททั้งอ</p>	

ภาพที่ 73 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพของน้องเอิร์ทครั้งที่ 3 (ต่อ)

ภาพที่ 73 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพของน้องเอิร์ทครั้งที่ 3 (ต่อ)

(2) เนื้อเรื่องของข้าวปุ้น จะเป็นเรื่องราวของความสนุกสนาน ข้าพเจ้าจึงใช้การวาดภาพด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ใช้สีที่สดใส เพื่อแสดงถึงความสนุกสนาน (ภาพที่ 74)

เนื้อเรื่องของน้องข้าวปุ้น เรื่องโลกของข้าวปุ้น

นี่คือข้าวปุ้น และนี่คือแม่ของข้าวปุ้น วันนี้เราจะมาเล่าเรื่องราวของข้าวปุ้นให้ฟังกัน

ข้าวปุ้นมีผมที่บางและน้อย แต่ชอบให้แม่หวีผม ถักเปีย คิดก็ทำให้ทุกครั้งหลังอาบน้ำ เพราะข้าวปุ้นอยากสวยเหมือนแม่ แต่ในความรู้สึกของแม่ ข้าวปุ้นนั้นสวยและน่ารักอยู่เสมอ

หัวของข้าวปุ้นกลม โตและใหญ่ ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าวปุ้นหวงที่สุด ไม่ยอมให้ใครจับง่ายๆ ยกเว้นแม่ แม่จึงชอบลูบหัวข้าวปุ้น โดยเฉพาะตอนข้าวปุ้นหลับ และดูไร่เคียงสา น่าเอ็นดู และหัวของแม่ก็จะคอยคิดหาสิ่งที่ดีที่สุดให้กับข้าวปุ้น

ข้าวปุ้นมีตาอยู่นิดเดียว น้ำตาชอบไหล ขี้ตาก็มี แม่จึงคอยเช็ดให้ข้าวปุ้นเป็นประจำ ทำให้ข้าวปุ้นมองเห็นสิ่งต่างๆ รอบตัวได้ชัดเจนอยู่เสมอ โดยเฉพาะแม่ และสายตาแม่คู่นี้ ก็จะคอยมองดูข้าวปุ้นเจริญเติบโตต่อไป

ข้าวปุ้นเป็นคนขี้มง่าย ชอบพูด ชอบคุย และหัวเราะ ทุกครั้งที่แม่เห็นรอยยิ้มและได้ยินเสียงหัวเราะของข้าวปุ้นนั้น ทำให้แม่มีความสุขและยิ้มตามไปด้วยทุกครั้ง

ข้าวปุ้นตัวอ้วนกลมมาตั้งแต่เกิด คนอื่นชอบบอกว่าข้าวปุ้นอ้วน แต่ข้าวปุ้นว่า ข้าวปุ้นไม่อ้วนนะ สำหรับแม่พุงอ้วนกลมของข้าวปุ้นนี้แหละ หอมและกอดได้ชื่นใจที่สุดในโลกแล้ว

แขนของข้าวปุ้นนั้นสั้น แต่เป็นแขนที่คอยให้ความรัก คอยกอดแม่อยู่เสมอ ซึ่งทำให้แม่รู้สึกอบอุ่นและสองแขนของแม่ก็จะประคับประคองคุ้มครองข้าวปุ้นตลอดไป

ขาของข้าวปุ้นถึงจะป้อม แต่ก็เป็นที่ทำให้ข้าวปุ้นได้วิ่งเล่น และเดินไปไหนมาไหน ได้พบกับสถานที่ใหม่ๆ กับแม่อยู่ตลอด ถึงแม้ว่าจะเดินช้ากว่าคนอื่น แม่ก็ขอสัญญาว่าขาของแม่คู่นี้ก็จะคอยเดินเคียงข้างข้าวปุ้นไปด้วยกัน

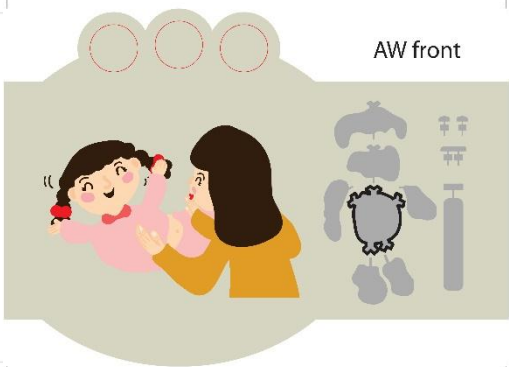
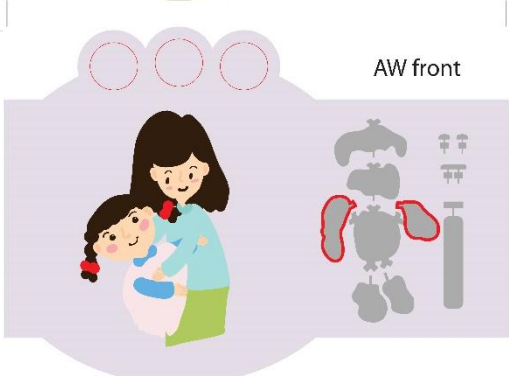

โลกใบเล็กๆ ของข้าวปุ้นนี้ เป็นเหมือนโลกทั้งใบของแม่ที่นำความสดใสมาให้เสมอ แม่มีความสุขทุกครั้งที่ได้สำรวจโลกใบเล็กๆ นี้ไปพร้อมกับข้าวปุ้น มียิ้มบ้าง หัวเราะบ้าง แต่ไม่ว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร เราจะดูแลกันและกัน และแม่จะคอยเฝ้าดูโลกใบเล็กๆ ใบนี้ขยายใหญ่ขึ้นด้วยความภาคภูมิใจ

ภาพที่ 74 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพของน้องข้าวปุ้นครั้งที่ 3

<p>AW Back</p> <p>ข้าวปั้นมีกลิ่นหอมและอร่อย แต่ขอบปากแห้งและคันเจ็บ จึงรีบให้ลูกจิบน้ำเย็นสะอาด เพราะข้าวปั้นแบบทอดรมควันแล้ว แล้วในสายลมข้าวปั้นนั้นในสวนและรถจักรยานคู่ใจเธอ</p>	<p>AW front</p>
<p>AW Back</p> <p>หัวของข้าวปั้นกลมโต และใหญ่ ซึ่งมันสิ่งซึ่งข้าวปั้นและข้าวสุก มันกลมโตโดยข้างบน หน้าขยับแล้ว แล้วในสวนดูหัวข้าวปั้น โดยบนสายลมข้าวปั้นแล้ว ซึ่งดูดีในสวน และบนที่ในสวน แล้วหัวกลมแล้วที่จะลอยในสวนซึ่งมีหัวข้าวปั้น</p>	<p>AW front</p>
<p>AW Back</p> <p>ข้าวปั้นสีขาวกลมโตใหญ่ มีขอบรอบใบตม มีหัวสีเขียว มันจึงลอยขึ้นแล้วหัวข้าวปั้นเป็นประกาย ทำให้มีข้าวปั้นและข้าวสุกแล้ว ข้าวปั้นซึ่งหัวกลมโตและ โดยบนสายลม แล้วสายลมยกมันดูดี ซึ่งจะลอยมาสู่ข้าวปั้นในสวนซึ่งมีหัวข้าวปั้น</p>	<p>AW front</p>
<p>AW Back</p> <p>ข้าวปั้นเป็นก้อนมีทราย จดบนรูของขนม และหัวจะ หลุดซึ่งมีมันเจอบนหัว และให้มันเห็นหัวจางของข้าวปั้น หัวนั้นไม่มีทรายแล้ว และมันจะเห็นหัวหลุดซึ่ง</p>	<p>AW front</p>

ภาพที่ 74 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพของน้องข้าวปั้นครั้งที่ 3 (ต่อ)

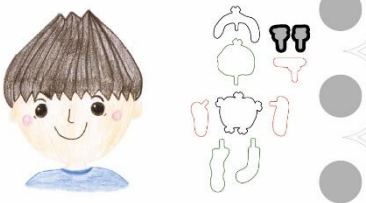

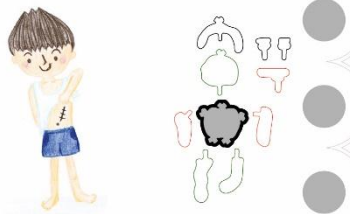

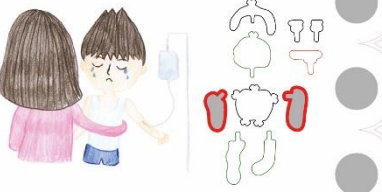

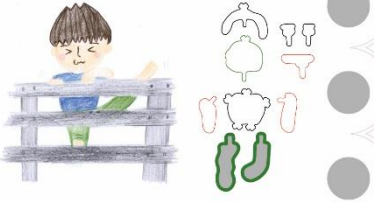
<p>AW Back</p> <p>ซึกบูเป็นวัยจากคนหนึ่งที่แหวะหัว ภายใต้อบอบคอบซึกบูเป็นวัน แะซึกบูในวัยซึกบูไม่ใช่อ่านนะ แะจะว่าซึกบูแม่ ๆ จะอ่านหนังสือซึกบูแม่แะ บนมแะจะออกให้ซึกบูได้ใจนอ้ง</p>	<p>AW front</p>
<p>AW Back</p> <p>แะจะแะซึกบูในใต้อ่าน ภายใต้อ่านซึกบูให้ซึกบูแม่ แะจะออกนอ้ง ซึกบูแม่ใต้อ่านซึกบูแม่ใต้อ่าน แะจะออกนอ้งซึกบูแม่ใต้อ่านซึกบูแม่ ภายใต้อ่านซึกบูแม่ใต้อ่าน</p>	<p>AW front</p>
<p>AW Back</p> <p>ซึกบูซึกบูใต้อ่านนอ้ง ภายใต้อ่านซึกบูใต้อ่านนอ้ง แะจะซึกบูใต้อ่านนอ้ง ใต้อ่านนอ้งซึกบูใต้อ่านนอ้ง ใต้อ่านนอ้งซึกบูใต้อ่านนอ้ง ใต้อ่านนอ้งซึกบูใต้อ่านนอ้ง ใต้อ่านนอ้งซึกบูใต้อ่านนอ้ง</p>	<p>AW front</p>
<p>AW Back</p> <p>ใต้อ่านนอ้งซึกบูใต้อ่านนอ้ง ใต้อ่านนอ้งซึกบูใต้อ่านนอ้ง ใต้อ่านนอ้งซึกบูใต้อ่านนอ้ง ใต้อ่านนอ้งซึกบูใต้อ่านนอ้ง ใต้อ่านนอ้งซึกบูใต้อ่านนอ้ง ใต้อ่านนอ้งซึกบูใต้อ่านนอ้ง ใต้อ่านนอ้งซึกบูใต้อ่านนอ้ง</p>	<p>AW front</p>

ภาพที่ 74 พัฒนารูปแบบของสมุดภาพของน้องข้าวปุ้นครั้งที่ 3 (ต่อ)

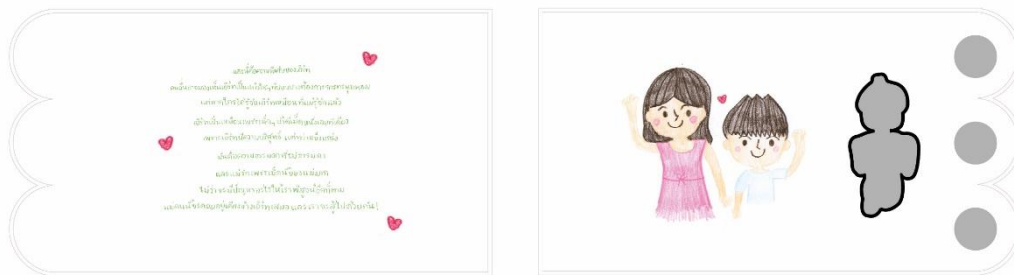
7. พัฒนาสมุดภาพหน้าเนื้อเรื่องและหน้าเครื่องประดับ ให้มีความเชื่อมโยงกัน เป็นเนื้อเรื่องเดียวกันมากขึ้นและหน้าเครื่องประดับได้เปลี่ยนเป็นเลเซอร์วางเครื่องประดับที่พูดถึงของแต่ละหน้า (ภาพที่ 75-76)

 <p>ไม่มีอะไรจะกลัวได้ในโลกนี้หรอก แม้แต่เจ้ามอนสเตอร์ที่มีกรงเล็บ และ ตาขาวซีบะแววก็ได้!</p>	<p>ไอ้ร็ทคนเก่ง</p>
<p>ไอ้ร็ทเป็นเด็กพิเศษ... อาจจะพิเศษเพื่อพิสูจน์อะไรบางอย่าง</p>	
<p>แบบละก็ทำไมถึงรักของที่ไม่ใช่ของของเล่นก็ได้ เดี๋ยวก็หมดอายุแล้วละก็ทำไมถึงอยากของเล่นที่คนอื่น ไม่ได้เป็นเจ้าของได้ทำไมถึงอยากได้ของเล่นที่คนอื่น ไม่กล้าเล่นเหมือนคนอื่นทำไมถึงอยากได้ และทำไมถึงอยากอยู่คนเดียวเหมือนคนอื่น เพราะคนเป็นแบบนี้ทำไมถึงรู้สึกตัวคนเดียวขึ้นมา</p>	
<p>ทุกคนก็คิดว่าทุกคนต้องจะตายจากกันไป ถึงจะเป็นจุดจบของชีวิตก็ได้ไม่มีใครอยากตาย เพราะสองโลกใบนี้มันดีที่ได้รักกันได้ได้ทุกอย่าง แต่ไม่ว่าใครจะตาย แต่บางครั้งก็รู้สึกตัวคนเดียวขึ้นมา เรารู้สึกได้ตลอดเวลาว่าทำไมถึงไม่มีใคร อยากเจอสิ่งที่คนอื่นเจอสิ่งที่ยิ่งใหญ่เหมือนคนอื่น และนี่เองเพราะทำไมถึงรู้สึกว่าตัวเองคนเดียวในโลก</p>	

ภาพที่ 75 พัฒนารูปแบบสมุดภาพของน้องไอ้ร็ทครั้งที่ 4

 <p>บางครั้งพี่ชายก็มาช่วยทำไม้จิ้มฟันจนพี่ชาย จัดโต๊ะเสร็จเรียบร้อยทุกคนเลย พอเสร็จแล้วพี่ชายก็ พูดว่าขอบคุณพี่ชายที่ช่วยทำไม้จิ้มฟัน นี่เองสามารถทำไม้จิ้มฟันได้เองตามบ้าน ซึ่งพี่ชายไม่ชอบเลย เพราะมันเป็นไม้จิ้มฟันที่ แฉะและพี่ชายก็ชอบกินอาหารที่พี่ชายไป</p>	
 <p>นี่คือพี่ชายจากพี่ชาย และพี่ชายก็มาช่วยทำไม้จิ้มฟัน ทำไม้จิ้มฟันเสร็จแล้ว พี่ชายก็มาช่วยทำไม้จิ้มฟัน นี่เองสามารถทำไม้จิ้มฟันได้เองตามบ้าน ซึ่งพี่ชายไม่ชอบเลย เพราะมันเป็นไม้จิ้มฟันที่ แฉะและพี่ชายก็ชอบกินอาหารที่พี่ชายไป</p> 	 <p>แม่จ๋า แม่จ๋า ขอไม้จิ้มฟันหน่อย</p>
<p>ถ้าพี่ชายไม่ช่วย พี่ชายก็จะมาช่วยทำไม้จิ้มฟัน นี่เองสามารถทำไม้จิ้มฟันได้เองตามบ้าน ซึ่งพี่ชายไม่ชอบเลย เพราะมันเป็นไม้จิ้มฟันที่ แฉะและพี่ชายก็ชอบกินอาหารที่พี่ชายไป</p> 	
 <p>พี่ชายก็มาช่วยทำไม้จิ้มฟัน นี่เองสามารถทำไม้จิ้มฟันได้เองตามบ้าน ซึ่งพี่ชายไม่ชอบเลย เพราะมันเป็นไม้จิ้มฟันที่ แฉะและพี่ชายก็ชอบกินอาหารที่พี่ชายไป</p> 	
<p>นี่เองสามารถทำไม้จิ้มฟันได้เองตามบ้าน ซึ่งพี่ชายไม่ชอบเลย เพราะมันเป็นไม้จิ้มฟันที่ แฉะและพี่ชายก็ชอบกินอาหารที่พี่ชายไป</p> 	

ภาพที่ 75 พัฒนารูปแบบสมุดภาพของน้องเอิร์ทครั้งที่ 4 (ต่อ)

ภาพที่ 75 พัฒนารูปแบบสมุดภาพของน้องเออิระครั้งที่ 4 (ต่อ)

ภาพที่ 76 พัฒนารูปแบบสมุดภาพของน้องข้าวปั้นครั้งที่ 4

 <p>พ่อของซิวปุ่นถาม โท และโมญู ซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตปุ่นดวงที่สุด ไม่ยอมให้ใครจับแงงๆ เขาเห็นแม่ แม่จึงอุบอุบหัวซิวปุ่น โหนดนบจะอุบซิวปุ่นหีบ ซึ่งลูใช้หีบงสา และนาอ้อ้นดู และพ่อของแม่ก็จะอุบอุบหัวซิวปุ่น</p>	
 <p>ซิวปุ่นมีกตัญญูกับคนอื่น น้จากรอบในด ซิวทงมี แม่วิ่งงอเอ็งก็อยากให้ซิวปุ่นเป็นประจำ ทำให้อซิวปุ่นดวงนั้นสิ่งต่างๆ จอบตัวให้ใช้จนจนด้นดมด โหนดนบจะแม่ และส่วนทงของแม่อูนี่ ก็ลดตามของอูซิวปุ่นจจจจจจจจจจจจ</p>	
 <p>ซิวปุ่นเป็นคนที่น่ารัก ชอบอุบอุบอุบ และหัวจะ พูดทั้งที่แม่ไม่เออขบขบ และได้ขบขบหัวจะของซิวปุ่น ทำให้อแม่มีความสุข และเ็นยามไปจับอุบอุบซึ่ง</p>	
 <p>ซิวปุ่นหัวตัวมากจนกระทั่งเกิด ถนนี่ชออบบอว่าซิวปุ่นบ้าน และซิวปุ่นหัวซิวปุ่นไม่หัวขบ และส่วนซิวปุ่น นู่อหัวถนดของซิวปุ่นนี้แหละ นบและเอาอูให้ซิวปุ่นจจจจจจจจจจจจ</p>	

ภาพที่ 76 พัฒนารูปแบบสมุดภาพของน้องข้าวปุ้นครั้งที่ 4 (ต่อ)

ภาพที่ 76 พัฒนารูปแบบสมุดภาพของน้องข้าวปุ้นครั้งที่ 4 (ต่อ)

4.1.3 แนวทางที่ 3 จากกิจกรรมปั้นดินหัวใจ

ผลลัพธ์จากกิจกรรมปั้นดินโดยผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ปั้นดิน “หัวใจ” ให้แม่ เนื่องในโอกาส วันแม่แห่งชาติ 12 สิงหาคม โดยให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมปั้นดินรูปทรงหัวใจ จากจินตนาการในแบบของตนเอง โดยที่ไม่มีกรสอนให้ทำตาม ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ออกมาจากความเข้าใจและจินตนาการของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมอย่างแท้จริง

โดยแนวทางในการออกแบบทั้งหมดจะนำคืนหัวใจของผู้ที่อยู่ในภาวะควานซ์โครม บั้น มาอยู่ในตัวเรือนของเครื่องประดับ ซึ่งมีแนวทางในการออกแบบคือ ความรักและเพื่อให้บุคคลทั่วไปเข้าใจได้ง่ายมากยิ่งขึ้น หรือตั้งคำถาม ในตัวเครื่องประดับนี้ก็ตาม

เมื่อพูดถึงความรัก อวัยวะร่างกายที่เปรียบเทียบกับความรักก็คือ หัวใจ เพราะนับเป็น สิ่งสำคัญที่สุดของอวัยวะร่างกาย และตัวแทนที่แสดงออกถึงความรักสำหรับคนทั่วไปมีมากมาย เช่น สัญลักษณ์รูปทรงหัวใจ สัญลักษณ์มือ โดยมีขั้นตอนการออกแบบ ดังนี้

(1) นำคืนที่น่องบั้นมาอยู่ในตัวเรือนเครื่องประดับโดยใช้วัสดุเงินมาเป็นตัวรองรับคืน และต่อเติมให้เป็นสัญลักษณ์รูปหัวใจ เพื่อให้คนอื่นเห็นและเข้าใจได้ง่ายขึ้นว่านี่คือหัวใจโดยใช้ สัญลักษณ์รูปทรงหัวใจที่เป็นสากล (ภาพที่ 77)

ภาพที่ 77 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากแนวทางที่ (1)

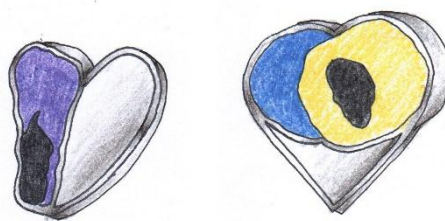
(2) นำคืนที่ผู้อยู่ในภาวะควานซ์โครม บั้น มาสื่อความหมายว่านี่คือหัวใจ โดยใช้คำว่า หัวใจ เป็นตัวแสดงออกที่ต้องการบอกคนอื่นว่านี่คือหัวใจ อาจจะมีคำถามว่าใช่หัวใจไหมแต่นี่คือ หัวใจของน้องที่บั้นให้แม่ (ภาพที่ 78)

ภาพที่ 78 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากแนวทางที่ (2)

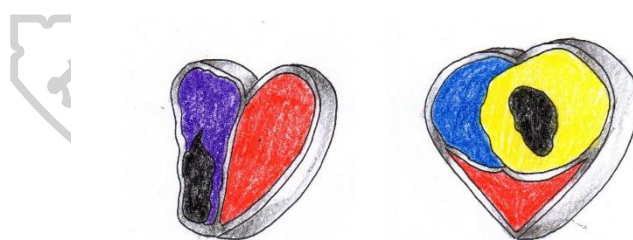
ข้าพเจ้าได้เลือกแนวทางที่ (1) มาพัฒนาต่อ เพราะแนวทางนี้เห็นถึงสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความรัก ได้ดีกว่าแนวทางที่ (2) เพราะเป็นสัญลักษณ์ที่เป็นสากล เข้าใจกันทั่วโลก พัฒนารูปแบบของตัวเครื่องประดับ ดังนี้

1. สร้างรูปแบบของเครื่องประดับที่มีสัญลักษณ์รูปทรงหัวใจแตกต่างกันออกไป ดังนี้
 - (1) เป็นแผ่นโลหะเต็มเสริมขึ้นมาให้เป็นสัญลักษณ์รูปหัวใจ (ภาพที่ 79)

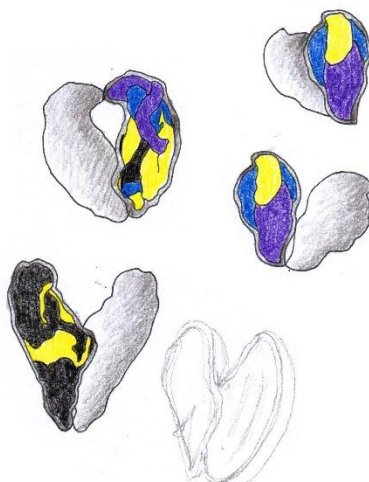
ภาพที่ 79 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากรูปแบบที่ (1)

- (2) เป็นโลหะที่เสริมขึ้นมาให้เป็นสัญลักษณ์รูปหัวใจ แต่เพิ่มกิจกรรมให้น้องและแม่ปั่นดินสีแดงใส่ลงไป เพื่อเป็นการเติมเต็มใจแม่ให้เต็ม (ภาพที่ 80)

ภาพที่ 80 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากรูปแบบที่ (2)

(3) เป็นการนำโครงดินที่นึ่งปั้นมาทำให้เกิดเป็นสัญลักษณ์รูปหัวใจ (ภาพที่ 81)

ภาพที่ 81 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติจากรูปแบบที่ (3)

จากผลงานการปั้นดินหัวใจของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมทั้ง 2 คน ได้เลือกรูปแบบที่ (3) เพราะเป็นการใช้ผลงานที่นึ่งปั้นและตัดทอนเค้าโครงออกมาประกอบให้เป็นสัญลักษณ์รูปทรงหัวใจ ซึ่งเป็นการสื่อถึงผลงานของน้องได้ดีที่สุด โดยใช้ขั้นตอนการเลือกชิ้นงานที่เหมือนสัญลักษณ์รูปทรงหัวใจได้มากที่สุด

4.2 วิเคราะห์แนวทางในการออกแบบทั้ง 3 แนวทาง

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการออกแบบทั้ง 3 แนวทาง

แนวทาง	ความรัก	ความพยายาม	ความทรงจำ	ให้กำลังใจแม่	พัฒนาการ	จินตนาการ
แนวทางที่ 1			✓	✓		✓
แนวทางที่ 2	✓	✓	✓	✓	✓	✓
แนวทางที่ 3	✓		✓	✓		✓

จากตารางที่ 6 สรุปผลการวิเคราะห์แนวทางในการออกแบบได้ ดังนี้

แนวทางที่ 1 ชิ้นงานเครื่องประดับแสดงออกถึงความทรงจำ การให้กำลังใจแม่ และแสดงถึงจินตนาการของน้องทั้ง 2 คน

แนวทางที่ 2 ชิ้นงานเครื่องประดับแสดงออกถึงความรัก ความพยายามในการทำกิจกรรมเครื่องประดับชิ้นนี้ เห็นถึงความทรงจำในการทำกิจกรรมเมื่อได้เห็นชิ้นงานเครื่องประดับการให้กำลังใจแม่ สร้างพัฒนาการ และแสดงถึงจินตนาการของน้องทั้ง 2 คน

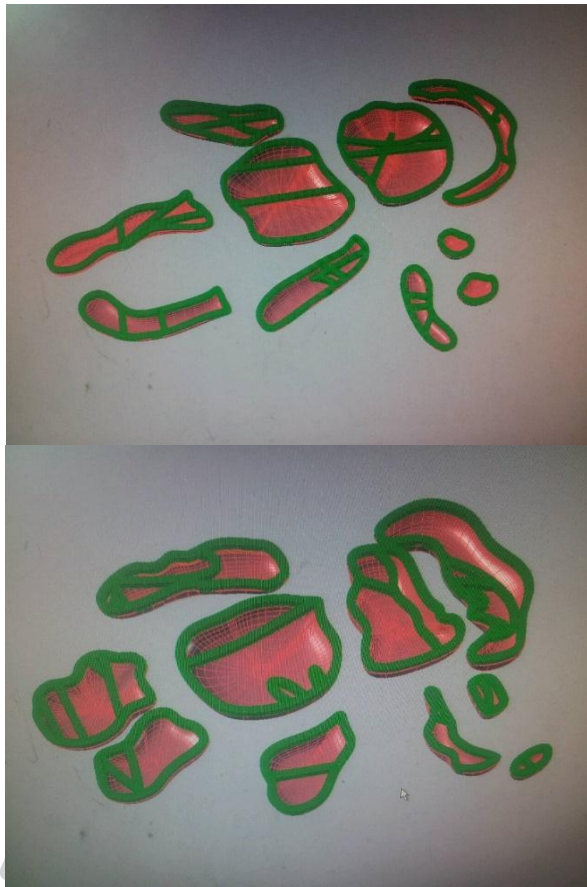
แนวทางที่ 3 ชิ้นงานเครื่องประดับแสดงออกถึงความรัก ความพยายามในการทำกิจกรรมปั้นดินหัวใจให้แม่ เห็นถึงความทรงจำในการทำกิจกรรมเมื่อได้เห็นชิ้นงานเครื่องประดับเป็นการให้กำลังใจแม่ แสดงพัฒนาการ และแสดงถึงจินตนาการของน้องทั้งสองคน

ข้าพเจ้าจึงได้นำแนวทางการออกแบบที่ 2 มาพัฒนาและผลิตเป็นชิ้นงานเพราะเป็นเครื่องประดับที่แสดงออกถึงความรักที่น้องมีให้กับแม่ ความพยายามในการสอนปั้นดินของแม่ ความทรงจำของกิจกรรมปั้นดินแม่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และเสริมสร้างจินตนาการให้กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมได้ดีที่สุด

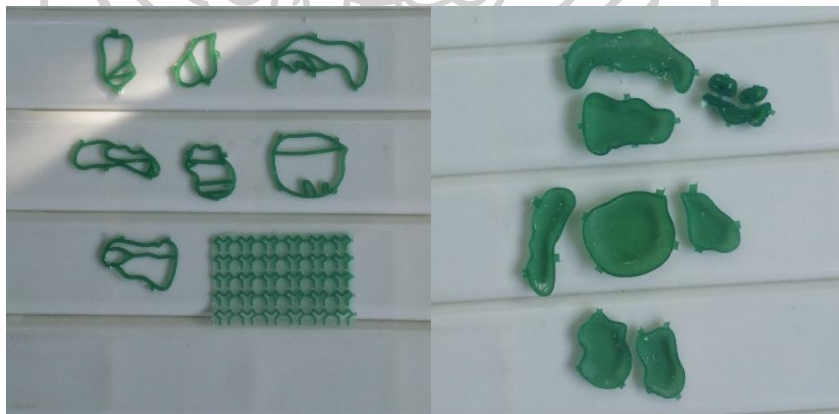
4.3 ขั้นตอนการดำเนินงาน

4.3.1 จากแนวทางที่ 2 ขั้นตอนการดำเนินงานแบ่งได้ ดังนี้

(1) นำชิ้นงานที่ได้รับการออกแบบไปทำการขึ้นรูปด้วยโปรแกรมเครื่องแกะสลัก (Computer Numerical Control; CNC) เพื่อแกะชิ้นงานจากวัสดุขี้ผึ้ง (Wax) นำวัสดุขี้ผึ้งที่แกะเสร็จแล้วไปตกแต่ง นำวัสดุขี้ผึ้งไปหล่อออกมาเป็นชิ้นงาน ตกแต่งขัดชิ้นงานเชื่อมข้อต่อกับชิ้นงาน และนำชิ้นงานไปผ่านกระบวนการการชุบเงิน (ภาพที่ 82-87)

ภาพที่ 82 ขึ้นรูปชิ้นงานด้วยโปรแกรมเครื่องแกะสลัก

ภาพที่ 83 ผลงานชิ้นงานเครื่องประดับที่แกะด้วยเครื่องแกะสลัก

ภาพที่ 84 ผลงานชิ้นงานเครื่องประดับที่ตกแต่งสีฟ้าเสร็จ

ภาพที่ 85 ผลงานชิ้นงานเครื่องประดับที่หล่อเสร็จ

ภาพที่ 86 ผลงานชิ้นงานเครื่องประดับที่ตกแต่งเสร็จ

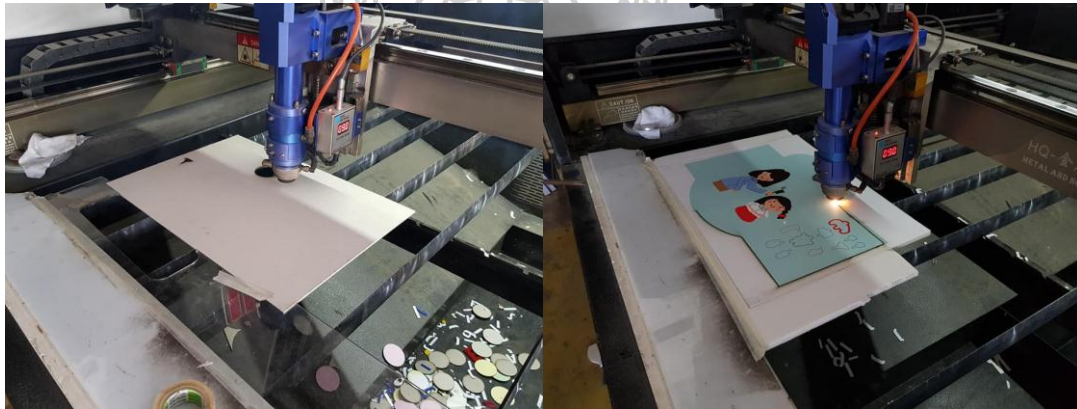

ภาพที่ 87 ผลงานชิ้นงานเครื่องประดับที่เสร็จสมบูรณ์

(2) นำไฟล์สมุดภาพไปผลิตออกมาเป็นงานรูปเล่ม เลเซอร์ตัดคลุตามรูปแบบของสมุดภาพ และเย็บเข้ารูปเล่ม (ภาพที่ 88-92)

ภาพที่ 88 ผลิตออกมาเป็นงานรูปเล่ม

ภาพที่ 89 เลเซอร์ตัดจตุตามรูปแบบของสมุดภาพ

ภาพที่ 90 สมุดภาพที่เลเซอร์ตามรูปแบบของสมุดภาพ

ภาพที่ 91 เย็บเข้ารูปเล่ม

ภาพที่ 92 สมุดภาพที่เสร็จสมบูรณ์

(3) นำชิ้นงานเครื่องประดับมาประกอบเข้ากับสมุดภาพ จะได้ชิ้นงานสมุดภาพที่เสร็จสมบูรณ์พร้อมนำไปทำกิจกรรม (ภาพที่ 93)

ภาพที่ 93 ชิ้นงานสมุดภาพจากกิจกรรมปั้นดินแม่ที่เสร็จสมบูรณ์

4.4 ขั้นตอนการทำกิจกรรมสมุดภาพ

กิจกรรมสมุดภาพนี้ จะยังไม่เสร็จสมบูรณ์ดีถ้ายังไม่ได้ผ่านการทำกิจกรรมโดยแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม กิจกรรมนี้เป็นการเล่าเรื่องส่วนประกอบต่างๆบนร่างกายตามกิจกรรมปั้นดินจากเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมได้เคยปั้นไว้ ซึ่งแต่ละหน้าจะเล่าเรื่องส่วนประกอบของร่างกาย ได้แก่ ผม ตา ปาก หน้า ลำตัว แขน ขา ตามลำดับ ในสมุดภาพจะมีสร้อยหนึ่งเส้นและดิน 3 กระปุก ขั้นตอนในการทำกิจกรรม คือให้แม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมเปิดสมุดภาพทีละหน้า พร้อมเล่าเรื่องราวในสมุดภาพให้กับเด็กที่อยู่ในภาวะ

คาว์นชินโดรมฟัง หรือจะช่วยกันอ่านไปพร้อมกันเพื่อเป็นการเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านสมอง ซึ่งหน้าเครื่องประดับในสมุดภาพ ชิ้นงานเครื่องประดับจะมีขอบสีที่ชัดเจนว่าเด็กที่อยู่ในภาวะคาว์นชินโดรมจะต้องปั้นดินสีอะไรใส่ลงไปเครื่องประดับ เช่น เครื่องประดับส่วนผมมีขอบสีแดง ให้เด็กที่อยู่ในภาวะคาว์นชินโดรมหยิบดินสีแดงและปั้นดินสีแดงใส่ลงไปเครื่องประดับ โดยแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะคาว์นชินโดรมจะเป็นคนประกอบชิ้นงานเครื่องประดับเข้าไว้ด้วยกัน (ภาพที่ 94-97)

ภาพที่ 94 บรรยายการทำกิจกรรมสมุดภาพของพี่แอมป์และน้องเอิร์ท

ภาพที่ 95 บรรยายการทำกิจกรรมสมุดภาพของพี่ปลาและน้องข้าวปุ้น

ภาพที่ 96 เครื่องประดับกิจกรรมสมุดภาพที่เสร็จสมบูรณ์ของพี่แอมป์และน้องเอิร์ท

ภาพที่ 97 เครื่องประดับกิจกรรมสมุดภาพที่เสร็จสมบูรณ์ของพี่ปลาและน้องข้าวปุ้น

4.5 ความรู้สึกของแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะควานซ์ซินโดรมหลังจากทำกิจกรรมสมุดภาพ

4.5.1 ความรู้สึกของคุณภรรยา อัครพุทธิพร หรือพี่แอ๊ป

ครั้งแรกที่ได้ทำกิจกรรมของผู้ทำวิทยานิพนธ์นี้ พี่แอ๊ปมีจุดประสงค์เพื่อให้เอิร์ทได้ทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่น เพื่อให้เอิร์ทได้เรียนรู้และมีพัฒนาการที่ดีขึ้น และได้มีส่วนช่วยประชาสัมพันธ์เรื่องเด็กที่อยู่ในภาวะควานซ์ซินโดรมทางอ้อม ทั้งให้บุคคลภายนอกได้รู้จักเด็กที่อยู่ในภาวะควานซ์ซินโดรมมากขึ้น และเพิ่มประสบการณ์ของพี่แอ๊ปเองที่จะถ่ายทอดเรื่องราวของการทำกิจกรรมในครั้งนี้ให้กับบุคคลอื่นที่มีลูกอยู่ในภาวะควานซ์ซินโดรมเช่นกัน

ซึ่งทุกๆครั้งที่ได้ทำกิจกรรมตั้งแต่ครั้งแรก ก็เห็นได้ชัดว่าเอิร์ทชอบมาก ยิ้ม หัวเราะ และเป็นตัวของตัวเอง แต่พี่แอ๊ปไม่ถนัดงานด้านศิลปะ ก็มองไม่ออกและไม่มั่นใจว่าเอิร์ทจะสามารถทำได้ไหม แต่ก็ได้แค่มองห่างๆและให้เอิร์ทได้ลองทำตามศักยภาพและจินตนาการที่มี แต่ทุกครั้งที่ได้เห็นผลงานของเอิร์ทก็แอบถอดใจ เพราะมองไม่ออก นึกต่อไม่ได้ว่ามันจะออกมาเป็นแบบไหน ผู้ทำวิทยานิพนธ์จะทำเครื่องประดับออกมาอย่างไร

แต่พอได้เห็นเรื่องประดับ และได้ทำกิจกรรมสมุดภาพของผู้ทำวิทยานิพนธ์นั้น ก็ได้เห็นถึงมุมมองที่ผู้ทำวิทยานิพนธ์ดึงเอาจุดเด่นของแต่ละผลงานที่ได้ทำกิจกรรมนั้นออกมาเป็นชิ้นงานเครื่องประดับ ก็รู้สึกทึ่งและอึ้งเล็กๆว่าทำไมผู้ทำวิทยานิพนธ์มองเห็นความสวยงามที่ซุกซ่อนอยู่ แต่พี่แอ๊ปมองไม่รู้เรื่องเลย และเครื่องประดับสมุดภาพก็ได้สร้างความประหลาดใจเป็นอย่างมาก เพราะจากดินที่เอิร์ทปั้นออกมาเป็นรูปร่างแปลก ดูเข้าใจยาก ผู้ทำวิทยานิพนธ์ได้สร้างชิ้นงานเครื่องประดับที่มีความหมาย ที่กลั่นกรองออกมาจากเรื่องราวในชีวิตของเอิร์ท รวมไปถึงความสามารถในการทำกิจกรรมและจินตนาการของเอิร์ท มันมีความหมายทั้งในตัวเนื้อเรื่อง และตัวชิ้นงานเครื่องประดับก็มีคุณค่าทางจิตใจ เป็นอะไรที่แสดงถึงตัวตนของเอิร์ทที่ไม่จำเป็นต้องเหมือนใคร ไม่จำเป็นต้องทำตามใคร พี่แอ๊ปชอบชิ้นงานเครื่องประดับมาก มันดูเก๋ ไม่เหมือนใคร มีเรื่องราว ที่สำคัญที่สุดมันเป็นความภาคภูมิใจ เป็นสิ่งที่สำคัญต่อจิตใจ เพิ่มกำลังใจและมีมูลค่าทางใจกับพี่แอ๊ปมาก

4.5.2 ความรู้สึกของคุณศุภรัตน์ เอี่ยมขำ หรือพี่ปลา

ในการทำกิจกรรมต่างๆของผู้ทำวิทยานิพนธ์ ข้าพเจ้านั้นอาจจะไม่เข้าใจว่าทำไปเพื่ออะไร แต่ก็มีความตั้งใจทำ และมีความพยายาม ตัวพี่ปลาเองก็อยากรู้ว่าสุดท้ายแล้วมันจะออกมาเป็นรูปแบบไหน สวยงามแค่ไหน รู้สึกตื่นเต้นและก็สนุกทุกครั้งที่ได้ทำกิจกรรม อย่างกิจกรรมวาดภาพก็ต้องเป็นคนใกล้ชิดถึงจะมองออกว่าเขาได้ใส่รายละเอียดลงไป แม้ว่ามันจะไม่ได้สวยงาม แต่ก็สามารถสื่อความหมายออกมาได้ ซึ่งพออยู่ในรูปแบบของเครื่องประดับ ก็ทำให้รู้สึกว่าเป็นของที่คู่มูลค่า และนี่ถึงถึงความทรงจำในตอนทำกิจกรรมวาดภาพ

การทำกิจกรรมสมุดภาพเนื้อเรื่องมีความชัดเจนและแสดงถึงตัวตนของน้องข้าวปุ้น และครอบครัวของเราได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีมุมมองที่เราไม่เคยมองว่าชีวิตประจำวันของเรา มันเต็มไปด้วยรายละเอียดเล็กๆน้อยๆ ที่เต็มไปด้วยความรักความใส่ใจ และความอบอุ่น ที่เติมเต็มให้กันและกัน ซึ่งก็คงเป็นแบบนี้ในทุกครอบครัว เพียงแต่ครอบครัวของเราจะต้องใส่ใจมากเป็นพิเศษ แต่ก็ไม่ได้มากจนเกินไป เพราะในความคิดของพี่ปลาน้องข้าวปุ้นเป็นเด็กปกติคนหนึ่ง ที่มีความสุขในทุกๆวัน ส่วนในความรู้สึกที่ได้เห็นเครื่องประดับนั้นก็รู้สึกประหลาดใจ และประทับใจ ที่ผู้ทำวิทยานิพนธ์ได้เก็บรายละเอียด และหามุมมองที่ทำเรื่องราวธรรมดาในชีวิตประจำวันนั้น ได้ดูพิเศษขึ้นมา ซึ่งมีคุณค่าทางจิตใจและเพิ่มกำลังใจให้กับครอบครัวเป็นอย่างมาก

เมื่อได้ใส่เครื่องประดับ ก็ต้องมีแต่คนถามว่ามันคืออะไร อาจจะเพราะรูปร่างหน้าตาที่ไม่เหมือนเครื่องประดับทั่วไป แล้วพี่ปลาน้องก็สนุกและตื่นเต้นไปกับการเล่าที่มาว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไร มีคุณค่าทางจิตใจอย่างไร เพราะมันเป็นเครื่องประดับชิ้นเดียวที่สื่อถึงความเป็นตัวตนในแบบครอบครัวของเรา

4.6 ความรู้สึกของแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน้ซินโดรมหลังจากได้ดูการทำกิจกรรม

สมุดภาพ

4.6.1 ความรู้สึกของแม่น้องมะปราง

เรื่องเอิร์ท อ่านแล้วรู้สึกคือๆ อุ่นๆในใจ เข้าใจและมีอารมณ์ร่วมเสมือนความรู้สึกที่มีกับมะปราง มันสวยงาม มันมีความรัก ความห่วงใยเต็มไปด้วยในทุกภาพ ทุกตัวอักษร อ่านแล้วอยากกอดมะปรางแน่นๆ กอดแล้วก็บอกกับเขาว่า แม่รักหนู หนูเป็นคนเก่ง หนูจะเก่งได้เหมือนพี่ๆเขา แม่จะทำให้หนูเก่ง และมีความสุขได้อย่างพี่เอิร์ท แล้วแม่ก็จะมีความสุขได้อย่างพี่เอ็บ

เรื่องของข้าวปุ้น เรื่องราวน่ารักมาก สดใสเหมือนข้าวปุ้น อ่านแล้วยิ้มน้อยยิ้มใหญ่ นึกถึงข้าวปุ้น ส่วนแม่ปลาก็เก่งมาก เป็นหนึ่งในตัวอย่างของแม่ที่มีความใส่ใจในลูกเป็นพิเศษ ไม่ทอดทิ้ง ปล่อยให้กำลังใจที่จะฝึกลูกให้เก่งแบบข้าวปุ้น

4.6.2 ความรู้สึกของแม่น้องจอม

เห็นการทำกิจกรรมสมุดภาพนี้ก็ยังมีกำลังใจที่จะดูแลน้องจอมให้ดียิ่งขึ้น มีความอยากหา กิจกรรม หยิบๆ จับๆ ของเล่นเล็กๆ กับลูก ระหว่างทำก็พูดคุย ยิ้ม และเมื่อจอมทำได้ ก็คงพูดอวดว่า จอมทำได้ ทำไป กอด หอม แสดงความรักกันไป เห็นกิจกรรมสมุดนี้ก็อยากทำกิจกรรมนี้ อยากได้เครื่องประดับบ้าง เพราะเป็นการทำกิจกรรมด้วยกันแล้วได้นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน จอมคงจะภูมิใจ ชื่นใจ พูดถึง เรื่องราวของเครื่องประดับชิ้นนี้ในทุกครั้งที่เห็น และตัวแม่เองจะมีความสุขทุกครั้งที่ได้ใส่เครื่องประดับชิ้นนี้ เพราะเป็นเครื่องประดับฝีมือของจอม

4.6.3 ความรู้สึกของแม่น้องอันดา

หลังจากที่เห็นการทำกิจกรรม และอ่านเนื้อเรื่องของสมุดภาพทั้งสองเรื่อง ความรู้สึกแรกที่เกิดขึ้นคือรู้สึกอบอุ่นจัง คุณแม่ทั้งสองคนได้ถ่ายทอดความรักต่อลูกที่มีได้อย่างพิเศษ และงดงาม แม้ว่าจะผ่านช่วงเวลาที่ท้อแท้ ขามลูกมีปัญหาสุขภาพ หรือมีพัฒนาการช้า แต่คุณแม่ทั้งสองคนกลับมีพลังอันยิ่งใหญ่ในการทุ่มเท เลี้ยงดูน้องจนเก่งและมีพัฒนาการที่ดีทั้งในด้านร่างกาย และจิตใจ ทำให้มีกำลังใจในการดูแลน้องอันดา ทำให้เรารู้ว่า ไม่ว่าจะลูกของเราจะเป็นเด็กธรรมดาหรือเด็กพิเศษ ถ้าพ่อแม่มีความเอาใจใส่ ฝึกฝน สอนสิ่งต่างๆอย่างสม่ำเสมอ มีพลังที่เป็นบวกในการดูแลลูก สุดท้ายแล้วลูกก็จะสามารถทำสิ่งต่างๆได้ เหมือนกับคนทั่วไปได้ ถึงแม้คนทั่วไปอาจจะสอนแค่ 1-2 ครั้ง ก็สามารถทำได้แล้ว แต่ลูกของเราอาจจะต้องสอนเรื่องเดิมๆเป็น 100 ครั้ง หรือ 1000 ครั้ง ถึงจะสามารถทำได้สำเร็จ แต่ก็ถือว่าเราทำได้แล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องราว ประสบการณ์ต่างๆ ในการเลี้ยงดูลูกที่มีภาวะพิเศษจากครอบครัวที่มีลูกเป็นเด็กพิเศษ ส่งต่อกันรุ่นสู่รุ่น นั้นสามารถเป็นพลังบวก เป็นกำลังใจ เป็นความรู้ที่สามารถเอามาปรับใช้ในการเลี้ยงดูน้องอันดาได้เป็นอย่างดี

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทำขึ้นเพื่อสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่ทำให้พ่อแม่ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และมีประสบการณ์ของบ้านปั้นดาวนู้สึกภูมิใจในตัวลูกและรู้สึกว่าได้ผ่านมา ที่หุ้มนั้นมันมีความหมายและมีกำลังใจที่จะฝึกฝนลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมต่อไป และแรงบันดาลใจให้กับพ่อแม่ที่เพิ่งมีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมว่าเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้นมีความสามารถไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป และเป็นเครื่องประดับที่เป็นหนึ่งในแรงกระตุ้นอันจะช่วยเพิ่มความรู้ความเข้าใจให้กับพ่อแม่ของเด็กที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมไปสู่สังคม เพื่อลดช่องว่างทางสังคม เมื่อมีผู้รู้และเข้าใจเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมากขึ้น ก็จะทำให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้นมีด้วยโอกาสทางสังคมมากขึ้น

และจากที่ได้เข้าไปทำความรู้จัก คลุกคลี และทำกิจกรรมต่างๆกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมในครั้งนี้ ทำให้รู้จักเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมากขึ้น ทั้งนิสัย ความน่ารัก ที่ได้จากเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมและครอบครัว ไม่เหมือนกับที่บุคคลภายนอกบางบุคคลที่กลัว และรังเกียจเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมว่าเป็นเด็กพิการ เด็กผิดปกติ ซึ่งเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้นมีจิตใจที่ดี ยิ้มง่าย มีความเป็นตัวของตัวเอง น่ารัก สดใส ไม่ได้มีความน่ากลัว ไม่มีพิษภัย และเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้นมีความสามารถไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป ถ้าได้รับการสอน การเลี้ยงดู ความเอาใจใส่ที่ดีจากครอบครัว ซึ่งก็อาจจะต้องสอนกันมากกว่าเด็กปกติทั่วไป แต่สุดท้ายเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมก็สามารถทำทุกอย่างได้ไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป

งานวิจัยนี้ได้ผ่านกระบวนการความคิดจากการทำกิจกรรมศิลปะต่างๆของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ได้แก่ กิจกรรมการวาดภาพครอบครัว กิจกรรมปั้นดินแม่ และกิจกรรมปั้นดินหัวใจ ทั้งสามกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านกายภาพและทางด้านสมองให้กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมได้เป็นอย่างดี และยังช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น วิทยานิพนธ์นี้มีหน้าที่รวบรวมผลงานจากกิจกรรมต่างๆของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม นำมาวิเคราะห์ข้อมูล และสร้างสรรค์ออกมาเป็นงานเครื่องประดับ

บทบาทของเครื่องประดับนั้นคือ สื่อ ซึ่งเครื่องประดับชุดนี้จะเป็นตัวสื่อสารให้ผู้สวมใส่สามารถ
 พกพาติดตัวไปไหนมาไหนด้วยได้ โดยมีชิ้นงานเครื่องประดับจากกิจกรรมดังนี้

กิจกรรมวาดภาพครอบครัว ได้นำจุดเด่นของภาพวาดครอบครัวของเด็กที่อยู่ในภาวะ
 คาวาน์ซินโดรม มาผสมผสานกับรูปแบบเครื่องประดับ Cameo Silhouette ที่เป็นรูปแบบของ
 เครื่องประดับร่วมสมัย โดยชิ้นงานเครื่องประดับออกมาอยู่ในรูปแบบจี้ ที่เป็นความทรงจำในการ
 ทำกิจกรรมวาดภาพครอบครัว (ภาพที่ 98-99)

ภาพที่ 98 ผลงานเครื่องประดับจากกิจกรรมวาดภาพครอบครัวที่เสร็จสมบูรณ์ของพีแอมป์และน้อง
 เอิร์ท

ภาพที่ 99 ผลงานเครื่องประดับจากกิจกรรมวาดภาพครอบครัวที่เสร็จสมบูรณ์ของพีปลาและน้อง
 ข้าวปั้น

กิจกรรมปั้นดินครอบครัว ที่สุดท้ายแล้วเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมก็จะปั้นดินออกมาเป็นแม่ทุกครั้ง ซึ่งได้วิเคราะห์ข้อมูลจากดินที่น้องปั้น ออกมาเป็นกิจกรรมสมุดภาพที่ใส่เนื้อเรื่องเกี่ยวกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมเข้าไป ซึ่งแต่ละหน้าจะเล่าเรื่องส่วนประกอบของร่างกาย ได้แก่ ผม ตา ปาก หน้า ลำตัว แขน ขา ตามลำดับ โดยชิ้นงานเครื่องประดับออกมาอยู่ในรูปแบบจี้ ที่แสดงถึงความพยายามได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการพยายามของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมในการปั้นดิน และความพยายามในการสอนของแม่ที่ลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และได้เสริมสร้างพัฒนาการทางด้านสมองในเรื่องความจำ (รูปทรง และสีต่างๆ) ได้เสริมสร้างพัฒนาการทางด้านกายภาพ (กล้ามเนื้อมัดเล็ก) ในการปั้นดินได้หลากหลายรูปทรง และช่วยเสริมความสัมพันธ์ระหว่างแม่และผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม (ภาพที่ 100-101)

ภาพที่ 100 ผลงานเครื่องประดับจากกิจกรรมปั้นดินแม่ที่เสร็จสมบูรณ์ของพี่แปปและน้องเอิร์ท

ภาพที่ 101 ผลงานเครื่องประดับจากกิจกรรมปั้นดินแม่ที่เสร็จสมบูรณ์ของพี่ปลาและน้องข้าวปุ้น

กิจกรรมปั้นดินหัวใจ ได้นำดินที่น้องปั้นรูปหัวใจ มาประกอบกับตัวเรือนเครื่องประดับอยู่ในรูปแบบเข็มกลัด จนทำให้เกิดเป็นสัญลักษณ์รูปหัวใจ เพื่อให้บุคคลทั่วไปเข้าใจได้ง่ายมากยิ่งขึ้น หรือตั้งคำถาม ในตัวเครื่องประดับนี้ก็ตาม (ภาพที่ 102-103)

ภาพที่ 102 ผลงานเครื่องประดับจากกิจกรรมปั้นดินหัวใจที่เสร็จสมบูรณ์ของพี่แอมป์และน้องเอิร์ท

ภาพที่ 103 ผลงานเครื่องประดับจากกิจกรรมปั้นดินหัวใจที่เสร็จสมบูรณ์ของพี่ปลาและน้องข้าวปุ้น

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ที่ได้สร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่ผ่านกิจกรรมศิลปะต่างๆ จนเป็นชิ้นงานเครื่องประดับที่มีความหมาย มีมูลค่าทางจิตใจ และเพิ่มกำลังใจให้กับแม่ที่มีลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และตัวชิ้นงานเครื่องประดับก็เป็น สื่อ ในรูปแบบหนึ่งที่จะเล่าเรื่องราว ผลงานความสามารถของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ว่าเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้นสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป

และเป็นแนวทาง เป็นเรื่องราวประสบการณ์ ที่สามารถแบ่งปันให้กับพ่อแม่ที่เพิ่งจะมีลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม เพื่อเสริมสร้างกำลังใจที่จะดูแลลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมให้ดี

มากยิ่งขึ้น และเสริมสร้าง ความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคคลทั่วไปได้รู้จักเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์
ซินโดรมมากขึ้น

รายการอ้างอิง

- n.d. (2561). "Cameo Jewelry, Victorian & Edwardian Cameo Collection, เข้าถึงเมื่อ 1 พฤษภาคม 2561, เข้าถึงได้จาก <http://www.victoriana.com/Jewelry/cameojewelry.htm>."
- Toongpang (2561). "วันดาวน์ซินโดรมโลก (World Down's syndrome Day). เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.vcharkarn.com/varticle/44419>."
- Yugen (2561). "Simple Silhouette Pendant with Custom Cameo, เข้าถึงเมื่อ 1 พฤษภาคม 2561, เข้าถึงได้จาก <http://www.yugentribe.com/products/simple-silhouette-pendant-with-custom-cameo>."
- แพทย์หญิง สลิล ศิริอุดมภาส (2561). "กลุ่มอาการดาวน์ (Down's syndrome). เข้าถึงเมื่อ 19 มีนาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://haamor.com/th/ดาวน์ซินโดรม/>."
- กรรมกร อัครพุทธิพร (2561). "บ้านปันดาวน์. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.facebook.com/groups/baanpandows>."
- คำข้าว นายดอกมา (2552). คนสร้างคำ. กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์สารคดี หน้า 93.
- คุณกรรมกร อัครพุทธิพร (2561). "ผู้ก่อตั้งและหัวหน้าบ้านปันดาวน์ สัมภาษณ์, 19 มิถุนายน 2561."
- ณัฐพล ชัยวัฒน์ และระติมย์ หงส์วิสุทธิกุล (2555). ชุดกิจกรรมวันสนุก เรื่องปันปันไดโนเสาร์ กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์, 2555 หน้า 3-4.
- ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ (2542). ศิลปะเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ, ไอเอส พรีเมียม เฮาส์, 2542 หน้า 121-127.
- นายนันต์ จิตประพันธ์ (2557). การป้องกันและการดูแลเด็กกลุ่มอาการดาวน์ วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้ปีที่ 1, ฉบับที่ 3 (กันยายน - ธันวาคม 2557): 80-85.
- นิลภา พุกษานุกศักดิ์ และสาวิตรี พรานพนัส (2555). การตรวจคัดกรองและการวินิจฉัยก่อนคลอดทารกกลุ่มอาการดาวน์ สงขลา, ชานเมืองการพิมพ์ หน้า 202-203.
- บ้านจอมยุทธ์ (2561). "Down syndrome เข้าถึงเมื่อ 29 มีนาคม 2561. เข้าถึงได้จาก http://www.baanjomjut.com/library/downs_syndrome/index.html."
- พูนศักดิ์ สักกทัตติยะกุล (2557). "ชนิดและจำนวนโครโมโซม. เข้าถึงเมื่อ 23 มกราคม 2557. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaigoodview.com/library/contest1/science03/53/2/heredity/topic020002.html>."
- ศ.พญ.พรสวรรค์ วสันต์ (2550). "กลุ่มอาการดาวน์ โครงการให้การศึกษาแก่ครอบครัวเด็กกลุ่มอาการ

ดาวันและบุลากรทางการแพทย์, (2550) หน้า 25."

สถาบันราชานุกุล. ทศนคติ เข้าถึงเมื่อ 10 เมษายน 2561 เข้าถึงได้จาก <http://www.rajanukul.com/>.

สมจิตร จารูรัตนศิริกุล และรุ่งรวี วรรณสินธุ์ (2552). สารพันเรื่องราวเพื่อดาวัน ที่คุณรัก

สงขลา, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สุปราณี เมฆขจร (2561). "การพัฒนาทักษะในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนที่มีความบกพร่อง

ทางสติปัญญาในกลุ่มอาการดาวันซินโดรม ระดับเรียนได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้

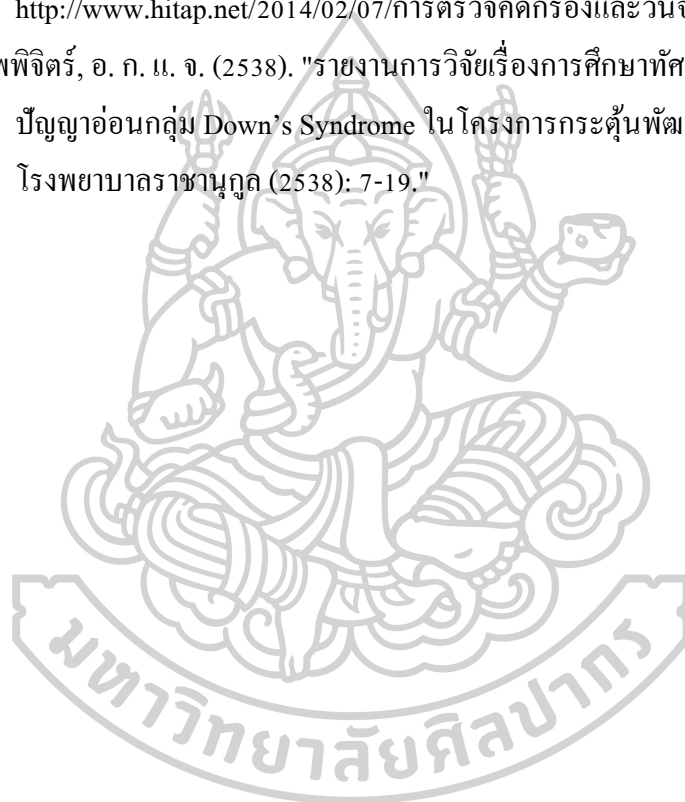
กิจกรรมศิลปะการปั้นแป้งโดว์. เข้าถึงเมื่อ 23 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก

<http://www.hitap.net/2014/02/07/การตรวจคัดกรองและวินิจฉัย.>"

อุ้นเรื่อน อ่ำไพพิตร, อ. ก. แ. จ. (2538). "รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาทัศนของมารดาต่อบุตร

ปัญญาอ่อนกลุ่ม Down's Syndrome ใน โครงการกระตุ้นพัฒนาการของฝ่ายจิตวิทยา

โรงพยาบาลราชานุกุล (2538): 7-19."

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ลักษณะเพิ่มเติมของเด็กกลุ่มผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม

เด็กกลุ่มอาการดาวน์มีความผิดปกติในระบบต่างๆ ที่พบได้อีกหลายประการ ดังนี้

1. หัวใจพิการตั้งแต่กำเนิด หัวใจพิการตั้งแต่กำเนิดพบได้ประมาณ 40-50% ความผิดปกติของหัวใจที่พบบ่อยที่สุดคือ Ventricular Septal Defect ความผิดปกติของหัวใจอื่นที่พบได้เช่น Endocardial Cushion Defect, Patent Puctus Arteriosus และ Tetralogy of Fallot เป็นต้น ความผิดปกติของหัวใจพิการตั้งแต่กำเนิดที่รุนแรง จะทำให้เด็กมีอาการตัวเขียวหรือหัวใจล้มเหลว ฉะนั้นหากฟังได้ยินเสียงหัวใจผิดปกติ ควรส่งต่อไปกุมารแพทย์โรคหัวใจ เพื่อตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ ภาพถ่ายรังสีทรวงอก และคลื่นเสียงความถี่สูงของหัวใจ ในรายที่มีอาการรุนแรง อาจจำเป็นต้องได้รับการผ่าตัด

2. ทางเดินอาหารและลำไส้อุดตัน พบได้ประมาณ 10-20% ความผิดปกติที่ทำให้เกิดการอุดตันพบได้ตลอดทางของทางเดินอาหาร พบได้ตั้งแต่ระดับลำไส้เล็ก เช่น Duodenal Atresia เป็นต้น ลำไส้ใหญ่ เช่น Hirschsprung Disease และไม่มีรูทวารหนัก เป็นต้น ทารกที่มีทางเดินอาหารอุดตันมักได้รับการวินิจฉัยและผ่าตัดแก้ไขตั้งแต่ในวัยทารกแรกเกิด

3. ความผิดปกติของต่อมไทรอยด์ พบได้ 5-15% ของเด็กกลุ่มอาการดาวน์ ในทุกอายุ ความผิดปกติของต่อมไทรอยด์พบได้ตั้งแต่ในวัยทารกแรกเกิดและในวัยเด็ก ความผิดปกติในวัยทารกแรกเกิดได้แก่ ไม่มีต่อมไทรอยด์แต่กำเนิด ซึ่งตรวจพบจากการตรวจคัดกรองการทำงานของต่อมไทรอยด์ โดยการตรวจเลือดเมื่อทารกอายุ 2-3 วัน หรือวันก่อนออกจากโรงพยาบาล หากพบว่าผิดปกติ สามารถให้การรักษาด้วยยา Thyroxine และนัดมาติดตามพัฒนาการของเด็กพร้อมกับเจาะเลือดตรวจ T และ TSH ในห้อยู่ในเกณฑ์ปกติ ความผิดปกติของต่อมไทรอยด์ในทารกแรกเกิดพบบ่อยในทารกที่มีทางเดินอาหารอุดตัน

4. ความผิดปกติของต่อมไทรอยด์ในวันเด็กพบได้ทั้งชนิดต่อมไทรอยด์ทำงานน้อยกว่าปกติ และต่อมไทรอยด์ทำงานมากกว่าปกติที่เกิดจากระบบภูมิคุ้มกัน ฉะนั้นจึงเป็นข้อแนะนำให้เจาะเลือดตรวจการทำงานของไทรอยด์ทุก 1-2 ปี หากพบว่าผิดปกติให้พบกุมารแพทย์ต่อมไร้ท่อเพื่อให้การรักษาที่ถูกต้องต่อไป

5. ความผิดปกติของระบบเม็ดเลือดขาว พบว่าเด็กกลุ่มอาการดาวน์ มีความผิดปกติของเม็ดเลือดขาวได้มากกว่าเด็กปกติทั่วไปถึง 10 เท่า โดยพบความผิดปกติจากเม็ดเลือดขาวที่เรียกว่า Myelodysplasia ตั้งแต่ในวัยทารกแรกเกิด ซึ่งส่วนหนึ่งของทารกที่มีความผิดปกติในวัยทารกแรกเกิดจะมีอาการดีขึ้นและหายได้เองเมื่อทารกอายุมากขึ้น ความผิดปกติ

ของเม็ดเลือดขาวในวัยเด็กที่พบในเด็กกลุ่มอาการดาวน์ คือ มะเร็งเม็ดเลือดขาว โดยอาการแสดงที่สำคัญคือ มีไข้สูง ซีด มีจุดเลือดออกตามลำตัวและแขนขา ตรวจพบตัวโต ม้ามโต ซึ่งหากทารกมีอาการเหล่านี้ แพทย์จะตรวจนับความสมบูรณ์ของเม็ดเลือดแดงและเม็ดเลือดขาว หากพบผิดปกติจะส่งให้กุมารแพทย์โลหิตวิทยาเพื่อให้การรักษาที่เหมาะสมต่อไป

6. ความผิดปกติของตา พบได้ 25-60% ของเด็กกลุ่มอาการดาวน์ในทุกอายุ ความผิดปกติที่พบบ่อย เช่น สายตาสั้น ตาเหล่ ตากระตุกไปมาตลอดเวลา ต้อกระจก ท่อน้ำตาที่บริเวณเปลือกตาสองจุดตัน ทำให้มีน้ำตาเอ่อที่บริเวณหัวตายุ่เรื่อยๆ ซึ่งเมื่อเกิดการติดเชื้อขึ้นจะเกิดเป็นฝีตาสีเขียวขึ้น ในเด็กที่มีอาการติดเชื้อรุนแรงจะมีเปลือกตาบวมแดง จึงเป็นข้อแนะนำให้ตรวจตาทุก 1 ปี ในเด็กกลุ่มอาการดาวน์อายุ 1-5 ปี หลังจากนั้นให้ตรวจตาทุก 2-3 ปี ความผิดปกติของสายตาที่ไม่ได้รับการตรวจและแก้ไข อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กกลุ่มอาการดาวน์อยู่ในท่าศีรษะเอียงผิดปกติเพื่อแก้ไขความผิดปกติของสายตา

7. ความผิดปกติของหู พบว่ามีหูหนวกข้างใดข้างหนึ่งหรือทั้งสองข้าง ในกรณีที่มีหูหนวกเพียงข้างเดียว เด็กยังสามารถหันตามเสียงเรียกและมีพัฒนาการด้านภาษาเพิ่มขึ้นได้ตามอายุ ส่วนเด็กที่มีหูหนวกทั้งสองข้างจะไม่มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อเสียงดังและไม่มีพัฒนาการด้านภาษา อย่างไรก็ตามเด็กที่หูหนวกทั้งสองข้างอาจมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูได้โดยอาศัยจากการที่เด็กมองเห็นได้ตอบสนองปฏิกิริยาของผู้เลี้ยงดู ทั้งๆ ที่ตัวเองไม่ได้ยินเสียง เช่น เวลาที่ผู้เลี้ยงดูเดินเข้ามา เด็กจะหันไปดูและยิ้มหัวเราะนั้นเป็นเพราะเด็กมองเห็นแม้ว่าจะไม่ได้ยินก็ตาม

8. ความผิดปกติของกล้ามเนื้อและข้อต่อ เด็กกลุ่มอาการดาวน์มักกล้ามเนื้อไม่ค่อยแข็งแรง และข้อต่อจะหลวมกว่าปกติ โดยเฉพาะข้อต่อของกระดูกสันหลังส่วนคออันที่หนึ่งและอันที่สอง ทำให้มีข้อต่อกระดูกสันหลังส่วนคอตำแหน่งนี้เคลื่อนได้ง่าย ซึ่งพบได้ประมาณ 1% ภาวะนี้จัดเป็นภาวะที่อันตราย เพราะการเคลื่อนของกระดูกสันหลังส่วนคอดังกล่าวอาจไปกดเส้นประสาทที่เกี่ยวข้องกับการหายใจ ทำให้มีอาการหายใจช้า และอาจหยุดหายใจได้ ผู้ป่วยอาจต้องได้รับการใส่ท่อช่วยหายใจเป็นเวลานาน ฉะนั้นการเล่นกับเด็กกลุ่มนี้จึงต้องระวัง ไม่ควรผลอกระชากหรือดึงเด็กแรงจนเกินไป

9. ตัวเตี้ยอ้วน เด็กกลุ่มอาการดาวน์ที่ไม่มีโรคหัวใจ เมื่ออายุมากขึ้นมักตัวเตี้ย และอ้วน ลักษณะตัวเตี้ย อธิบายจากความผิดปกติของโครโมโซมที่ทำให้ความสูงของเด็กเพิ่มขึ้นได้ไม่เต็มที่ตามศักยภาพที่ควรจะเป็น ส่วนภาวะอ้วนอธิบายได้จากหลายประการ ส่วนหนึ่งเกิดจากเด็กเหล่านี้ไม่ค่อยชอบออกกำลังกาย (แม้ว่าบางคนจะชนมากหรืออยู่ไม่นิ่งก็ตาม แต่ก็เป็นการชนทั่วไป ไม่ใช่การออกกำลังกาย หรือออกกำลังกาย) และจากการกินอาหารในปริมาณมาก โดยเฉพาะอาหารที่ให้พลังงานสูง ฉะนั้นจึงควรระวังภาวะอ้วน โดยเฉพาะเมื่อเด็กเริ่มมีการเพิ่มของน้ำหนักตัวที่มากเกินไป

10. ปัญหาอนกรน และการอุดกั้นทางเดินหายใจขณะหลับ พบได้ประมาณ 50-75% และพบมากขึ้นตามอายุ บางรายงานพบภาวะอุดกั้นทางเดินหายใจขณะหลับในเด็กอายุมากกว่า 10 ปี ได้สูงถึง 100% ซึ่งหมายถึงว่าพบในเด็กกลุ่มอาการดาวน์ทุกคน อาการเริ่มต้นของภาวะอุดกั้นทางเดินหายใจคือ การนอนกรน จึงเป็นข้อแนะนำให้ซักประวัติการนอนกรนในเด็กกลุ่มอาการดาวน์ที่มาติดตามอาการทุกครั้ง

11. พัฒนาการล่าช้า พบในเด็กกลุ่มอาการดาวน์ทุกคน หากไม่ให้การช่วยเหลือใดๆ เด็กกลุ่มนี้จะพัฒนาการล่าช้าในทุกด้าน ทั้งพัฒนาการในด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ กล้ามเนื้อมัดเล็ก พัฒนาการด้านภาษา และพัฒนาการด้านการตอบสนองต่อคนรอบข้างรวมทั้งการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ในเด็กปกติอายุขวบปีแรกจะมีพัฒนาการของกล้ามเนื้อมัดใหญ่อย่างมาก เด็กสามารถคว้าตัวได้เองเมื่ออายุ 4-5 เดือน นั่งได้เองอายุ 6-7 เดือน ยืนได้เองเมื่ออายุ 10-12 เดือน และก้าวเดินได้เมื่ออายุ 12-15 เดือน และมีความก้าวหน้าของพัฒนาการในด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก พัฒนาการด้านภาษา และพัฒนาการด้านการตอบสนองต่อคนรอบข้างจะเพิ่มขึ้นมากในปลายปีแรกและขวบปีที่สอง เริ่มเล่นกับคนใกล้ชิดเมื่ออายุ 8-10 เดือน เริ่มใช้มือหยิบจับสิ่งของเมื่ออายุ 8-12 เดือน และเริ่มส่งเสียงพูดคำที่มีความหมายเมื่ออายุ 10-18 เดือน การศึกษาที่โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ พบว่าเด็กกลุ่มอาการดาวน์ที่ไม่ได้รับการกระตุ้นพัฒนาการ คว้าตัวได้เมื่ออายุ 6-7 เดือน นั่งได้เองอายุ 12-15 เดือน ยืนได้เองอายุ 18-24 เดือน และก้าวเดินได้เมื่ออายุ 2-3 ปี และส่วนมากไม่ค่อยพูด แต่ชอบสื่อสารด้วยการใช้นิ้วชี้สิ่งต่างๆ เพื่อบอกความต้องการ อายุเฉลี่ยของเด็กกลุ่มอาการดาวน์ที่พูดคำที่มีความหมายคืออายุ 3 ปี และพูดเป็นประโยคเมื่ออายุ 6-7 ปี ส่วนเด็กกลุ่มอาการดาวน์ที่ได้รับการกระตุ้นพัฒนาการ คว้าตัวได้เมื่ออายุ 5-6 เดือน นั่งได้เองอายุ 9-12 เดือน ยืนได้เอง

อายุ 15-20 เดือน และก้าวเดินได้เมื่ออายุ 2 ปี พุคคำที่มีความหมายคือ อายุ 2 ปี และพูดเป็นประโยค
เมื่ออายุ 4-5 ปี

ภาคผนวก ข

ประวัติ ความเป็นมา และบทสัมภาษณ์ของบ้านปั้นดาวน้

ประวัติ ความเป็นมาของบ้านปันदान

ที่มาของความรักแห่งบ้านปันदानเมื่อกลางเดือนกันยายน ปี พ.ศ.2550 ครอบครัวของแอมป์ ได้ต้อนรับการมาของเด็กชายตัวน้อยที่หอบเอาความ“พิเศษ” อย่างมากมายมาด้วย และหลังจากการเสียใจครั้งใหญ่หลวงนั้นแอมป์ได้ทำการค้นคว้าหาข้อมูลจากทุกแหล่งที่สามารถทำได้ แต่พบว่าข้อมูลที่ต้องการนั้นมีน้อยถึงน้อยมาก พ่อบุญธรรมซึ่งเป็นเจ้านายเก่าชาวญี่ปุ่นได้ส่งหนังสือมาให้สี่เล่มและหนึ่งในนั้นคือหนังสือที่แปลเป็นภาษาไทยว่า “อาคิยุกิถูกฉันเป็นदानันชินโดรม” ซึ่งกว่าจะหาหนังสือเล่มนี้พบก็ใช้เวลานานมาก แต่ก็ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของแอมป์ได้หมดทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์และคิดว่าไม่น่าจะเจออะไรที่สามารถตอบโจทย์ของตัวเองได้อีก เพราะธรรมชาติคนไทยอาจจะยังอายและไม่กล้ายอมรับ พอถึงขนาดที่จะเขียนเป็นหนังสือเพื่อถ่ายทอดข้อมูลหรือความรู้สึกเหล่านั้นออกมา จึงได้เขียนกระทู้ลงในหน้าเว็บไซต์ www.momypedia.com เมื่อประมาณเดือนมกราคม ปี พ.ศ.2551 เพื่อที่จะระบายความเจ็บปวดออกไปบ้างระยะแรกมีแต่คนมาอ่านและให้กำลังใจ ซึ่งต่อมาก็พบว่ามีเพื่อนที่ประสบชะตากรรมเดียวกับเราอยู่ด้วย จึงได้รวมตัวกันและเป็นที่มาของ “บ้านเด็กพิเศษ” ในเว็บไซต์ www.momypedia.com ตั้งแต่นั้นมาและจากบ้านเด็กพิเศษหลังน้อยก็ขยายมาสู่สังคมเฟสบุคในนามของบ้านปันदान www.facebook.com/groups/baanpandows เมื่อเดือนพฤษภาคม ปี พ.ศ. 2552 เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการพูดคุยและทุกการปฏิสัมพันธ์รวมทั้งการรองรับสมาชิกที่ดูเหมือนจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อีกด้วย

คำนิยามของบ้านปันदानบ้านคือบ้านหลังเล็กๆ ของพ่อแม่ที่มีลูกเป็นเด็กพิเศษกลุ่มอาการदानันชินโดรม พ่อแม่ที่รักและปรารถนาจะให้ลูกได้ใช้ชีวิตเฉกเช่นเด็กปกติทุกๆ ไปหากแต่การเป็นเด็กพิเศษนั้นมีข้อจำกัดหลากหลายประการที่เราจะต้องสู้ไปด้วยกัน การรวมตัวครั้งนี้ก็เพื่อแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ตลอดจนกำลังใจ เพราะไม่มีใครรู้จักและเข้าใจได้มากกว่าจากคนที่มิประสบการณ้การดูแล และการเลี้ยงดูเด็กที่อยู่ในภาวะदानันชินโดรม

จากบ้านหลังเล็กๆ ในเว็บไซต์ www.momypedia.com แอมป์และเพื่อนสมาชิกในขณะนั้นก็ได้รับกำลังใจจากเพื่อนหลายท่านทุกๆ ที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน รวมทั้งพี่ผู้ที่คอยมอบกำลังใจความรักและความห่วงใยมากมายมาให้เสมอ พร้อมกับการแนะนำพีโรส (คุณโรส ซาลินา อเล็กซ์ซานเดอร์ / The Rainbow Room) ให้ได้รู้จัก ซึ่งทั้งคู่ต่างก็มีลูกเป็นเด็กที่มีภาวะ

เป็นดาวนัซิมโตรมเหมือนกันและเกิดในระยะเวลาที่ใกล้เคียงกัน หากเพียงแต่พี่โรสคลอดลูกที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ทางครอบครัวพี่โรสก็ได้รับคำแนะนำและการดูแลมากมายจากทางรัฐบาล แต่ในขณะที่เดียวกันพี่โรสก็ยังได้แบ่งปันข้อมูลความรู้ คำแนะนำต่างๆ ให้เสมอ และที่สำคัญพี่โรสได้มอบพลังใจและความรักที่ยิ่งใหญ่มาให้เอ็ป ทำให้เอ็ปเกิดความมุ่งมั่นและเอาจริงเอาจังกับการดูแลลูกตลอดจนสามารถตัดทิ้งความอายลงได้อย่างเด็ดขาดเหลืออยู่เพียงความรักที่จะคอยผลักดันให้เราก้าวไปข้างหน้าด้วยกัน

สืบเนื่องจากอาการเจ็บไข้ของเอิร์ท ทำให้ต้องไปโรงพยาบาลบ่อยๆ และได้พบเจอกับหลายครอบครัวที่ประสบชะตากรรมเดียวกัน หากแต่แตกต่างกันตรงที่พวกเขาเหล่านั้นอาจไม่ได้รับข้อมูลหรือกำลังใจ จึงจุดประกายให้เกิดการรวมตัวกันของพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวนัซิมโตรม ไม่ว่าจะเป็นการส่งต่อข้อมูลการให้ความรู้ และการให้กำลังใจสู่พ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวนัซิมโตรมอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงการค้นหาข้อมูล การปรึกษาผู้รู้มาให้คำแนะนำที่ถูกต้องและชัดเจนที่สุดกับสมาชิก เป็นต้น

ความฝันที่ได้เริ่มทำกับเพื่อนๆ อีก 8 ครอบครัวจากบ้านเด็กพิเศษสู่บ้านปั้นดาวนัแม้จะเป็นเพียงสิ่งเล็กๆ หรือจะเป็นแค่เพียงส่วนน้อยของสังคมที่หลายคนอาจจะไม่เคยได้รู้จักหรือคุ้นเคย ไม่ได้นับเป็นอุปสรรคต่อความตั้งใจจริงของสมาชิกบ้านปั้นดาวนั วันนี้บ้านปั้นดาวนัยังคงมุ่งมั่นที่จะทำการส่งต่อประสบการณ์ข้อมูลความรู้ต่างๆ ตลอดจนกำลังใจ โดยผ่านการใช้ภาษาที่ง่ายๆ เป็นกันเองให้เหมือนกับเป็นคนในครอบครัวเดียวกัน

จากประสบการณ์และการเรียนรู้ตลอดจนการพูดคุยปรึกษากับผู้รู้ในสาขาที่เกี่ยวข้อง ทำให้มีความเชื่อมั่นว่าบุคคลที่จะสามารถ “ปั้น” ให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวนัซิมโตรมนั้น เป็นไปในทิศทางที่ต้องการนั้นแท้จริงแล้วคือ พ่อแม่ (หรือคนเลี้ยงดู) นั่นเอง ดังนั้นจึงมุ่งสร้างทัศนคติใหม่ตลอดจนสร้างแรงบันดาลใจในการที่จะผลักดันให้พ่อแม่มี “ความหวัง” และ “ความมุ่งมั่น” ในการฝึกฝนลูกที่อยู่ในภาวะดาวนัซิมโตรมอย่างดีที่สุด เพื่อที่ในวันข้างหน้าเด็กที่อยู่ในภาวะดาวนัซิมโตรมจะยืนหยัดในสังคมได้อย่างทัดเทียมเหมือนกับเด็กปกติ ถึงแม้จะมีความแตกต่างกันบ้างตามลักษณะทางกายภาพ แต่สิทธิ เสรีภาพ ความสามารถจะเท่าเทียมและเสมอภาคกัน

บทสัมภาษณ์คุณกรรณิการ์ อัครพุทธิพร ผู้ก่อตั้งบ้านปันดาวนั

งานของสมาชิกปันดาวนั

- แบ่งปันความรู้ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอันจะก่อประโยชน์กับบุตรหลานของสมาชิก
- แบ่งปันประสบการณ์แบบที่สู่น้องแบบเพื่อนสู່เพื่อน
- แบ่งปันและส่งเสริม โอกาสในการพัฒนาทุกรูปแบบลักษณะการส่งต่อจากพี่สู่น้อง
- เสริมสร้างกำลังใจและทัศนคติที่ดีแก่พ่อแม่และครอบครัว

บทสัมภาษณ์แม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวนัซินโดรมของบ้านปันดาวนั

ถาม : การเป็นแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวนัซินโดรม ท้อแท้ไหมคะ

ตอบ : ท้อค่ะ ท้อมาก ท้อบ่อยมาก วันละหลายๆ ครั้ง ครั้งแรกที่รู้ท้อยาวเป็นปี

ถาม : รู้สึกอย่างไรที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวนัซินโดรม

ตอบ : มีลูกเป็นเด็กพิเศษ ก็กลายเป็นคนพิเศษไปด้วย ทางบ้านสามีแอบรังเกียจ หนี้อยใจ ทำให้ท้อแท้มาก ทุกอย่างทุกเรื่องเข้ามารวมกัน ทำให้ท้อ โหนจะลูกคนโต ที่บ้านไม่มีคนงาน งานบ้าน ลูก ความคิดของตนเอง สายตาคนรอบข้างที่มอง

ถาม : สิ่งที่สร้างกำลังใจและมีแรงที่จะสู้ต่อ

ตอบ : ตอนนั้นได้กำลังใจจากลูกสาวคนโต เขาเห็นแม่ร้องไห้ทุกวัน แต่ไม่ถามว่าแม่เป็นอะไร จึงทำให้ตัวเราคิดย้อนกลับว่าถ้าเป็นแบบนี้ ร้องไห้ เสียใจ ท้อแท้อยู่แบบนี้ ก็จะไม่มีการเลยที่ได้ประโยชน์แม่แต่ตัวเราเอง ทำให้ทั้งครอบครัวมานั่งคุยกัน ด้วยเหตุผลและขอร้องไห้เป็นวันสุดท้าย

ถาม : สิ่งที่ทำให้สู้ต่อมีอะไรบ้าง

- ตอบ :
1. ความเป็นแม่
 2. นิสัยของตนเองที่ไม่ยอมแพ้อะไรง่ายๆ
 3. มีความเชื่อ ความศรัทธาว่า ถ้าทำอะไรเต็มที่ผลที่ออกมาจะดีตาม
 4. ได้ค้นคว้าหาความรู้ในทุกๆ ทาง ว่าถ้าฝึกพัฒนาการน้อง น้องก็จะดี เขาทำได้ไม่ใช่ว่าทำไม่ได้

ถาม : มีสาเหตุอื่น นอกจากเรื่องพัฒนาการของน้องไหม

ตอบ : เป้าหมายในชีวิตของลูก ถ้าไม่มีเราแล้ว ลูกจะอยู่อย่างไร ถ้าเราไม่ฝึกเขาตั้งแต่เด็ก เขาจะไปอยู่กับใคร ใครจะเข้าใจเขาเท่าเรา

ถาม : แล้วทำไมถึงได้เริ่มทำกิจกรรมสำหรับเด็กในบ้านปั้นดาวน

ตอบ : เคยปรึกษากับอาจารย์หมอรณะรัตน์ รพ.เด็กที่คูแลเอิร์ท อาจารย์หมอบอกว่าเด็กดาวนชิน โดรมเมื่ออายุ 5 ปีพัฒนาการจะช้าลง ต้องคอยฝึก คอยเสริมพัฒนาการให้เขา ไม่งั้นจะใช้ชีวิตต่อไปได้ยากในสังคม

ภาคผนวก ค
กิจกรรมของบ้านปั้นดาว

กิจกรรมของบ้านปั้นดาวน้

1. กิจกรรมศิลปะ

- อุปกรณ์ - กระดาษที่มีโครงร่างรูปพวงมาลัย
 - กระดาษสีต่างๆ
 - ดอกไม้แห้งกละสี
 - กาว

- ขั้นตอน
1. คุณครูสร้างความสัมพันธ์กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรม โดยการพูดคุยถึงวันแม่ ว่าแม่มีความสำคัญอย่างไร รักแม่กันไหม
 2. คุณครูอธิบายรูปร่างของพวงมาลัย และพูดคุยถึงขั้นตอนการทำในขั้นตอนต่อไป
 3. คุณครูขย้กระดาษสีต่างๆ และแปะลงในกระดาษที่มีโครงร่างรูปพวงมาลัยเพื่อทำเป็นตัวอย่าง
 4. คุณครูหยิบดอกไม้แห้ง และแปะลงในกระดาษที่มีโครงร่างรูปพวงมาลัย เพื่อทำเป็นตัวอย่าง
 5. คุณครูแจกกระดาษที่มีโครงร่างรูปพวงมาลัยให้กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรม คนละ 1 แผ่น
 6. คุณครูแจกกระดาษสีต่างๆ และดอกไม้แห้งให้กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรม
 7. ให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมทำตาม โดยที่คุณครูคอยทากาวที่กระดาษที่มีโครงร่างรูปพวงมาลัย

หมายเหตุ จากขั้นตอนที่ 6 ก่อนที่คุณครูจะแจกกระดาษสีต่างๆ คุณครูจะถามกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมว่าอยากได้สีไหน ถ้าเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมไม่ตอบแต่ชี้ คุณครูก็จะเรียกชื่อของสี ให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมพูดตาม จึงจะแจกกระดาษสีต่างๆ และดอกไม้แห้ง

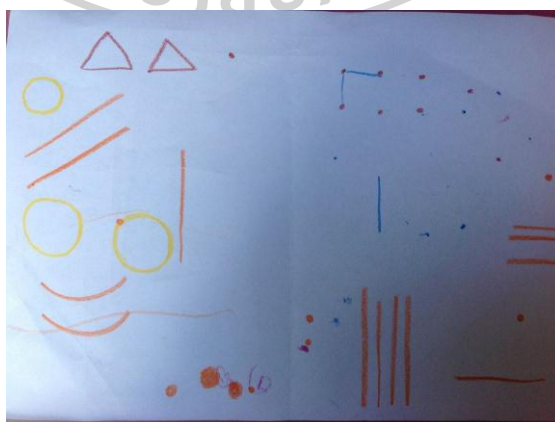
กิจกรรมศิลปะเป็นการวาดรูป สถานที่จัดที่โรงพยาบาลเด็ก เพื่อเป็นการเพิ่มองค์ความรู้และแนะนำบ้านปั้นดาวน้ให้กับพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมได้รู้จักบ้านปั้นดาวน้ กิจกรรมศิลปะครั้งนี้มีเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมเข้าร่วมกิจกรรม 2 คน (ภาพที่ 104) ซึ่งเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน้ชิน โดรมทั้ง 2 คนนี้ไม่ได้เข้าเรียนจากที่ไหน เพียงแต่ได้รับการฝึกสอนจากคนในครอบครัวเท่านั้น

- อุปกรณ์ - กระดาษ A4 สีขาว
 - ดินสอสีชอล์กกละสี

- ขั้นตอน
1. คุณครูได้ทำความรู้จักกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม แนะนำชื่อคุณครู ถามชื่อเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ถามอายุ
 2. คุณครูแจกดินสอสีชอล์กคละสี และแนะนำสีต่างๆ ให้กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมได้รู้จัก
 3. คุณครูแจกกระดาษ A4 สีขาวให้กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม
 4. คุณครูสอนพื้นฐานในการวาดรูปให้กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ได้แก่ จีดเส้นตรงแนวตั้ง จีดเส้นตรงแนวนอน เส้นตรงทะแยง เส้นโค้ง จุด ลากเส้นตามจุด วงกลม สามเหลี่ยม ตามลำดับ (ภาพที่ 105) เพื่อให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมทำตาม

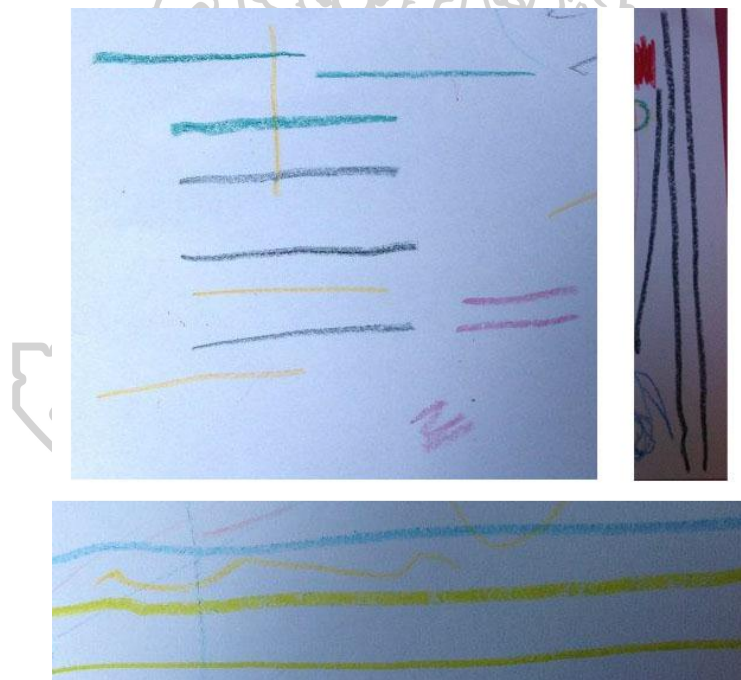
ภาพที่ 104 เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม 2 คนที่เข้าร่วมกิจกรรมศิลปะ

ภาพที่ 105 ตัวอย่างพื้นฐานการวาดรูปของคุณครู

ภาพที่ 106 ผลงานพื้นฐานการวาดรูปของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมต้นชั่วโมง

ภาพที่ 107 ผลงานพื้นฐานการวาดรูปของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมท้ายชั่วโมง

จากผลงานต้นชั่วโมงและท้ายชั่วโมง (ภาพที่ 106-107) จะเห็นถึงความแตกต่างของแรงกดดินสอสีชอล์ก เพราะเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมสามารถจับดินสอสีชอล์กได้อย่างถูกต้อง ทำให้มีแรงที่จะขีดเส้นต่างๆ ได้ชัดเจนขึ้น

หมายเหตุ ระหว่างขั้นตอนการฝึกถ้าเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจับดินสอสีผิดวิธี (ภาพที่ 108) คุณครูก็จะสอนการฝึกจับดินสอสีที่ถูกต้องวิธีให้กับเด็ก (ภาพที่ 109) เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม จึงได้ถ่ายภาพร่วมกัน (ภาพที่ 110)

ภาพที่ 108 เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจับดินสอสีผิดวิธี

ภาพที่ 109 คุณครูสอนเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจับดินสอสีให้ถูกวิธี

ภาพที่ 110 ผู้เข้าร่วมกิจกรรมศิลปะการวาดรูป

2. กิจกรรมดนตรี

อุปกรณ์ - อีเล็กโทน

- การ์ดสี

- ขั้นตอน
1. ครูนันทได้ทำความรู้จักกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม แนะนำชื่อคุณครู ถามชื่อเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ถามอายุ
 2. ครูนันทได้แนะนำการ์ดสีต่างๆ พร้อมบอกชื่อของสีต่างๆ ให้กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม
 3. ถาม-ตอบ สีต่างๆ กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม
 4. นำอีเล็กโทนมาให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมเล่นทีละคน (ภาพที่ 111) โดยครูนันทจะชูการ์ดสีและให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจิ้มสีเดียวกันกับการ์ดสีที่อยู่บนอีเล็กโทน
 5. ครูนันทจะนำชื่อเรียกของสีต่างๆ มาร้องเป็นทำนอง โด เร มี ฟา ซอล ลา ที โด
 6. ครูนันทให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมกดอีเล็กโทนตามทำนองทีละคน
 7. ครูนันทร้องทำนอง โด เร มี ฟา ซอล ลา ที โด โดยไม่ใช่ชื่อสี

หมายเหตุ การ์ดสี และ สีบนอีเล็กโทนต้องมีสีเดียวกันเพื่อไม่ให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมสับสน

ภาพที่ 111 ครูนันทสอนเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจิ้มอีเล็กโทนทีละคน

3. กิจกรรมสมาธิ

อุปกรณ์ - พระพุทธรูปข้างในมีไฟสีต่างๆ เช่น สีเขียว ฟ้ายาแดง ซึ่งสลับสับเปลี่ยนสีต่างๆ
วนกันไป

- ทวี เครื่องเล่นวีซีดี และแผ่นวีซีดีเพลง ลมหายใจเข้า ลมหายใจออก

- ขั้นตอน
1. คุณครูได้ทำความรู้จักกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม แนะนำชื่อคุณครู ถามชื่อเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ถามอายุ
 2. คุณครูสอนถึงเรื่องการนั่งสมาธิ ท่องพุทโธ โดยหายใจเข้าท่อง“พุท” หายใจออกท่อง“โธ”
 3. ให้สีเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมคนละสีตามสีของพระพุทธรูป เช่น เด็กชายเอ สีเขียว เด็กชายบีสีฟ้า เด็กชายซีสีแดง
 4. คุณครูจะเปิดไฟที่พระพุทธรูป เมื่อถึงสีไหน ก็ให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมที่ได้รับสีนั้นพูดคำว่า “พุท โธ” เช่นพระพุทธรูปมีไฟสีฟ้า เด็กชายบีที่ได้รับสีฟ้าก็พูดคำว่า“พุท โธ”
 5. คุณครูเปิดวีซีดีเพลง ลมหายใจเข้า ลมหายใจออก พร้อมทำท่าประกอบให้กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมได้ดู
 6. คุณครูสอนให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมทำท่าทางประกอบเพลง ลมหายใจเข้า ลมหายใจออก

หมายเหตุ ผู้ปกครองที่มีลูกเป็นดาวน์ซินโดรมได้บอกถึงผลสุดท้ายว่า เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมีสมาธิ ทำอะไรสิ่งหนึ่งได้นานขึ้น เมื่อได้ยินเสียงเพลงลมหายใจเข้า ลมหายใจออกก็จะทำท่าทางประกอบเพลง ทำให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมเข้าถึงพระพุทธศาสนาได้มากขึ้น ถึงแม้ว่าเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจะยังไม่รู้เรื่องราวพระพุทธศาสนาก็ตาม

4. กิจกรรมภาพถ่าย เพื่อจัดแสดงภาพถ่าย

เป็นกิจกรรมที่ให้พ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมาพบเจอ แลกเปลี่ยนทัศนคติความรู้ในด้านต่างๆ และให้น้องที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมาเจอกัน วันนี้ข้าพเจ้าไปร่วมในกิจกรรมนี้ จัดที่ร้าน คาเฟ่ เดอ กิลล์ พระราม 5 ส่วนภาพถ่ายนั้นได้ช่างภาพอิสระที่สนใจในด้านการถ่ายภาพบรรยากาศในวันนั้นให้ และภาพที่ถ่ายจะจัดแสดงภายใต้งานของบ้านปันตะวันในโอกาสต่อไป (ภาพที่ 112-113)

ภาพที่ 112 ตัวอย่างรูปถ่ายที่ถ่ายในวันทันตเจอกัน

ภาพที่ 113 วันจัดแสดงผลงานภาพถ่าย

ภาคผนวก ง
ขั้นตอนการดำเนินงานจากแนวทางที่ 1 และขั้นตอนการดำเนินงานจากแนวทางที่ 3

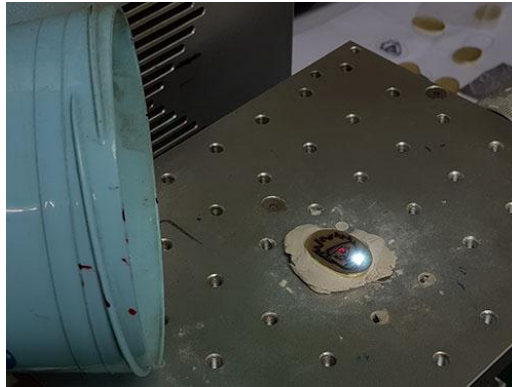
ขั้นตอนการดำเนินงานจากแนวทางที่ 1

ขั้นตอนการดำเนินการของรูปแบบการออกแบบแนวทางที่ 1 จากกิจกรรมวาดภาพ
ครอบครัว (ภาพที่ 118-119)

- (1) แกะชิ้นงานจากวัสดุขี้ผึ้ง (Wax) เป็นแผ่นกลมรี (ภาพที่ 114)
- (2) นำวัสดุขี้ผึ้งไปหล่อชิ้นงานด้วยวัสดุเงิน ตกแต่งชิ้นงาน เพื่อเป็นต้นแบบ
- (3) นำชิ้นงานวัสดุเงินไปอัดบล็อกจาก
- (4) นำบล็อกจากไปฉีดเทียน
- (5) นำเทียนไปติดต้น เพื่อทำการหล่อชิ้นงานทองเหลือง
- (6) หล่อชิ้นงานทองเหลือง
- (7) ตกแต่งชิ้นงานทองเหลือง
- (8) นำชิ้นงานทองเหลืองไปเลเซอร์ลวดลายลงบนชิ้นงาน (ภาพที่ 115)
- (9) ตัดกรอบชิ้นงานของน้องข้าวปุ้น (ภาพที่ 116)
- (10) เชื่อมติดห่วงบนชิ้นงาน (ภาพที่ 117)
- (11) ตกแต่งชิ้นงาน
- (12) ขัดชิ้นงาน
- (13) ชุบชิ้นงาน

ภาพที่ 114 ชิ้นงานจากวัสดุขี้ผึ้ง (Wax) เป็นแผ่นกลมรี

ภาพที่ 115 นำชิ้นงานทองเหลืองไปเลเซอร์ลวดลายลงบนชิ้นงาน

ภาพที่ 116 ชิ้นงานของน้องข้าวปุ้นที่ตัดกรอบชิ้นงานแล้ว

ภาพที่ 117 ชิ้นงานของน้องข้าวปุ้นที่เชื่อมห่วงแล้ว

ภาพที่ 118 ชิ้นงานเครื่องประดับที่เสร็จสมบูรณ์ของน้องเอิร์ท

ภาพที่ 119 ชิ้นงานเครื่องประดับที่เสร็จสมบูรณ์ของน้องข้าวปุ้น

ขั้นตอนการดำเนินการของรูปแบบการออกแบบแนวทางที่ 3 จากกิจกรรมปั้นดินหัวใจ
(ภาพที่ 120-121)

- (1) แกะชิ้นงานจากวัสดุขี้ผึ้ง (Wax) ตามแบบที่ร่าง
- (2) นำวัสดุขี้ผึ้งไปหล่อชิ้นงานด้วยวัสดุเงิน ตกแต่งชิ้นงาน
- (3) นำชิ้นงานดินของเด็กที่อยู่ในภาวะคาวาน์ชิน โดรมมาประกอบกับชิ้นงานวัสดุเงิน
- (4) เลเซอร์เชื่อมชิ้นงานที่เป็นลวดลาย
- (5) ขัดชิ้นงาน

ภาพที่ 120 ชิ้นงานเครื่องประดับที่เสร็จสมบูรณ์ของน้องเอิร์ท

ภาพที่ 121 ชิ้นงานเครื่องประดับที่เสร็จสมบูรณ์ของน้องข้าวปุ้น

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาว จิราภรณ์ ชาญฤๅประเสริฐ
วัน เดือน ปี เกิด	23 พฤษภาคม 2532
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาศิลปกรรมศาสตร์ สาขาเอกออกแบบเครื่องประดับ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ที่อยู่ปัจจุบัน	39/1 หมู่2 ตำบลท่าตลาด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110

